Mga Awit

Mga Salmo

KAPITULO 1

1 Mapalad ang tao na hindi lumalakad sa payo ng masama, ni tumatayo sa daan ng mga makasalanan, ni nauupo man sa upuan ng mga manglilibak.
2 Nguni't ang kaniyang kaluguran ay nasa kautusan ng Panginoon; at sa kaniyang kautusan ay nagbubulaybulay siya araw at gabi.
3 At siya'y magiging parang punong kahoy na itinanim sa tabi ng mga ilog ng tubig, na nagbubunga sa kaniyang kapanahunan; ang kaniyang dahon din ay hindi malalanta; at anuman ang kanyang gawin ay uunlad.
4 Ang masama ay hindi gayon: kundi parang ipa na itinataboy ng hangin.
5 Kaya't ang masama ay hindi tatayo sa kahatulan, ni ang mga makasalanan man sa kapisanan ng mga matuwid.
6 Sapagka't nalalaman ng Panginoon ang daan ng matuwid: nguni't ang daan ng masama ay mapapahamak.

KAPITULO 2

1 Bakit nagngangalit ang mga pagano, at ang mga tao ay nag-iisip ng walang kabuluhang bagay?
2 Ang mga hari sa lupa ay nagsisitayo, at ang mga pinuno ay nagsanggunian na magkakasama, laban sa Panginoon, at laban sa kaniyang pinahiran ng langis, na nagsasabi,
3 Ating putulin ang kanilang mga gapos, at itapon natin ang kanilang mga tali sa atin.
4 Siyang nakaupo sa langit ay tatawa: ang Panginoon ay tutuya sa kanila.
5 Kung magkagayo'y magsasalita siya sa kanila sa kaniyang poot, at liligalig sila sa kaniyang matinding poot.
6 Gayon ma'y inilagay ko ang aking hari sa aking banal na burol ng Sion.
7 Aking ipahahayag ang pasiya: sinabi sa akin ng Panginoon, Ikaw ay aking Anak; sa araw na ito ay ipinanganak kita.
8 Humingi ka sa akin, at ibibigay ko sa iyo ang mga bansa na iyong mana, at ang mga pinakadulong bahagi ng lupa ay iyong pag-aari.
9 Iyong babaliin sila ng tungkod na bakal; iyong dudurugin sila na parang sisidlan ng magpapalyok.
10 Magpakatalino nga kayo ngayon, Oh kayong mga hari: magpaturo kayo, kayong mga hukom sa lupa.
11 Paglingkuran ang Panginoon na may takot, at magalak na may panginginig.
12 Hagkan ninyo ang Anak, baka siya'y magalit, at kayo'y mapahamak sa daan, pagka ang kaniyang poot ay magalab ng kaunti. Mapalad silang lahat na nagtitiwala sa kanya.

KAPITULO 3

1 (Awit ni David, nang siya'y tumakas kay Absalom na kaniyang anak.) Panginoon, ano't dumami sila na bumabagabag sa akin! marami ang nagsisibangon laban sa akin.
2 Marami ang nagsasabi tungkol sa aking kaluluwa, Walang tulong sa kaniya sa Dios. Selah.
3 Nguni't ikaw, Oh Panginoon, ay isang kalasag sa akin; ang aking kaluwalhatian, at ang nagtaas ng aking ulo.
4 Ako'y dumaing sa Panginoon ng aking tinig, at dininig niya ako mula sa kaniyang banal na burol. Selah.
5 Ako'y humiga at natulog; nagising ako; sapagka't inalalayan ako ng Panginoon.
6 Hindi ako matatakot sa sangpung libong tao, na nagsitayo laban sa akin sa palibot.
7 Bumangon ka, Oh Panginoon; iligtas mo ako, Oh Dios ko: sapagka't iyong sinaktan ang lahat ng aking mga kaaway sa pisngi; iyong binali ang mga ngipin ng masama.
8 Ang kaligtasan ay nauukol sa Panginoon: ang iyong pagpapala ay nasa iyong bayan. Selah.

KAPITULO 4

1 (Sa punong Mangaawit sa Neginoth, Awit ni David.) Dinggin mo ako pagka ako'y tumawag, Oh Dios ng aking katuwiran, iyong pinalaki ako noong ako'y nasa kabagabagan; maawa ka sa akin, at dinggin mo ang aking dalangin.
2 O kayong mga anak ng tao, hanggang kailan ninyo gagawing kahihiyan ang aking kaluwalhatian? hanggang kailan ninyo iibigin ang walang kabuluhan, at hahanapin ang kasinungalingan? Selah.
3 Nguni't talastasin mo na ibinukod ng Panginoon para sa kaniyang sarili ang banal: didinggin ng Panginoon pagka ako'y tumawag sa kaniya.
4 Magsitayo kang may sindak, at huwag kang magkasala: makipagusap sa iyong sariling puso sa iyong higaan, at tumahimik ka. Selah.
5 Maghandog ng mga hain ng katuwiran, at ilagak mo ang iyong tiwala sa Panginoon.
6 Marami ang nagsasabi, Sino ang magpapakita sa atin ng anumang kabutihan? Panginoon, itaas mo sa amin ang liwanag ng iyong mukha.
7 Naglagay ka ng kagalakan sa aking puso, higit kay sa panahon na dumami ang kanilang trigo at ang kanilang alak.
8 Ako'y parehong hihiga sa kapayapaan, at matutulog: sapagka't ikaw lamang, Panginoon, ang nagpapatahan sa akin na tiwasay.

KAPITULO 5

1 (Sa punong manunugtog sa Nehiloth, Awit ni David.) Dinggin mo ang aking mga salita, Oh Panginoon, tingnan mo ang aking pagbubulay-bulay.
2 Dinggin mo ang tinig ng aking daing, aking Hari, at aking Dios: sapagka't sa iyo ako dadalangin.
3 Ang aking tinig ay iyong maririnig sa umaga, Oh Panginoon; sa umaga ay ididirekta ko ang aking dalangin sa iyo, at titingin ako sa itaas.
4 Sapagka't ikaw ay hindi Dios na nalulugod sa kasamaan: ni ang kasamaan ay tatahang kasama mo.
5 Ang mga hangal ay hindi tatayo sa iyong paningin: iyong kinapopootan ang lahat na manggagawa ng kasamaan.
6 Iyong lilipulin sila na nagsasalita ng kasinungalingan: kapopootan ng Panginoon ang taong madugo at magdaraya.

7 Nguni't tungkol sa akin, ako'y papasok sa iyong bahay sa karamihan ng iyong awa: at sa takot sa iyo ay sasamba ako sa dako ng iyong banal na templo.
8 Patnubayan mo ako, Oh Panginoon, sa iyong katuwiran dahil sa aking mga kaaway; ituwid mo ang iyong daan sa harapan ko.
9 Sapagka't walang katapatan sa kanilang bibig; ang kanilang panloob na bahagi ay napakasama; ang kanilang lalamunan ay isang bukas na libingan; nambobola sila ng kanilang dila.
10 Iyong wasakin sila, O Diyos; hayaan silang mahulog sa pamamagitan ng kanilang sariling mga payo; itaboy mo sila sa karamihan ng kanilang mga pagsalangsang; sapagka't sila'y nanghimagsik laban sa iyo.
11 Nguni't ang lahat na nagsisitiwala sa iyo ay mangagalak: sila'y magsisigawan sa kagalakan magpakailan man, sapagka't iyong ipinagtatanggol sila: mangagalak din sa iyo ang umiibig sa iyong pangalan.
12 Sapagka't iyong pagpapalain, Panginoon, ang matuwid; sa pamamagitan ng lingap ay lililigiran mo siya na parang isang kalasag.

KAPITULO 6

1 (Sa punong manunugtog sa Neginoth sa Sheminith, Awit ni David.) Oh Panginoon, huwag mo akong sawayin sa iyong galit, o parusahan mo man ako sa iyong mainit na poot.
2 Maawa ka sa akin, Oh Panginoon; sapagka't ako'y mahina: Oh Panginoon, pagalingin mo ako; sapagka't ang aking mga buto ay nanghihina.
3 Ang aking kaluluwa rin ay lubhang nababagabag: nguni't ikaw, Oh Panginoon, hanggang kailan?
4 Bumalik ka, Oh Panginoon, iligtas mo ang aking kaluluwa: Oh iligtas mo ako dahil sa iyong mga awa.
5 Sapagka't sa kamatayan ay walang alaala sa iyo: sa libingan sinong magpapasalamat sa iyo?
6 Ako ay pagod sa aking pagdaing; buong gabi ay nilalangoy ko ang aking higaan; Dinidiligan ko ang aking upuan ng aking mga luha.
7 Ang aking mata ay natutunaw dahil sa kalungkutan; ito ay tumatanda dahil sa lahat ng aking mga kaaway.
8 Lumayo kayo sa akin, kayong lahat na manggagawa ng kasamaan; sapagka't dininig ng Panginoon ang tinig ng aking pag-iyak.
9 Dininig ng Panginoon ang aking pagsusumamo; tatanggapin ng Panginoon ang aking panalangin.
10 Mapahiya at mabagabag nawa ang lahat ng aking mga kaaway: manumbalik sila at mapapahiya bigla.

KAPITULO 7

1 (Shiggaion ni David, na kaniyang inawit sa Panginoon, tungkol sa mga salita ni Cush na Benjamite.) Oh Panginoon kong Dios, sa iyo ako naglalagak ng aking tiwala: iligtas mo ako sa lahat ng umuusig sa akin, at palayain mo ako;
2 Baka ang aking kaluluwa ay punitin niya na parang leon, pinagpira-piraso, habang walang nagliligtas.
3 Oh Panginoon kong Dios, kung ginawa ko ito; kung may kasamaan sa aking mga kamay;
4 Kung ako ay gumanti ng kasamaan sa kaniya na mapayapa sa akin; (oo, iniligtas ko siya na walang dahilan ay aking kaaway:)
5 Usigin ng kaaway ang aking kaluluwa, at sakupin; oo, hayaan niyang yurakan ang aking buhay sa lupa, at ilagay ang aking karangalan sa alabok. Selah.
6 Bumangon ka, Oh Panginoon, sa iyong galit, bumangon ka dahil sa poot ng aking mga kaaway: at gumising ka para sa akin sa kahatulan na iyong iniutos.
7 Sa gayo'y kukubkubin ka ng kapisanan ng mga bayan: alang-alang sa kanila ay bumalik ka sa itaas.
8 Hahatulan ng Panginoon ang mga bayan: hatulan mo ako, Oh Panginoon, ayon sa aking katuwiran, at ayon sa aking integridad na nasa akin.
9 Oh wakasan nawa ang kasamaan ng masama; pero itatag ang matuwid: sapagka't sinusubok ng matuwid na Dios ang mga puso at mga kaloobloobban.
10 Ang aking depensa ay sa Dios, na nagliligtas ng matuwid sa puso.
11 Hinahatulan ng Diyos ang matuwid, at ang Diyos ay galit sa masama araw-araw.
12 Kung siya'y hindi bumaling, kaniyang ihahasa ang kaniyang tabak; kaniyang inunat ang kaniyang pana, at inihanda.
13 Inihanda rin niya para sa kanya ang mga kasangkapan ng kamatayan; itinatakda niya ang kaniyang mga palaso laban sa mga mang-uusig.
14 Narito, siya'y nagdaramdam ng kasamaan, at naglihi ng kasamaan, at nanganak ng kasinungalingan.
15 Siya'y gumawa ng patibong, at hinukay ito, at nahulog sa hukay na kaniyang ginawa.
16 Ang kaniyang kasamaan ay babalik sa kaniyang sariling ulo, at ang kaniyang marahas na pakikitungo ay bababa sa kaniyang sariling ulo.
17 Aking pupurihin ang Panginoon ayon sa kaniyang katuwiran: at aawit ako ng pagpuri sa pangalan ng Panginoon na Kataastaasan.

KAPITULO 8

1 (Sa punong manunugtog sa Gittith, Awit ni David.) Oh Panginoon naming Panginoon, pagkadakila ng iyong pangalan sa buong lupa! na naglagay ng iyong kaluwalhatian sa itaas ng mga langit.
2 Mula sa bibig ng mga sanggol at mga pasusuhin ay nagtalaga ka ng lakas dahil sa iyong mga kaaway, upang iyong mapatahimik ang kaaway at ang tagapaghiganti.
3 Pagka aking kinonsidera ang iyong mga langit, ang gawa ng iyong mga daliri, ang buwan at ang mga bituin, na iyong itinalaga;
4 Ano ang tao, na iyong inaalaala siya? at ang anak ng tao, na iyong dinadalaw siya?
5 Sapagka't ginawa mo siyang mababa ng kaunti kaysa sa mga anghel, at kinoronahan mo siya ng kaluwalhatian at karangalan.
6 Iyong ginawa siyang may kapangyarihan sa mga gawa ng iyong mga kamay; inilagay mo ang lahat ng bagay sa ilalim ng kanyang mga paa:
7 Lahat ng tupa at baka, oo, at ang mga hayop sa parang;
8 Ang mga ibon sa himpapawid, at ang mga isda sa dagat, at anomang dumaraan sa mga landas ng mga dagat.

9 Oh Panginoon naming Panginoon, pagkadakila ng iyong pangalan sa buong lupa!

KAPITULO 9

1 (Sa punong manunugtog sa Muthlabben, Awit ni David.) Pupurihin kita, Oh Panginoon, ng buong puso ko; Aking ipahahayag ang lahat ng iyong kagilagilalas na mga gawa.
2 Ako'y magagalak at magsasaya sa iyo: ako'y aawit ng pagpuri sa iyong pangalan, Oh ikaw na Kataastaasan.
3 Kapag ang aking mga kaaway ay nagsitalikod, sila'y mangabubuwal at mangalilipol sa iyong harapan.
4 Sapagka't iyong pinanatili ang aking karapatan at ang aking usap; ikaw ay nakaupo sa trono na humahatol ng tama.
5 Iyong sinaway ang mga bansa, iyong nilipol ang masama, iyong inalis ang kanilang pangalan magpakailan man.
6 Oh ikaw na kaaway, ang mga pagkawasak ay dumating sa walang hanggang wakas: at iyong giniba ang mga bayan; ang kanilang alaala ay nawala kasama nila.
7 Nguni't ang Panginoon ay mananatili magpakailan man: kaniyang inihanda ang kaniyang luklukan sa paghatol.
8 At kaniyang hahatulan ang sanglibutan sa katuwiran, siya'y magsisipangasiwa ng kahatulan sa mga tao sa katuwiran.
9 Ang Panginoon din ay magiging kanlungan para sa naaapi, kanlungan sa panahon ng kabagabagan.
10 At silang nangakakaalam ng iyong pangalan ay maglalagak ng kanilang tiwala sa iyo: sapagka't hindi mo pinabayaan, Panginoon, silang nagsisihanap sa iyo.
11 Magsiawit kayo ng mga pagpuri sa Panginoon, na tumatahan sa Sion: ipahayag ninyo sa gitna ng mga bayan ang kaniyang mga gawa.
12 Pagka siya'y nagsisiyasat ng dugo, kaniyang inaalaala sila: hindi niya nalilimutan ang daing ng mapagpakumbaba.
13 Maawa ka sa akin, Oh Panginoon; tingnan mo ang aking kabagabagan na aking dinaranas sa kanila na napopoot sa akin, ikaw na nagtaas sa akin mula sa mga pintuan ng kamatayan:
14 Upang aking maipahayag ang lahat ng iyong papuri sa mga pintuang-bayan ng anak na babae ng Sion: ako'y magagalak sa iyong pagliligtas.
15 Ang mga pagano ay nangahulog sa hukay na kanilang ginawa: sa lambat na kanilang itinago ay nahuli ang kanilang sariling paa.
16 Ang Panginoon ay nakikilala sa pamamagitan ng kahatulan na kaniyang inilalapat: ang masama ay nasilo sa gawa ng kaniyang sariling mga kamay. Higgaion. Selah.
17 Ang masama ay mapupunta sa impiyerno, at lahat ng mga bansa na lumilimot sa Dios.
18 Sapagka't ang nangangailangan ay hindi laging malilimutan: ang pagasa ng dukha ay hindi mawawala magpakailan man.
19 Bumangon ka, Oh Panginoon; huwag manaig ang tao: hatulan nawa ang mga pagano sa iyong paningin.
20 Ilagay mo sila sa katakutan, Oh Panginoon: upang makilala ng mga bansa na sila'y mga tao lamang. Selah.

KAPITULO 10

1 Bakit ka nakatayo sa malayo, Oh Panginoon? bakit ka nagkukubli sa panahon ng kabagabagan?
2 Ang masama sa kaniyang kayabangan ay umuusig sa dukha: mahuli nawa sila sa mga katha na kanilang inisip.
3 Sapagka't ipinagmamalaki ng masama ang naisin ng kaniyang puso, at pinagpapala ang sakim, na kinasusuklaman ng Panginoon.
4 Ang masama, sa kayabangan ng kaniyang itsura, ay hindi hahanapin ang Dios: ang Dios ay wala sa lahat ng kaniyang pagiisip.
5 Ang kaniyang mga lakad ay laging mabigat; ang iyong mga kahatulan ay malayo sa kaniyang paningin: tungkol sa lahat niyang mga kaaway, kaniyang niyayabangan.
6 Sinabi niya sa kaniyang puso, Hindi ako makikilos: sapagka't kailan man ay hindi ako malalagay sa kahirapan.
7 Ang kaniyang bibig ay puno ng sumpa at kasinungalingan at pagdaraya: sa ilalim ng kaniyang dila ay kasamaan at walang kabuluhan.
8 Siya'y nauupo sa mga kublihang dako ng mga nayon: sa mga lihim na dako ay pinapatay niya ang walang sala: ang kaniyang mga mata ay lihim na nakatutok laban sa dukha.
9 Siya'y naghihintay na lihim na parang leon sa kaniyang yungib: siya'y nagbabantay upang hulihin ang dukha: kaniyang hinuhuli ang dukha, pagka kaniyang hinihila siya sa kaniyang lambat.
10 Siya'y yumuyuko, at nagpapakababa, upang ang dukha ay mabuwal sa pamamagitan ng kaniyang mga malalakas.
11 Kaniyang sinabi sa kaniyang puso, Nakalimutan ng Dios: kaniyang ikinubli ang kaniyang mukha; hinding-hindi niya ito makikita.
12 Bumangon ka, Oh Panginoon; Oh Dios, itaas mo ang iyong kamay: huwag mong kalimutan ang mapagpakumbaba.
13 Bakit hinahamak ng masama ang Diyos? kaniyang sinabi sa kaniyang puso, Hindi mo hihingin.
14 Iyong nakita; sapagka't iyong minamasdan ang kasamaan at hinanakit, upang gantihan ng iyong kamay: ipinagkatiwala sa iyo ng dukha; ikaw ang katulong ng ulila.
15 Baliin mo ang bisig ng masama at ng masamang tao: hanapin mo ang kaniyang kasamaan hanggang sa wala kang masumpungan.
16 Ang Panginoon ay Hari magpakailan man: ang mga pagano ay nagdusa sa labas ng kaniyang lupain.
17 Panginoon, iyong narinig ang naisin ng mapagpakumbaba: iyong ihahanda ang kanilang puso, iyong ipaparinig sa iyong tainga:
18 Upang hatulan ang ulila at ang naaapi, upang ang tao sa lupa ay huwag nang mang-api pa.

KAPITULO 11

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David.) Sa Panginoon inilagak ko ang aking tiwala: paanong sinasabi ninyo sa aking kaluluwa, Tumakas kang parang ibon sa iyong bundok?
2 Sapagka't, narito, ibinabaluktot ng masama ang kanilang pana, kanilang inihahanda ang kanilang palaso sa pisi, upang kanilang mapana sa lihim ang matuwid sa puso.

3 Kung ang mga pundasyon ay masira, ano ang magagawa ng matuwid?
4 Ang Panginoon ay nasa kaniyang banal na templo, ang luklukan ng Panginoon ay nasa langit; ang kaniyang mga mata ay tumitingin, ang kaniyang mga talukap ay sumusubok, sa mga anak ng mga tao.
5 Sinusubok ng Panginoon ang matuwid: nguni't ang masama at ang umiibig sa karahasan ay kinapopootan ng kaniyang kaluluwa.
6 Sa masama ay magpapaulan siya ng mga silo, ng apoy at asupre, at ng kakilakilabot na unos: ito ang magiging bahagi ng kanilang tasa.
7 Sapagka't ang matuwid na Panginoon ay umiibig ng katuwiran; ang kaniyang mukha ay minamasdan ang matuwid.

KAPITULO 12

1 (Sa punong manunugtog sa Sheminith, Awit ni David.) Tulong, Panginoon; sapagka't ang taong makadiyos ay humihinto; sapagkat ang tapat ay nabigo mula sa mga anak ng tao.
2 Sila'y nagsasalita ng walang kabuluhan bawa't isa sa kaniyang kapuwa: may mga labi na nambobola at may dalawang puso na nagsasalita.
3 Puputulin ng Panginoon ang lahat na mapambola na labi, at ang dila na nagsasalita ng mga mayabang na bagay:
4 Na nangagsabi, Sa pamamagitan ng aming dila kami ay mananaig; ang aming mga labi ay sa amin: sino ang panginoon sa amin?
5 Dahil sa pang-aapi sa dukha, dahil sa buntong-hininga ng nangangailangan, ngayon ay babangon ako, sabi ng Panginoon; Ilalagay ko siya sa kaligtasan mula sa nang-aapi sa kanya.
6 Ang mga salita ng Panginoon ay dalisay na mga salita: gaya ng pilak na sinubok sa hurno ng lupa, na makapitong dinalisay.
7 Iyong iingatan sila, Oh Panginoon, iyong iingatan sila mula sa lahing ito magpakailan man.
8 Ang masama ay lumalakad sa lahat ng dako, pagka ang pinakamasamang mga tao ay nabubunyi.

KAPITULO 13

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David.) Hanggang kailan mo ako malilimutan, Oh Panginoon? magpakailanman? hanggang kailan mo ikukubli ang iyong mukha sa akin?
2 Hanggang kailan ako kukuha ng payo sa aking kaluluwa, na may kalungkutan sa aking puso araw-araw? hanggang kailan matataas ang aking kaaway sa akin?
3 Masdan mo ako at dinggin mo ako, Oh Panginoon kong Dios: liwanagan mo ang aking mga mata, baka ako'y matulog ng pagkakatulog ng kamatayan;
4 Baka sabihin ng aking kaaway, Ako ay nanaig laban sa kanya; at yaong mga bumabagabag sa akin ay magalak pagka ako'y kumilos.
5 Nguni't ako'y nagtiwala sa iyong awa; ang aking puso ay magagalak sa iyong kaligtasan.
6 Ako'y aawit sa Panginoon, sapagka't siya'y gumawa ng sagana sa akin.

KAPITULO 14

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David.) Ang mangmang ay nagsabi sa kaniyang puso, Walang Dios. Sila'y bulok, sila'y gumawa ng mga kasuklamsuklam na gawa, walang gumagawa ng mabuti.
2 Ang Panginoon ay tumingin mula sa langit sa mga anak ng mga tao, upang tingnan kung mayroong sinomang nakakaunawa, at humahanap sa Dios.
3 Silang lahat ay lumihis, silang lahat ay magkakasamang naging marumi: walang gumagawa ng mabuti, wala, wala kahit isa.
4 Wala bang kaalaman ang lahat ng manggagawa ng kasamaan? na kumakain sa aking bayan gaya ng kanilang pagkain ng tinapay, at hindi tumatawag sa Panginoon.
5 Nandoon sila sa malaking takot: sapagka't ang Dios ay nasa lahi ng mga matuwid.
6 Inyong ikinahihiya ang payo ng dukha, sapagka't ang Panginoon ay kaniyang kanlungan.
7 Oh naway ang kaligtasan ng Israel ay magmula sa Sion! pagka ibinalik ng Panginoon ang pagkabihag ng kaniyang bayan, si Jacob ay magagalak, at ang Israel ay magagalak.

KAPITULO 15

1 (Awit ni David.) Panginoon, sinong tatahan sa iyong tabernakulo? sino ang tatahan sa iyong banal na burol?
2 Siya na lumalakad ng matuwid, at gumagawa ng katuwiran, at nagsasalita ng katotohanan sa kaniyang puso.
3 Siya na hindi naninira ng kaniyang dila, ni gumagawa ng kasamaan sa kaniyang kapuwa, ni kumukutya laban sa kaniyang kapuwa.
4 Sa kaniyang mga mata ay hinahamak ang hamak na tao; ngunit iginagalang niya ang may takot sa Panginoon. Siya na sumusumpa sa kaniyang sariling ikasasakit, at hindi nagbabago.
5 Siya na hindi naglalabas ng kaniyang salapi sa tubo, ni kumukuha man ng suhol laban sa walang sala. Siya na gumagawa ng mga bagay na ito ay hindi matitinag kailanman.

KAPITULO 16

1 (Michtam ni David.) Ingatan mo ako, Oh Dios: sapagka't sa iyo ako nagtitiwala.
2 Oh kaluluwa ko, iyong sinabi sa Panginoon, Ikaw ay aking Panginoon: ang aking kabutihan ay hindi umaabot sa iyo;
3 Nguni't sa mga banal na nasa lupa, at sa mga dakila, na siyang lahat ng aking kaluguran.
4 Ang kanilang mga kapighatian ay dadami na nagsisisunod sa ibang dios: ang kanilang mga inuming handog na dugo ay hindi ko ihahandog, o babangatin man ang kanilang mga pangalan sa aking mga labi.
5 Ang Panginoon ay bahagi ng aking mana at ng aking tasa: iyong pinangangalagaan ang aking kapalaran.
6 Ang mga linya ng henerasyon ay nangahulog sa akin sa mga magandang dako; oo, mayroon akong magandang pamana.

7 Aking pupurihin ang Panginoon, na nagbigay sa akin ng payo: tinuturuan din ako ng aking mga kalooban sa mga kapanahunan ng gabi.
8 Aking inilagay ang Panginoon na lagi sa harap ko: sapagka't siya'y nasa aking kanan, hindi ako makikilos.
9 Kaya't ang aking puso ay nagagalak, at ang aking kaluwalhatian ay nagsasaya: ang aking laman naman ay mamamahinga sa pag-asa.
10 Sapagka't hindi mo iiwan ang aking kaluluwa sa impiyerno; ni hindi mo pahihintulutan ang iyong Banal na makakita ng kabulukan.
11 Iyong itututuro sa akin ang landas ng buhay: sa iyong presensiya ay kapuspusan ng kagalakan; sa iyong kanan ay may mga kasiyahan magpakailan man.

KAPITULO 17

1 (Isang Panalangin ni David.) Dinggin mo ang tama, Oh Panginoon, dinggin mo ang aking iyak, dinggin mo ang aking dalangin, na hindi lumalabas sa mga huwad na labi.
2 Magmula sa iyong presensiya ang aking hatol; tingnan ng iyong mga mata ang mga bagay na pantay.
3 Iyong sinubok ang aking puso; dinalaw mo ako sa gabi; sinubok mo ako, at wala kang masusumpungan; Nilayon ko na ang aking bibig ay hindi magsalangsang.
4 Tungkol sa mga gawa ng mga tao, sa pamamagitan ng salita ng iyong mga labi ay iniingatan ko ang aking sarili sa mga landas ng maninira.
5 Ingatan mo ang aking mga paglakad sa iyong mga landas, upang ang aking mga yapak ay huwag madulas.
6 Ako'y tumawag sa iyo, sapagka't ako'y iyong didinggin, Oh Dios: ikiling mo ang iyong pakinig sa akin, at dinggin mo ang aking pananalita.
7 Ipakita mo ang iyong kagilagilalas na kagandahang-loob, Oh ikaw na nagliligtas sa pamamagitan ng iyong kanang kamay sa kanila na nagtitiwala sa iyo mula sa mga nagsisibangon laban sa kanila.
8 Ingatan mo ako na gaya ng mansanas ng mata, itago mo ako sa lilim ng iyong mga pakpak,
9 Mula sa masama na pumipighati sa akin, mula sa aking nakamamatay na mga kaaway, na kumukubkob sa akin.
10 Sila'y nababalot sa kanilang sariling taba: sa kanilang bibig sila'y nagsasalita ng kayabangan.
11 Kanilang kinubkob kami ngayon sa aming mga hakbang: kanilang itinuon ang kanilang mga mata na nakayukod sa lupa;
12 Gaya ng isang leon na sakim sa kaniyang biktima, at parang batang leon na nagkukubli sa mga lihim na dako.
13 Bumangon ka, Oh Panginoon, biguin mo siya, ibagsak mo siya: iligtas mo ang aking kaluluwa sa masama, na iyong tabak:
14 Mula sa mga tao na iyong kamay, Oh Panginoon, mula sa mga tao ng sanglibutan, na may kanilang bahagi sa buhay na ito, at ang kanilang tiyan ay pinupuno mo ng iyong nakatagong kayamanan: sila'y puno ng mga anak, at iniiwan ang nalabi sa kanilang pag-aari sa kanilang mga bata.
15 Tungkol sa akin, aking mamasdan ang iyong mukha sa katuwiran: ako'y masisiyahan, pagka ako'y gumising, sa iyong wangis.

KAPITULO 18

1 (Sa punong manunugtog, Isang Awit ni David, na lingkod ng Panginoon, na nagsalita sa Panginoon ng mga salita ng awit na ito sa araw na iniligtas siya ng Panginoon sa kamay ng lahat niyang mga kaaway, at sa kamay ni Saul: At sinabi niya,) Iibigin kita, Oh Panginoon, aking lakas.
2 Ang Panginoon ay aking malaking bato, at aking kuta, at aking tagapagligtas; aking Diyos, aking lakas, na aking pagtitiwalaan; ang aking kalasag, at ang sungay ng aking kaligtasan, at ang aking mataas na tore.
3 Ako'y tatawag sa Panginoon, na karapatdapat purihin: sa gayo'y maliligtas ako sa aking mga kaaway.
4 Ang mga kalungkutan ng kamatayan ay kumubkob sa akin, at ang mga baha ng masasamang tao ay tinakot ako.
5 Ang mga kalungkutan ng Sheol ay kumubkob sa akin: ang mga patibong ng kamatayan ay humadlang sa akin.
6 Sa aking kabagabagan ay tumawag ako sa Panginoon, at dumaing sa aking Dios: kaniyang dininig ang aking tinig mula sa kaniyang templo, at ang aking daing ay dumating sa harap niya, sa makatuwid baga'y sa kaniyang mga pakinig.
7 Nang magkagayo'y nayanig at nanginig ang lupa; ang mga pundasyon naman ng mga burol ay nakilos at nayanig, sapagka't siya'y napoot.
8 Umakyat ang usok mula sa kaniyang mga butas ng ilong, at apoy mula sa kaniyang bibig ay lumamon: mga baga ay nagningas sa pamamagitan niyaon.
9 Kaniya namang iniyukod ang langit, at bumaba: at ang kadiliman ay nasa ilalim ng kaniyang mga paa.
10 At siya'y sumakay sa isang kerubin, at lumipad: oo, siya'y lumipad sa mga pakpak ng hangin.
11 Ginawa niyang lihim na dako ang kadiliman; ang kaniyang pabilyon sa palibot niya ay madilim na tubig at makapal na ulap ng langit.
12 Sa ningning na nasa harap niya ay dumaan ang kaniyang makapal na ulap, granizo at mga baga ng apoy.
13 Ang Panginoon din ay kumulog sa langit, at ang Kataastaasan ay nagbigay ng kaniyang tinig; granizo at mga baga ng apoy.
14 Oo, ipinadala niya ang kaniyang mga palaso, at pinangalat sila; at nagpaputok siya ng mga kidlat, at ginulo sila.
15 Nang magkagayo'y nakita ang mga daluyan ng tubig, at ang mga pundasyon ng sanglibutan ay nahayag sa iyong saway, Oh Panginoon, sa hihip ng hininga ng iyong mga butas ng ilong.
16 Siya'y nagsugo mula sa itaas, kaniyang kinuha ako, kaniyang inilabas ako sa maraming tubig.
17 Iniligtas niya ako sa aking malakas na kaaway, at sa mga napopoot sa akin: sapagka't sila'y masyadong malakas para sa akin.
18 Kanilang pinigilan ako sa araw ng aking kasakunaan: nguni't ang Panginoon ang aking kanlungan.
19 Dinala din niya ako sa isang malawak na dako; iniligtas niya ako, sapagka't natuwa siya sa akin.
20 Ginantimpalaan ako ng Panginoon ayon sa aking katuwiran; ayon sa kalinisan ng aking mga kamay ang ibinalik niya sa akin.
21 Sapagka't aking iningatan ang mga daan ng Panginoon, at hindi ako humiwalay na may kasamaan sa aking Dios.

22 Sapagka't lahat ng kaniyang mga kahatulan ay nasa harap ko, at hindi ko inalis sa akin ang kaniyang mga palatuntunan.
23 Ako rin ay matuwid sa harap niya, at iningatan ko ang aking sarili sa aking kasamaan.
24 Kaya't ginantimpalaan ako ng Panginoon ayon sa aking katuwiran, ayon sa kalinisan ng aking mga kamay sa kaniyang paningin.
25 Sa mahabagin ay magpapakita ka ng iyong sarili na mahabagin; sa matuwid na tao ay magpapakita kang matuwid;
26 Sa malinis ay ipakikita mong dalisay ang iyong sarili; at sa suwail ikaw ay magpapakita ng iyong sarili na suwail.
27 Sapagka't iyong ililigtas ang nagdadalamhating bayan; ngunit magpapababa ng matataas na tingin.
28 Sapagka't iyong sisindihan ang aking kandila: liliwanagan ng Panginoon kong Dios ang aking kadiliman.
29 Sapagka't sa pamamagitan mo ay tumakbo ako sa isang pulutong; at sa pamamagitan ng aking Dios ay lumukso ako sa ibabaw ng isang pader.
30 Tungkol sa Dios, ang kaniyang daan ay perpekto: ang salita ng Panginoon ay subok: siya'y kalasag sa lahat na nagsisitiwala sa kaniya.
31 Sapagka't sino ang Dios maliban sa Panginoon? o sino ang bato maliban sa ating Dios?
32 Ang Diyos ang nagbibigkis sa akin ng lakas, at ginagawang perpekto ang aking lakad.
33 Kaniyang ginagawa ang aking mga paa na parang mga paa ng usa, at inilalagay ako sa aking matataas na dako.
34 Kaniyang tinuturuan ang aking mga kamay sa pakikipagdigma, na anopa't ang busog na bakal ay nabali ng aking mga bisig.
35 Iyong ibinigay din sa akin ang kalasag ng iyong kaligtasan: at ang iyong kanang kamay ay umalalay sa akin, at ang iyong kahinahunan ay nagpadakila sa akin.
36 Iyong pinalaki ang aking mga hakbang sa ilalim ko, na ang aking mga paa ay hindi nadulas.
37 Aking hinabol ang aking mga kaaway, at inabutan ko sila: ni hindi ako babalik hanggang sa sila'y mawasak.
38 Aking sinugatan sila na hindi sila makabangon: sila'y nangabuwal sa ilalim ng aking mga paa.
39 Sapagka't binigkisan mo ako ng lakas sa pakikipagbaka: iyong pinasuko sa ilalim ko yaong nagsisibangon laban sa akin.
40 Iyo ring ibinigay sa akin ang mga leeg ng aking mga kaaway; upang aking mapuksa silang napopoot sa akin.
41 Sila'y nagsidaing, nguni't walang nagligtas sa kanila: sa makatuwid baga'y sa Panginoon, nguni't hindi niya sinagot sila.
42 Nang magkagayo'y aking dinurog sila na parang alabok sa harap ng hangin: aking inihagis sila na parang dumi sa mga lansangan.
43 Iyong iniligtas ako sa mga pakikipagtalo ng mga tao; at ginawa mo akong pangulo ng mga pagano: isang bayan na hindi ko nakilala ay maglilingkod sa akin.
44 Pagkarinig nila tungkol sa akin, susunod sila sa akin: ang mga dayuhan ay magpapasakop sa akin.
45 Ang mga taga ibang lupa ay mangalalaho, at matatakot mula sa kanilang mga kubling dako.
46 Buhay ang Panginoon; at pagpalain nawa ang aking bato; at dakilain ang Diyos ng aking kaligtasan.
47 Ang Diyos ang naghihiganti para sa akin, at nagpapasuko sa mga tao sa ilalim ko.
48 Kaniyang inililigtas ako sa aking mga kaaway, oo, itinataas mo ako sa ibabaw nila na nagsisibangon laban sa akin: iyong iniligtas ako sa taong marahas.
49 Kaya't ako'y magpapasalamat sa iyo, Oh Panginoon, sa gitna ng mga pagano, at aawit ng mga pagpuri sa iyong pangalan.
50 Dakilang kaligtasan ang ibinibigay niya sa kanyang hari; at nagpapakita ng awa sa kaniyang pinahiran ng langis, kay David, at sa kaniyang binhi magpakailan man.

KAPITULO 19

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David.) Ang langit ay nagpapahayag ng kaluwalhatian ng Dios; at ang kalawakan ay nagpapakita ng kaniyang gawa.
2 Araw-araw ay nagsasalita ng salita, at gabi hanggang gabi ay nagpapakita ng kaalaman.
3 Walang pananalita o wika, kung saan hindi naririnig ang kanilang tinig.
4 Ang kanilang linya ay lumabas sa buong lupa, at ang kanilang mga salita ay hanggang sa wakas ng sanglibutan. Sa mga yaon ay naglagay siya ng tabernakulo para sa araw,
5 Na gaya ng lalaking ikakasal na lumalabas sa kaniyang silid, at nagagalak na gaya ng isang malakas na tao sa takbuhan.
6 Ang kaniyang paglabas ay mula sa dulo ng langit, at ang kaniyang paglibot hanggang sa mga dulo niyaon: at walang natatago sa init niyaon.
7 Ang batas ng Panginoon ay perpekto, nagbabago ng kaluluwa: ang patotoo ng Panginoon ay sigurado, na nagpapatalino sa simple.
8 Ang mga palatuntunan ng Panginoon ay tama, na nagpapasaya sa puso: ang utos ng Panginoon ay dalisay, na nagpapaliwanag ng mga mata.
9 Ang pagkatakot sa Panginoon ay malinis, na nananatili magpakailan man: ang mga kahatulan ng Panginoon ay totoo at lubos na matuwid.
10 Higit na naisin sila kay sa ginto, oo, kay sa maraming dalisay na ginto: mas matamis din kay sa pulot at pulot-pukyutan.
11 Bukod dito'y sa pamamagitan nila ay binalaan ang iyong lingkod: at sa pag-iingat sa kanila ay may malaking gantimpala.
12 Sinong makakaunawa sa kaniyang mga kamalian? Linisin mo ako sa mga lihim na kamalian.
13 Iiwas mo rin ang iyong lingkod sa mga mapangahas na kasalanan; huwag silang magkaroon ng kapangyarihan sa akin: kung magkagayo'y magiging matuwid ako, at ako'y magiging walang sala sa malaking pagsalangsang.
14 Ang mga salita ng aking bibig, at ang pagbubulay-bulay ng aking puso, ay maging kalugud-lugod sa iyong paningin, Oh Panginoon, aking kalakasan, at aking manunubos.

KAPITULO 20

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David.) Dinggin ka ng Panginoon sa kaarawan ng kabagabagan; ipagtanggol ka ng pangalan ng Diyos ni Jacob;

2 Magpadala sa iyo ng tulong mula sa santuario, at palakasin ka mula sa Sion;
3 Alalahanin mo ang lahat ng iyong mga handog, at tanggapin mo ang iyong handog na susunugin; Selah.
4 Ipagkaloob mo sa iyo ang ayon sa iyong sariling puso, at tuparin mo ang lahat ng iyong payo.
5 Kami ay magagalak sa iyong pagliligtas, at sa pangalan ng aming Dios ay itataas namin ang aming mga watawat: tutuparin ng Panginoon ang lahat ng iyong mga kahilingan.
6 Ngayon ay nalalaman ko na inililigtas ng Panginoon ang kaniyang pinahiran ng langis; maririnig niya siya mula sa kanyang banal na langit sa pamamagitan ng lakas ng pagliligtas ng kanyang kanang kamay.
7 Ang iba'y nagtitiwala sa mga karo, at ang iba'y sa mga kabayo: nguni't ating aalalahanin ang pangalan ng Panginoon nating Dios.
8 Sila'y nangahulog at nangabuwal: nguni't tayo'y nagsibangon, at nagsisitayo ng matuwid.
9 Iligtas mo, Panginoon: pakinggan nawa kami ng hari pagka kami ay tumawag.

KAPITULO 21

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David.) Ang hari ay magagalak sa iyong lakas, Oh Panginoon; at sa iyong pagliligtas ay gaanong dakila siya magsasaya!
2 Iyong ibinigay sa kaniya ang naisin ng kaniyang puso, at hindi mo ipinagkait ang kahilingan ng kaniyang mga labi. Selah.
3 Sapagka't ikaw ay pinigilan siya ng mga pagpapala ng kabutihan: iyong inilagay ang isang korona na dalisay na ginto sa kaniyang ulo.
4 Siya'y humingi ng buhay sa iyo, at iyong ibinigay sa kaniya, sa makatuwid baga'y kahabaan ng mga araw magpakailan man.
5 Ang kaniyang kaluwalhatian ay dakila sa iyong pagliligtas: karangalan at kamahalan ang iyong inilagay sa kaniya.
6 Sapagka't iyong ginawa siyang lubos na pinagpala magpakailan man: iyong pinasaya siyang mainam sa iyong mukha.
7 Sapagka't ang hari ay tumitiwala sa Panginoon, at sa pamamagitan ng awa ng Kataastaasan ay hindi siya makikilos.
8 Masusumpungan ng iyong kamay ang lahat ng iyong mga kaaway: masusumpungan ng iyong kanang kamay yaong nangapopoot sa iyo.
9 Iyong gagawin silang parang maapoy na hurno sa panahon ng iyong galit: lalamunin sila ng Panginoon sa kaniyang poot, at lalamunin sila ng apoy.
10 Ang kanilang bunga ay iyong lilipulin mula sa lupa, at ang kanilang mga binhi mula sa mga anak ng tao.
11 Sapagka't sila'y nagplano ng kasamaan laban sa iyo: sila'y nag-iisip ng masamang katha, na hindi nila magagawa.
12 Kaya't iyong ipapatalikod sila, pagka iyong inihahanda ang iyong mga palaso sa iyong mga panali laban sa mukha nila.
13 Mabunyi ka, Panginoon, sa iyong sariling lakas: sa gayo'y aawit kami at pupurihin ang iyong kapangyarihan.

KAPITULO 22

1 Dios ko, Dios ko, bakit mo ako pinabayaan? bakit malayo ka sa pagtulong sa akin, at sa mga salita ng aking atungal?
2 Oh Dios ko, ako'y umiyak sa araw, nguni't hindi mo dininig; at sa panahon ng gabi, at hindi ako tahimik.
3 Nguni't ikaw ay banal, Oh ikaw na tumatahan sa mga papuri ng Israel.
4 Ang aming mga ama ay nagtiwala sa iyo: sila'y nagtiwala, at iyong iniligtas sila.
5 Sila'y dumaing sa iyo, at naligtas: sila'y nagtiwala sa iyo, at hindi nalito.
6 Ngunit ako ay isang uod, at hindi tao; isang kadustaan ng mga tao, at hinamak ng mga tao.
7 Lahat ng nakakakita sa akin ay pinagtatawanan ako: kanilang ibinubuka ang labi, kanilang iginagalaw ang ulo, na sinasabi,
8 Siya'y umasa sa Panginoon na kaniyang ililigtas siya: iligtas niya siya, yamang siya'y nalulugod sa kaniya.
9 Nguni't ikaw ang naglabas sa akin sa bahay-bata: pinaasa mo ako nang ako'y nasa mga suso ng aking ina.
10 Ako'y inihagis sa iyo mula sa bahay-bata: ikaw ay aking Dios mula sa tiyan ng aking ina.
11 Huwag kang lumayo sa akin; dahil malapit ang kaguluhan; dahil walang tumutulong.
12 Kinubkob ako ng maraming toro: kinukulong ako ng malalakas na toro ng Bashan.
13 Sila'y nakanganga sa akin ng kanilang mga bibig, na parang leong gutom na gutom at umuungal.
14 Ako'y ibinubuhos na parang tubig, at ang lahat ng aking mga buto ay nagsihiwalay: ang aking puso ay parang pagkit (wax); ito ay natutunaw sa gitna ng aking bituka.
15 Ang aking lakas ay natuyo na parang bubog ng palayok; at ang aking dila ay dumidikit sa aking mga panga; at dinala mo ako sa alabok ng kamatayan.
16 Sapagka't kinubkob ako ng mga aso: kinulong ako ng kapulungan ng masama: tinusok nila ang aking mga kamay at ang aking mga paa.
17 Masasabi ko ang lahat ng aking mga buto: sila'y tumitingin at tumitig sa akin.
18 Hinati nila ang aking mga kasuotan sa gitna nila, at pinagsugalan ang aking damit.
19 Nguni't huwag kang lumayo sa akin, Oh Panginoon: Oh aking kalakasan, magmadali kang tulungan ako.
20 Iligtas mo ang aking kaluluwa sa tabak; ang aking sinta mula sa kapangyarihan ng aso.
21 Iligtas mo ako sa bibig ng leon: sapagka't dininig mo ako mula sa mga sungay ng mga unicorn.
22 Aking ipahahayag ang iyong pangalan sa aking mga kapatid: sa gitna ng kapisanan ay pupurihin kita.
23 Kayong nangatatakot sa Panginoon, purihin ninyo siya; kayong lahat na binhi ni Jacob, luwalhatiin ninyo siya; at katakutan ninyo siya, kayong lahat na binhi ng Israel.
24 Sapagka't hindi niya hinamak o kinapootan ang kapighatian ng nagdadalamhati; ni itinago man niya ang kaniyang mukha sa kaniya; ngunit nang siya'y dumaing sa kanya, narinig niya.
25 Ang kapurihan ko'y sasa iyo sa malaking kapisanan: aking tutuparin ang aking mga panata sa harap nila na nangatatakot sa kaniya.

26 Ang maamo ay kakain at mabubusog: sila'y magpupuri sa Panginoon na humahanap sa kaniya: ang inyong puso ay mabubuhay magpakailan man.
27 Lahat ng mga dulo ng sanglibutan ay maaalala at manunumbalik sa Panginoon: at lahat ng mga angkan ng mga bansa ay magsisisamba sa harap mo.
28 Sapagka't ang kaharian ay sa Panginoon: at siya ang tagapamahala sa mga bansa.
29 Lahat silang matataba sa lupa ay magsisikain at magsisisamba: silang lahat na bumababa sa alabok ay yuyukod sa harap niya: at walang makapag-iingat na buhay ng kaniyang sariling kaluluwa.
30 Isang binhi ang maglilingkod sa kaniya; ito ay ibibilang sa Panginoon sa isang salinlahi.
31 Sila'y darating, at ipahahayag ang kaniyang katuwiran sa isang bayan na ipanganganak, na kaniyang ginawa ito.

KAPITULO 23

1 (Isang Awit ni David.) Ang Panginoon ay aking pastol; Hindi ako magkukulang.
2 Kaniyang pinahihiga ako sa luntiang pastulan: pinapatnubayan niya ako sa tabi ng tahimik na tubig.
3 Kaniyang pinapanumbalik ang aking kaluluwa: pinapatnubayan niya ako sa mga landas ng katuwiran alangalang sa kaniyang pangalan.
4 Oo, bagaman ako'y lumalakad sa lambak ng anino ng kamatayan, hindi ako matatakot sa kasamaan: sapagka't ikaw ay kasama ko; ang iyong pamalo at ang iyong tungkod ay inaaliw ako.
5 Ikaw ay naghahanda ng lamesa sa harap ko sa presensiya ng aking mga kaaway: iyong pinahiran ang aking ulo ng langis; umaapaw ang tasa ko.
6 Tunay na ang kabutihan at awa ay susunod sa akin sa lahat ng mga araw ng aking buhay: at ako'y tatahan sa bahay ng Panginoon magpakailan man.

KAPITULO 24

1 (Isang Awit ni David.) Ang lupa ay sa Panginoon, at ang buong narito; ang mundo, at ang mga naninirahan doon.
2 Sapagka't kaniyang itinatag ito sa ibabaw ng mga dagat, at itinatag sa ibabaw ng mga baha.
3 Sino ang aakyat sa burol ng Panginoon? o sinong tatayo sa kaniyang banal na dako?
4 Siya na may malinis na mga kamay, at isang dalisay na puso; na hindi nagtaas ng kaniyang kaluluwa sa walang kabuluhan, ni sumumpa man na may daya.
5 Siya ay tatanggap ng pagpapala mula sa Panginoon, at katuwiran mula sa Dios ng kaniyang kaligtasan.
6 Ito ang henerasyon ng nagsisihanap sa kaniya, na nagsisihanap ng iyong mukha, Oh Jacob. Selah.
7 Itaas ang inyong mga ulo, Oh kayong mga pintuang-bayan; at magsitaas kayo, kayong mga walang hanggang pintuan; at ang Hari ng kaluwalhatian ay papasok.
8 Sino itong Hari ng kaluwalhatian? Ang Panginoon ay malakas at makapangyarihan, ang Panginoon ay makapangyarihan sa labanan.
9 Itaas ang inyong mga ulo, Oh kayong mga pintuang-bayan; itaas mo nga sila, kayong mga walang hanggang pintuan; at ang Hari ng kaluwalhatian ay papasok.
10 Sino itong Hari ng kaluwalhatian? Ang Panginoon ng mga hukbo, siya ang Hari ng kaluwalhatian. Selah.

KAPITULO 25

1 (Isang Awit ni David.) Sa iyo, Oh Panginoon, itinataas ko ang aking kaluluwa.
2 Oh Dios ko, ako'y nagtitiwala sa iyo: huwag nawa akong mapahiya, huwag nawang ang aking mga kaaway ay manaig sa akin.
3 Oo, huwag mahiya ang sinoman na naghihintay sa iyo: mapahiya silang nagsisisalangsang ng walang kadahilanan.
4 Ituro mo sa akin ang iyong mga daan, Oh Panginoon; ituro mo sa akin ang iyong mga landas.
5 Patnubayan mo ako sa iyong katotohanan, at turuan mo ako: sapagka't ikaw ang Dios ng aking kaligtasan; sa iyo ako naghihintay buong araw.
6 Alalahanin mo, Oh Panginoon, ang iyong malumanay na mga kaawaan at ang iyong mga kagandahang-loob; sapagka't sila'y noon pa man.
7 Huwag mong alalahanin ang mga kasalanan ng aking kabataan, o ang aking mga pagsalangsang: ayon sa iyong kagandahang-loob ay alalahanin mo ako dahil sa iyong kabutihan, Oh Panginoon.
8 Mabuti at matuwid ang Panginoon: kaya't itututuro niya sa mga makasalanan ang daan.
9 Ang maamo ay papatnubayan niya sa kahatulan: at ang maamo ay itututuro niya ang kaniyang daan.
10 Lahat ng mga landas ng Panginoon ay awa at katotohanan sa kanila na nag-iingat ng kaniyang tipan at ng kaniyang mga patotoo.
11 Dahil sa iyong pangalan, Oh Panginoon, patawarin mo ang aking kasamaan; dahil ito ay dakila.
12 Sinong tao ang natatakot sa Panginoon? siya ay kaniyang tuturuan sa daan na kaniyang pipiliin.
13 Ang kaniyang kaluluwa ay tatahang tiwasay; at ang kaniyang binhi ay magmamana ng lupa.
14 Ang lihim ng Panginoon ay nasa kanila na nangatatakot sa kaniya; at kaniyang ipakikita sa kanila ang kaniyang tipan.
15 Ang aking mga mata ay laging nakatutok sa Panginoon; sapagkat bubunutin niya ang aking mga paa sa lambat.
16 Bumalik ka sa akin, at maawa ka sa akin; sapagka't ako'y napahamak at nagdadalamhati.
17 Ang mga kabagabagan ng aking puso ay lumaki: Oh ilabas mo ako sa aking mga kabagabagan.
18 Masdan mo ang aking kapighatian at ang aking kirot; at patawarin ang lahat ng aking mga kasalanan.
19 Isipin mo ang aking mga kaaway; sapagkat sila ay marami; at kinasusuklaman nila ako ng malupit na poot.
20 Oh ingatan mo ang aking kaluluwa, at iligtas mo ako: huwag nawa akong mapahiya; sapagka't inilalagay ko ang aking tiwala sa iyo.
21 Ingatan ako ng katapatan at katuwiran; sapagka't naghihintay ako sa iyo.
22 Tubusin mo ang Israel, Oh Dios, sa lahat ng kaniyang mga kabagabagan.

KAPITULO 26

1 (Isang Awit ni David.) Hatulan mo ako, Oh Panginoon; sapagka't ako'y lumakad sa aking integridad: ako'y nagtiwala rin sa Panginoon; kaya hindi ako magpapadausdos.
2 Siyasatin mo ako, Oh Panginoon, at patunayan mo ako; subukan mo ang aking kaloob-looban at puso.
3 Sapagka't ang iyong kagandahang-loob ay nasa harap ng aking mga mata: at ako'y lumakad sa iyong katotohanan.
4 Hindi ako naupo na kasama ng mga taong walang kabuluhan, ni papasok man ako na kasama ng mga manlilinlang.
5 Aking kinapootan ang kapisanan ng mga manggagawa ng kasamaan; at hindi uupong kasama ng masama.
6 Ako'y maghuhugas ng aking mga kamay sa kawalang-kasalanan: sa gayo'y aking liligiran ang iyong dambana, Oh Panginoon:
7 Upang aking maihayag ang tinig ng pasasalamat, at maisaysay ko ang lahat ng iyong kagilagilalas na mga gawa.
8 Panginoon, aking inibig ang tahanan ng iyong bahay, at ang dako na tinatahanan ng iyong karangalan.
9 Huwag mong isama ang aking kaluluwa sa mga makasalanan, ni ang aking buhay man sa mga taong madugo:
10 Sa kaninong mga kamay ay may kasamaan, at ang kanilang kanang kamay ay puno ng mga suhol.
11 Nguni't tungkol sa akin, ako'y lalakad sa aking integridad: tubusin mo ako, at maawa ka sa akin.
12 Ang aking paa ay tumatayo sa pantay na dako: sa mga kapisanan ay pupurihin ko ang Panginoon.

KAPITULO 27

1 (Awit ni David.) Ang Panginoon ay aking liwanag at aking kaligtasan; kanino ako matatakot? ang Panginoon ang lakas ng aking buhay; kanino ako matatakot?
2 Nang ang masama, sa makatuwid baga'y ang aking mga kaaway, ay dumating sa akin upang kainin ang aking laman, sila'y nangatisod at nangabuwal.
3 Bagaman ang isang hukbo ay humantong laban sa akin, ang aking puso ay hindi matatakot: bagaman bumangon ang digmaan laban sa akin, dito ako magtitiwala.
4 Isang bagay ang aking ninais sa Panginoon, na aking hahanapin; upang ako'y makatahan sa bahay ng Panginoon sa lahat ng mga araw ng aking buhay, upang mamasdan ang kagandahan ng Panginoon, at upang magusisa sa kaniyang templo.
5 Sapagka't sa panahon ng kabagabagan ay ikukubli niya ako sa kaniyang pabilyon: sa lihim ng kaniyang tabernakulo ay ikukubli niya ako; itatayo niya ako sa ibabaw ng bato.
6 At ngayo'y matataas ang aking ulo sa aking mga kaaway sa palibot ko: kaya't ako'y maghahandog sa kaniyang tabernakulo ng mga hain ng kagalakan; Ako'y aawit, oo, ako'y aawit ng mga pagpuri sa Panginoon.
7 Dinggin mo, Oh Panginoon, pagka ako'y sumisigaw ng aking tinig: maawa ka rin sa akin, at sagutin mo ako.
8 Nang iyong sabihin, Hanapin mo ang aking mukha; ang aking puso ay nagsabi sa iyo, Ang iyong mukha, Panginoon, ay aking hahanapin.
9 Huwag mong ikubli ang iyong mukha sa akin; huwag mong ihiwalay ang iyong lingkod sa galit: ikaw ay naging aking saklolo; huwag mo akong iwan, o pababayaan man, Oh Dios ng aking kaligtasan.
10 Kapag pinabayaan ako ng aking ama at ng aking ina, kukunin nga ako ng Panginoon.
11 Ituro mo sa akin ang iyong daan, Oh Panginoon, at patnubayan mo ako sa landas na matuwid, dahil sa aking mga kaaway.
12 Huwag mo akong ibigay sa kalooban ng aking mga kaaway: sapagkat ang mga bulaang saksi ay bumangon laban sa akin, at yaong humihinga ng kalupitan.
13 Ako ay nanglupaypay, maliban kung ako ay naniwala na makita ang kabutihan ng Panginoon sa lupain ng mga buhay.
14 Maghintay ka sa Panginoon: lakasan mo ang iyong loob, at kaniyang palalakasin ang iyong puso: maghintay ka, sabi ko, sa Panginoon.

KAPITULO 28

1 (Isang Awit ni David.) Sa iyo ako dadaing, Oh Panginoon aking bato; huwag kang tumahimik sa akin: baka kung ikaw ay tumahimik sa akin, ako'y maging gaya nila na bumababa sa hukay.
2 Dinggin mo ang tinig ng aking mga pamanhik, pagka ako'y dumaing sa iyo, pagka aking itinataas ang aking mga kamay sa dako ng iyong banal na sanggunian.
3 Huwag mo akong ihiwalay na kasama ng masama, at kasama ng mga manggagawa ng kasamaan, na nagsasalita ng kapayapaan sa kanilang mga kapuwa, nguni't kasamaan ay nasa kanilang mga puso.
4 Bigyan mo sila ng ayon sa kanilang mga gawa, at ayon sa kasamaan ng kanilang mga gawain: bigyan mo sila ng ayon sa gawa ng kanilang mga kamay; ibigay sa kanila ang kanilang disyerto.
5 Sapagka't hindi nila pinapansin ang mga gawa ng Panginoon, o ang gawa ng kaniyang mga kamay, kaniyang ipahamak sila, at hindi sila itatayo.
6 Purihin ang Panginoon, sapagka't dininig niya ang tinig ng aking mga daing.
7 Ang Panginoon ay aking kalakasan at aking kalasag; ang aking puso ay nagtiwala sa kaniya, at ako'y tinulungan: kaya't ang aking puso ay totoong nagagalak; at sa pamamagitan ng aking awit ay pupurihin ko siya.
8 Ang Panginoon ang kanilang lakas, at siya ang nagliligtas na lakas ng kaniyang pinahiran ng langis.
9 Iligtas mo ang iyong bayan, at pagpalain mo ang iyong mana: pakainin mo rin sila, at itaas mo sila magpakailan man.

KAPITULO 29

1 (Isang Awit ni David.) Mangagbigay kayo sa Panginoon, Oh kayong mga makapangyarihan, mangagbigay kayo sa Panginoon ng kaluwalhatian at kalakasan.

2 Ibigay sa Panginoon ang kaluwalhatiang nararapat sa kaniyang pangalan; sambahin ang PANGINOON sa kagandahan ng kabanalan.
3 Ang tinig ng Panginoon ay nasa ibabaw ng tubig: ang Dios ng kaluwalhatian ay kumukulog: ang Panginoon ay nasa ibabaw ng maraming tubig.
4 Ang tinig ng Panginoon ay makapangyarihan; ang tinig ng Panginoon ay puno ng kamahalan.
5 Binali ng tinig ng Panginoon ang mga sedro; oo, sinira ng Panginoon ang mga sedro ng Libano.
6 Kaniya namang pinalulukso sila na parang baka; Ang Lebanon at Sirion ay parang batang kabayong may sungay.
7 Ang tinig ng Panginoon ay humahati sa mga ningas ng apoy.
8 Niyanig ng tinig ng Panginoon ang ilang; niyanig ng Panginoon ang ilang ng Kadesh.
9 Ang tinig ng Panginoon ay nagpapanganak ng mga usa, at inilalantad ang mga gubat: at sa kaniyang templo ay nagsasalita ang bawa't isa ng kaniyang kaluwalhatian.
10 Ang Panginoon ay nakaupo sa ibabaw ng baha; oo, ang Panginoon ay nakaupong Hari magpakailan man.
11 Ang Panginoon ay magbibigay ng lakas sa kaniyang bayan; pagpapalain ng Panginoon ang kanyang bayan ng kapayapaan.

KAPITULO 30

1 Aking ibubunyi ka, Oh Panginoon; sapagka't itinaas mo ako, at hindi mo ginawang magalak sa akin ang aking mga kaaway.
2 Oh Panginoon kong Dios, ako'y dumaing sa iyo, at iyong pinagaling ako.
3 Oh Panginoon, iyong itinaas ang aking kaluluwa mula sa libingan: iyong iningatan ang aking buhay, upang hindi ako bumaba sa hukay.
4 Magsiawit kayo sa Panginoon, Oh kayong mga banal niya, at mangagpasalamat kayo sa alaala ng kaniyang kabanalan.
5 Sapagka't ang kaniyang galit ay saglit lamang; sa kaniyang paglingap ay buhay: ang pag-iyak ay maaaring tumagal ng isang gabi, nguni't ang kagalakan ay dumarating sa umaga.
6 At sa aking kasaganaan ay aking sinabi, Ako'y hindi makikilos kailan man.
7 Panginoon, sa iyong paglingap ay pinatayo mong matibay ang aking bundok: iyong ikinubli ang iyong mukha, at ako'y nabagabag.
8 Ako'y dumaing sa iyo, Oh Panginoon; at sa Panginoon ako ay nagsumamo.
9 Anong pakinabang ang mayroon sa aking dugo, pagka ako'y bumaba sa hukay? Pupurihin ka ba ng alabok? ipahahayag ba nito ang iyong katotohanan?
10 Dinggin mo, Oh Panginoon, at maawa ka sa akin: Panginoon, ikaw ay maging aking katulong.
11 Iyong ginawang sayaw ang aking pagdadalamhati: iyong hinubad ang aking sakong magaspang, at binigkisan mo ako ng kagalakan;
12 Upang ang aking kaluwalhatian ay umawit ng pagpuri sa iyo, at hindi tumahimik. Oh Panginoon kong Dios, ako'y magpapasalamat sa iyo magpakailan man.

KAPITULO 31

1 Sa iyo, Oh Panginoon, ako'y naglalagak ng aking tiwala; huwag nawa akong mapahiya: iligtas mo ako sa iyong katuwiran.
2 Ikiling mo sa akin ang iyong pakinig; iligtas mo akong madali: ikaw ay maging aking matibay na bato, na isang bahay ng depensa upang iligtas ako.
3 Sapagka't ikaw ay aking malaking bato at aking kuta; kaya't alang-alang sa iyong pangalan ay patnubayan mo ako, at gabayan mo ako.
4 Hilahin mo ako mula sa lambat na kanilang inilagay nang lihim para sa akin: sapagka't ikaw ang aking kalakasan.
5 Sa iyong kamay ay ipinagkatiwala ko ang aking espiritu: iyong tinubos ako, Oh Panginoong Dios ng katotohanan.
6 Aking kinapootan ang mga nagsasaalang-alang sa mga sinungaling na walang kabuluhan: nguni't ako'y tumitiwala sa Panginoon.
7 Ako'y magagalak at magsasaya sa iyong kagandahang-loob: sapagka't iyong kinonsidera ang aking kabagabagan; nakilala mo ang aking kaluluwa sa mga kahirapan;
8 At hindi mo ako ikinulong sa kamay ng kaaway: iyong inilagay ang aking mga paa sa isang malaking silid.
9 Maawa ka sa akin, Oh Panginoon, sapagka't ako'y nasa kabagabagan: ang aking mata ay natutunaw sa kadalamhatian, oo, ang aking kaluluwa at ang aking tiyan.
10 Sapagka't ang aking buhay ay ginugugol sa kadalamhatian, at ang aking mga taon sa pagbubuntong-hininga: ang aking lakas ay nanghihina dahil sa aking kasamaan, at ang aking mga buto ay nangatupok.
11 Ako'y naging kadustaan sa lahat ng aking mga kaaway, nguni't lalo na sa aking mga kapitbahay, at isang takot sa aking mga kakilala: silang nangakakakita sa akin sa labas ay nagsitakas sa akin.
12 Ako'y nakalimutan na parang patay na wala sa pag-iisip: ako'y parang basag na sisidlan.
13 Sapagka't aking narinig ang paninirang-puri ng marami: ang takot ay nasa bawa't dako: samantalang sila'y nagsasanggunian laban sa akin, kanilang pinagkasunduan na kitilin ang aking buhay.
14 Nguni't ako'y nagtiwala sa iyo, Oh Panginoon: aking sinabi, Ikaw ay aking Dios.
15 Ang aking mga panahon ay nasa iyong kamay: iligtas mo ako sa kamay ng aking mga kaaway, at sa mga umuusig sa akin.
16 Iliwanag mo ang iyong mukha sa iyong lingkod: iligtas mo ako alang-alang sa iyong kagandahang-loob.
17 Huwag akong mapahiya, Oh Panginoon; sapagka't ako'y tumawag sa iyo: mapahiya ang masama, at manahimik nawa sila sa libingan.
18 Patahimikin ang mga sinungaling na labi; na nagsasalita ng mga masasakit na bagay na may pagmamalaki at paghamak laban sa matuwid.
19 Oh pagkadakila ng iyong kabutihan, na iyong inihanda sa kanila na nangatatakot sa iyo; na iyong ginawa para sa kanila na nagtitiwala sa iyo sa harap ng mga anak ng tao!
20 Iyong ikukubli sila sa lihim ng iyong presensiya mula sa kayabangan ng tao: iyong iingatan sila ng lihim sa isang pabilyon mula sa pakikipagtalo ng mga dila.

21 Purihin ang Panginoon: sapagka't ipinakita niya sa akin ang kaniyang kagilagilalas na kagandahang-loob sa isang matibay na bayan.
22 Sapagka't aking sinabi sa aking pagmamadali, Ako ay nahiwalay sa harap ng iyong mga mata: gayon ma'y iyong dininig ang tinig ng aking mga pamanhik nang ako'y dumaing sa iyo.
23 Oh ibigin ninyo ang Panginoon, ninyong lahat na kaniyang mga banal: sapagka't iniingatan ng Panginoon ang tapat, at ginagantihang sagana ang mayabang na gumagawa.
24 Magpakatapang kayo, at kaniyang palalakasin ang inyong puso, kayong lahat na umaasa sa Panginoon.

KAPITULO 32

1 Mapalad siya na ang pagsalangsang ay pinatawad, na ang kasalanan ay tinakpan.
2 Mapalad ang tao na hindi ibinibilang ng Panginoon ang kasamaan, at sa kaniyang espiritu ay walang pagdaraya.
3 Nang ako'y tumahimik, ang aking mga buto ay nangluma sa aking pag-ungol buong araw.
4 Sapagka't araw at gabi ay mabigat ang iyong kamay sa akin: ang aking kahalumigmigan ay naging tagtuyot ng tag-araw. Selah.
5 Aking kinilala ang aking kasalanan sa iyo, at ang aking kasamaan ay hindi ko itinago. Aking sinabi, Aking ipahahayag ang aking mga pagsalangsang sa Panginoon; at iyong pinatawad ang kasamaan ng aking kasalanan. Selah.
6 Dahil dito'y dadalangin sa iyo ang bawa't banal sa panahong ikaw ay masusumpungan: tunay na sa mga baha ng malalaking tubig ay hindi sila lalapit sa kaniya.
7 Ikaw ang aking taguan; iingatan mo ako sa kabagabagan; ililigid mo ako sa palibot ng mga awit ng pagliligtas. Selah.
8 Aking tuturuan ka at itutturo sa iyo sa daan na iyong lakaran: papatnubayan kita ng aking mata.
9 Huwag kayong maging gaya ng kabayo, o gaya ng mula, na walang pang-unawa: na ang bibig ay dapat hawakan ng bitin at pigil, baka sila'y lumapit sa iyo.
10 Maraming kadalamhatian ang mangyayari sa masama: nguni't siyang tumitiwala sa Panginoon, kinukubkob siya ng awa.
11 Mangagalak kayo sa Panginoon, at magsaya, kayong mga matuwid: at humiyaw sa kagalakan, kayong lahat na matuwid sa puso.

KAPITULO 33

1 Mangagalak kayo sa Panginoon, Oh kayong mga matuwid: sapagka't ang pagpuri ay maganda sa matuwid.
2 Purihin ninyo ang Panginoon na may alpa: magsiawit kayo sa kaniya ng salterio at panugtog ng sangpung kuwerdas.
3 Umawit sa kanya ng bagong awit; tumugtog ng may kagalingan na may malakas na ingay.
4 Sapagka't ang salita ng Panginoon ay matuwid; at lahat ng kanyang mga gawa ay ginawa sa katotohanan.
5 Iniibig niya ang katuwiran at kahatulan: ang mundo ay puno ng kabutihan ng Panginoon.
6 Sa pamamagitan ng salita ng Panginoon ay ginawa ang mga langit; at ang buong hukbo nila sa pamamagitan ng hininga ng kaniyang bibig.
7 Kaniyang tinipon ang tubig sa dagat na parang bunton: kaniyang inilalagay ang kalaliman sa mga kamalig.
8 Matakot nawa ang buong lupa sa Panginoon: ang lahat na nananahan sa sanglibutan ay mamangha sa kaniya.
9 Sapagkat siya ay nagsalita, at ito ay nangyari; inutos niya, at ito ay nanatili.
10 Pinawawalan ng kabuluhan ng Panginoon ang payo ng mga pagano: kaniyang ginagawang walang kabuluhan ang mga katha ng mga tao.
11 Ang payo ng Panginoon ay nananatili magpakailan man, ang mga pagiisip ng kaniyang puso sa lahat ng sali't saling lahi.
12 Mapalad ang bansa na ang Diyos ay ang Panginoon; at ang mga tao na kanyang pinili para sa kanyang sariling mana.
13 Ang Panginoon ay tumitingin mula sa langit; nakikita niya ang lahat ng mga anak ng tao.
14 Mula sa dako ng kaniyang tahanan ay minamasdan niya ang lahat ng nananahan sa lupa.
15 Kaniyang hinuhubog ang kanilang mga puso na magkatulad; kaniyang tinitingnan ang lahat ng kanilang mga gawa.
16 Walang hari na naliligtas sa pamamagitan ng karamihan ng hukbo: ang makapangyarihang tao ay hindi naliligtas sa pamamagitan ng malaking lakas.
17 Ang kabayo ay walang kabuluhang bagay sa kaligtasan: ni hindi siya magliligtas ng sinoman sa pamamagitan ng kaniyang dakilang lakas.
18 Narito, ang mata ng Panginoon ay nasa kanila na nangatatakot sa kaniya, sa kanila na umaasa sa kaniyang awa;
19 Upang iligtas ang kanilang kaluluwa sa kamatayan, at ingatan silang buhay sa taggutom.
20 Ang aming kaluluwa ay naghihintay sa Panginoon: siya'y aming saklolo at aming kalasag.
21 Sapagka't ang aming puso ay magagalak sa kaniya, sapagka't kami'y nagtiwala sa kaniyang banal na pangalan.
22 Sumamin nawa ang iyong awa, Oh Panginoon, ayon sa aming pagasa sa iyo.

KAPITULO 34

1 Aking pupurihin ang Panginoon sa lahat ng panahon: ang pagpuri sa kaniya ay laging nasa aking bibig.
2 Ipagmamalaki ng aking kaluluwa ang Panginoon: maririnig ng mapagpakumbaba, at magagalak.
3 Oh dakilain ninyo ang Panginoon na kasama ko, at sama-sama nating dakilain ang kaniyang pangalan.
4 Hinanap ko ang Panginoon, at dininig niya ako, at iniligtas ako sa lahat ng aking mga takot.
5 Sila'y tumingin sa kaniya, at naliwanagan: at ang kanilang mga mukha ay hindi nahiya.
6 Ang dukha na ito ay umiyak, at dininig siya ng Panginoon, at iniligtas siya sa lahat niyang kabagabagan.
7 Ang anghel ng Panginoon ay pumapalibot sa kanila na nangatatakot sa kaniya, at inililigtas sila.
8 Oh tikman mo at tingnan mo na ang Panginoon ay mabuti: mapalad ang tao na tumitiwala sa kaniya.

9 Oh matakot sa Panginoon, kayong mga banal niya: sapagka't walang kakulangan sa kanila na nangatatakot sa kaniya.
10 Ang mga batang leon ay nagkukulang, at nagtitiis ng gutom: nguni't silang nagsisihanap sa Panginoon ay hindi magkukulang ng anomang mabuting bagay.
11 Halina, kayong mga anak, dinggin ninyo ako: tuturuan ko kayo ng pagkatakot sa Panginoon.
12 Sinong tao ang nagnanais ng buhay, at umiibig ng maraming araw, upang makakita ng mabuti?
13 Ingatan mo ang iyong dila sa kasamaan, at ang iyong mga labi sa pagsasalita ng daya.
14 Lumayo ka sa kasamaan, at gumawa ka ng mabuti; hanapin mo ang kapayapaan, at ituloy mo ito.
15 Ang mga mata ng Panginoon ay nasa mga matuwid, at ang kaniyang mga tainga ay nakabukas sa kanilang daing.
16 Ang mukha ng Panginoon ay laban sa mga nagsisigawa ng kasamaan, upang ihiwalay ang kanilang alaala sa lupa.
17 Ang mga matuwid ay umiyak, at dininig ng Panginoon, at iniligtas sila sa lahat ng nilang kabagabagan.
18 Ang Panginoon ay malapit sa kanila na may basag na puso; at inililigtas ang mga yaong may nagsisising espiritu.
19 Marami ang mga kadalamhatian ng matuwid: nguni't iniligtas siya ng Panginoon sa lahat ng ito.
20 Kaniyang iniingatan ang lahat ng kaniyang mga buto: walang isa man sa kanila ang nabali.
21 Papatayin ng kasamaan ang masama: at silang napopoot sa matuwid ay masisira.
22 Tinutubos ng Panginoon ang kaluluwa ng kaniyang mga lingkod: at walang sinuman sa kanila na nagtitiwala sa kaniya ay masisira.

KAPITULO 35

1 (Isang Awit ni David.) Ipaglaban mo ang aking dahilan, Oh Panginoon, sa kanila na nakikipagtalo sa akin: lumaban ka sa kanila na nagsisilaban sa akin.
2 Humawak ka sa kalasag at sanggalang, at tumayo ka para sa aking tulong.
3 Bunutin mo rin ang sibat, at ihinto mo ang daan laban sa mga umuusig sa akin: sabihin mo sa aking kaluluwa, Ako ang iyong kaligtasan.
4 Malito at mapahiya ang nagsisihanap sa aking kaluluwa: tumalikod sila at mangalito na kumakatha sa aking kapahamakan.
5 Maging parang dayami sila sa harap ng hangin: at habulin sila ng anghel ng Panginoon.
6 Maging madilim at madulas nawa ang kanilang lakad: at usigin sila ng anghel ng Panginoon.
7 Sapagka't sa walang kadahilanan ay kanilang ikinubli para sa akin ang kanilang lambat sa hukay, na walang dahilan ay kanilang hinukay para sa aking kaluluwa.
8 Dumating nawa sa kaniya ang pagkawasak ng hindi niya nalalaman; at hayaang mahuli ng kaniyang lambat na kaniyang ikinubli ang kaniyang sarili: sa mismong pagkawasak na iyon ay mahulog siya.
9 At ang aking kaluluwa ay magagalak sa Panginoon: ito ay magagalak sa kaniyang pagliligtas.
10 Lahat ng aking mga buto ay magsasabi, Panginoon, sino ang gaya mo, na nagliligtas sa dukha sa masyadong malakas sa kaniya, oo, sa dukha at mapagkailangan sa sumasamsam sa kaniya?
11 Ang mga bulaang saksi ay bumangon; isinisi nila sa akin ang mga bagay na hindi ko alam.
12 Ginantimpalaan nila ako ng masama sa kabutihan, sa pagkasira ng aking kaluluwa.
13 Nguni't tungkol sa akin, nang sila'y may sakit, ang aking kasuotan ay sakong magaspang: aking pinababa ang aking kaluluwa na may pagaayuno; at ang aking panalangin ay bumalik sa aking sariling dibdib.
14 Ako'y kumilos na parang siya'y aking kaibigan o kapatid: ako'y yumukod na mabigat, gaya ng isang tumatangis para sa kaniyang ina.
15 Nguni't sa aking kapighatian ay nangagalak sila, at nagtipon: oo, ang mga kasuklam-suklam ay nagtipon laban sa akin, at hindi ko nalalaman; pinunit nila ako, at hindi tumigil:
16 Sa mga mapagkunwari na manunuya sa mga kapistahan, nagngangalit sila sa akin ng kanilang mga ngipin.
17 Panginoon, hanggang kailan ka titingin? iligtas mo ang aking kaluluwa sa kanilang mga kapahamakan, ang aking sinta sa mga leon.
18 Ako'y magpapasalamat sa iyo sa malaking kapisanan: pupurihin kita sa gitna ng maraming tao.
19 Huwag silang mangagalak na may kamalian sa akin na aking mga kaaway: ni magpakindat man sila ng mata na napopoot sa akin ng walang kadahilanan.
20 Sapagka't hindi sila nagsasalita ng kapayapaan: kundi sila'y kumakatha ng mga kadayaan laban sa mga tahimik sa lupain.
21 Oo, ibinuka nila ang kanilang bibig laban sa akin, at sinabi, Aha, aha, nakita ng aming mata.
22 Ito'y iyong nakita, Oh Panginoon: huwag kang manahimik: Oh Panginoon, huwag kang lumayo sa akin.
23 Mapukaw ka, at gumising ka sa aking kahatulan, maging sa aking dahilan, aking Diyos at aking Panginoon.
24 Hatulan mo ako, Oh Panginoon kong Dios, ayon sa iyong katuwiran; at huwag silang magalak sa akin.
25 Huwag nilang sabihin sa kanilang mga puso, Ah, gayon ang ibig namin: huwag nilang sabihin, Nilamon namin siya.
26 Mapahiya at mangalito silang magkakasama na nangagagalak sa aking pinsala: mabihisan sila ng kahihiyan at kasiraang-puri na nagmamalaki laban sa akin.
27 Sumigaw sila sa kasayahan, at mangagalak, na pumapabor sa aking matuwid na dahilan: oo, sabihin nilang palagi, Dakila ang Panginoon, na nalulugod sa kasaganaan ng kaniyang lingkod.
28 At ang aking dila ay magsasalita ng iyong katuwiran at ng iyong papuri sa buong araw.

KAPITULO 36

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David na lingkod ng Panginoon.) Ang pagsalangsang ng masama ay nagsasabi sa loob ng aking puso, na walang takot sa Dios sa harap ng kaniyang mga mata.
2 Sapagka't siya'y nambobola sa kaniyang sariling mga mata, hanggang sa ang kaniyang kasamaan ay masumpungang kapootan.

3 Ang mga salita ng kaniyang bibig ay kasamaan at pagdaraya: siya'y huminto sa pagiging pantas, at sa paggawa ng mabuti.
4 Siya'y kumakatha ng kasamaan sa kaniyang higaan; inilalagay niya ang kaniyang sarili sa daang hindi mabuti; hindi niya kinasusuklaman ang kasamaan.
5 Ang iyong awa, Oh Panginoon, ay nasa langit; at ang iyong katapatan ay umaabot hanggang sa mga alapaap.
6 Ang iyong katuwiran ay gaya ng malalaking bundok; ang iyong mga kahatulan ay isang malaking kalaliman: Oh Panginoon, iyong iniingatan ang tao at hayop.
7 Kay dakila ang iyong kagandahang-loob, O Diyos! kaya nga ang mga anak ng tao ay naglalagay ng kanilang tiwala sa ilalim ng lilim ng iyong mga pakpak.
8 Sila'y mabubusog na sagana sa katabaan ng iyong bahay; at iyong paiinumin sila sa ilog ng iyong mga kasiyahan.
9 Sapagka't nasa iyo ang bukal ng buhay: sa iyong liwanag ay makakakita kami ng liwanag.
10 O ipagpatuloy mo ang iyong kagandahang-loob sa mga nakakakilala sa iyo; at ang iyong katuwiran sa mga matuwid sa puso.
11 Huwag nawang dumating laban sa akin ang paa ng kayabangan, at huwag akong alisin ng kamay ng masama.
12 Doon ang mga manggagawa ng kasamaan ay nangabuwal: sila'y nangahulog, at hindi na makabangon.

KAPITULO 37

1 (Isang Awit ni David.) Huwag kang mabalisa dahil sa mga manggagawa ng kasamaan, ni maiinggit ka man laban sa mga manggagawa ng kasamaan.
2 Sapagka't sila'y madaling puputulin na parang damo, at matutuyo na parang sariwang damo.
3 Magtiwala ka sa Panginoon, at gumawa ka ng mabuti; sa gayo'y tatahan ka sa lupain, at tunay na ikaw ay papakainin.
4 Magalak ka rin sa Panginoon; at ibibigay niya sa iyo ang mga naisin ng iyong puso.
5 Ihabilin mo ang iyong lakad sa Panginoon; magtiwala ka rin sa kanya; at kaniya itong isasakatuparan.
6 At kaniyang ilalabas ang iyong katuwiran na parang liwanag, at ang iyong kahatulan ay parang tanghali.
7 Magpahinga ka sa Panginoon, at maghintay kang may pagtitiis sa kaniya:huwag kang mabalisa dahil sa kaniya na gumiginhawa sa kaniyang lakad, dahil sa taong nagpapatupad ng mga masamang katha.
8 Huminto ka sa galit, at talikuran mo ang poot: huwag kang mabalisa sa anomang paraan upang gumawa ng masama.
9 Sapagka't ang mga manggagawa ng kasamaan ay mahihiwalay: nguni't silang nangaghihintay sa Panginoon, ay magmamana ng lupa.
10 Sapagka't kaunting panahon na lamang, at ang masama ay mawawala: oo, iyong titingnang masikap ang kaniyang dako, at hindi na mangyayari.
11 Ngunit ang maamo ay magmamana ng lupa; at magagalak sa kanilang sarili sa kasaganaan ng kapayapaan.
12 Ang masama ay nagbabalak laban sa matuwid, at nagngangalit sa kaniya ang kaniyang mga ngipin.
13 Tatawanan siya ng Panginoon: sapagka't nakikita niya na ang kaniyang araw ay dumarating.
14 Ang masama ay bumunot ng tabak, at iniunat ang kanilang palaso, upang ibagsak ang dukha at mapagkailangan, at pumatay ng may matuwid na pag-uusap.
15 Ang kanilang tabak ay papasok sa kanilang sariling puso, at ang kanilang mga palaso ay mababali.
16 Ang kaunting tinataglay ng taong matuwid ay maigi kaysa sa kayamanan ng maraming masama.
17 Sapagka't ang mga bisig ng masama ay mababali: nguni't inaalalayan ng Panginoon ang matuwid.
18 Nalalaman ng Panginoon ang mga araw ng matuwid: at ang kanilang mana ay mananatili magpakailan man.
19 Hindi sila mapapahiya sa masamang panahon: at sa mga kaarawan ng taggutom ay mangabubusog sila.
20 Nguni't ang masama ay mangalilipol, at ang mga kaaway ng Panginoon ay magiging gaya ng taba ng mga tupa: sila'y mangalilipol; sa usok sila'y matutupok.
21 Ang masama ay humihiram, at hindi nagbabayad: nguni't ang matuwid ay nahahabag, at nagbibigay.
22 Sapagkat ang mga pinagpala niya ay magmamana ng lupa; at sila na isinumpa niya ay ihihiwalay.
23 Ang mga hakbang ng mabuting tao ay inayos ng Panginoon: at siya'y nalulugod sa kaniyang lakad.
24 Bagaman siya'y mabuwal, hindi siya lubos na mababagsak: sapagka't inaalalayan siya ng Panginoon ng kaniyang kamay.
25 Ako ay naging bata, at ngayon ay matanda na; gayon ma'y hindi ko nakita ang matuwid na pinabayaan, o ang kaniyang binhi man ay namamalimos ng tinapay.
26 Siya ay laging maawain, at nagpapahiram; at ang kaniyang binhi ay pinagpala.
27 Lumayo ka sa kasamaan, at gumawa ka ng mabuti; at manahan magpakailanman.
28 Sapagka't iniibig ng Panginoon ang kahatulan, at hindi pinababayaan ang kaniyang mga banal; sila'y iniingatan magpakailan man: nguni't ang binhi ng masama ay mahihiwalay.
29 Mamanahin ng matuwid ang lupain, at tatahan doon magpakailan man.
30 Ang bibig ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kaniyang dila ay nagsasalita ng kahatulan.
31 Ang kautusan ng kanyang Diyos ay nasa kanyang puso; wala sa kaniyang mga hakbang ang madudulas.
32 Ang masama ay nagbabantay sa matuwid, at nagsisikap na patayin siya.
33 Hindi siya iiwan ng Panginoon sa kaniyang kamay, ni hahatulan man siya kapag siya ay hinatulan.
34 Maghintay ka sa Panginoon, at ingatan mo ang kaniyang daan, at itataas ka niya upang manahin ang lupain: pagka ang masama ay nahiwalay, iyong makikita.
35 Nakita ko ang masama sa dakilang kapangyarihan, at kumakalat na parang berdeng puno ng bay.
36 Gayon ma'y siya'y lumipas, at, narito, siya'y wala na:oo, aking hinanap siya, nguni't hindi siya nasumpungan.
37 Markahan mo ang sakdal na tao, at masdan mo ang matuwid: sapagka't ang wakas ng taong yaon ay kapayapaan.
38 Nguni't ang mga mananalangsang ay mawawasak na magkakasama: ang wakas ng masama ay puputulin.
39 Nguni't ang kaligtasan ng matuwid ay sa Panginoon: siya'y kanilang kalakasan sa panahon ng kabagabagan.

40 At tutulungan sila ng Panginoon, at ililigtas sila: kaniyang ililigtas sila sa masama, at ililigtas sila, sapagka't sila'y nagtitiwala sa kaniya.

KAPITULO 38

1 (Awit ni David, upang alalahanin.) Oh Panginoon, huwag mo akong sawayin sa iyong poot: o parusahan mo man ako sa iyong mainit na poot.
2 Sapagka't ang iyong mga palaso ay dumidikit sa akin, at ang iyong kamay ay dumidiin sa akin na mainam.
3 Walang kagalingan sa aking laman dahil sa iyong galit; ni walang kapahingahan sa aking mga buto dahil sa aking kasalanan.
4 Sapagka't ang aking mga kasamaan ay lumampas sa aking ulo: gaya ng isang mabigat na pasan ay totoong mabigat para sa akin.
5 Ang aking mga sugat ay mabaho at bulok dahil sa aking kamangmangan.
6 Ako ay nababagabag; Ako'y napayukong mainam; Nagluluksa ako buong araw.
7 Sapagka't ang aking mga balakang ay puno ng nakasusuklam na sakit: at walang kagalingan sa aking laman.
8 Ako'y nanghihina at totoong bagbag: ako'y umungal dahil sa kabagabagan ng aking puso.
9 Panginoon, ang lahat kong naisin ay nasa harap mo; at ang aking daing ay hindi lingid sa iyo.
10 Ang aking puso ay humihingal, ang aking lakas ay nanglulupaypay sa akin: tungkol sa liwanag ng aking mga mata, ito rin ay nawala sa akin.
11 Ang aking mga mang-iibig at ang aking mga kaibigan ay nakatayong malayo sa aking sugat; at ang aking mga kamag-anak ay nakatayo sa malayo.
12 Sila rin naman na nagsisihanap ng aking buhay ay naglalagay ng mga silo para sa akin: at silang nagsisihanap ng aking ikasasama ay nagsasalita ng mga masamang bagay, at nagiisip ng mga karayaan buong araw.
13 Ngunit ako, gaya ng isang bingi, ay hindi nakarinig; at ako ay parang pipi na hindi nagbubuka ng kaniyang bibig.
14 Sa gayo'y ako'y parang isang tao na hindi nakikinig, at sa kaniyang bibig ay walang mga pagsaway.
15 Sapagka't sa iyo, Oh Panginoon, ako ay umaasa: iyong didinggin, Oh Panginoon kong Dios.
16 Sapagka't aking sinabi, Dinggin mo ako, baka sila'y mangagalak sa akin: pagka ang aking paa ay nadulas, sila'y nagmamalaki laban sa akin.
17 Sapagka't ako'y handang huminto, at ang aking kadalamhatian ay laging nasa harap ko.
18 Sapagka't aking ipahahayag ang aking kasamaan; Pagsisisihan ko ang aking kasalanan.
19 Nguni't ang aking mga kaaway ay masigla, at sila'y malalakas: at silang nangapopoot sa akin na may kamalian ay dumarami.
20 Sila rin naman na gumaganti ng masama sa mabuti ay aking mga kalaban; dahil sinusunod ko ang bagay na mabuti.
21 Huwag mo akong pabayaan, Oh Panginoon: Oh Dios ko, huwag kang lumayo sa akin.
22 Magmadali kang tulungan ako, O Panginoon aking kaligtasan.

KAPITULO 39

1 Aking sinabi, aking iingatan ang aking mga lakad, upang hindi ako magkasala ng aking dila: aking iingatan ang aking bibig ng isang renda, habang ang masama ay nasa harap ko.
2 Ako'y pipi sa katahimikan, ako'y tumahimik, sa makatuwid baga'y sa mabuti; at ang aking kalungkutan ay napukaw.
3 Ang aking puso ay nag-iinit sa loob ko, habang ako ay nag-iisip, ang apoy ay nagniningas: nang magkagayo'y nagsalita ako ng aking dila,
4 Panginoon, ipaalam mo sa akin ang aking wakas, at ang sukat ng aking mga araw, kung ano ito; para malaman ko kung gaano ako kahina.
5 Narito, iyong ginawa ang aking mga araw na parang isang dangkal; at ang aking edad ay parang wala sa harap mo: katotohanang bawa't tao sa kaniyang pinakamabuting kalagayan ay pawang walang kabuluhan. Selah.
6 Tunay na ang bawa't tao ay lumalakad sa walang kabuluhang palabas: tunay na sila'y nababagabag sa walang kabuluhan: siya'y nagbubunton ng mga kayamanan, at hindi nalalaman kung sino ang magtitipon sa kanila.
7 At ngayon, Panginoon, ano ang hinihintay ko? ang pag-asa ko ay nasa iyo.
8 Iligtas mo ako sa lahat ng aking mga pagsalangsang: huwag mo akong gawing kakutyaan ng mga mangmang.
9 Ako ay pipi, hindi ko ibinuka ang aking bibig; dahil ginawa mo ito.
10 Alisin mo sa akin ang iyong hampas: ako'y nawawasak sa suntok ng iyong kamay.
11 Pagka iyong sinasaway ang tao dahil sa kasamaan, iyong pinapawi ang kaniyang kagandahan na parang gamugamo: tunay na bawa't tao ay walang kabuluhan. Selah.
12 Dinggin mo ang aking dalangin, Oh Panginoon, at dinggin mo ang aking daing; huwag kang tumahimik sa aking mga luha: sapagka't ako'y isang estranghero sa iyo, at isang taga ibang lupa, gaya ng lahat ng aking mga magulang.
13 O patawarin mo ako, upang ako ay makabawi ng lakas, bago ako umalis dito, at mawala.

KAPITULO 40

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David.) Ako'y naghintay na may pagtitiis sa Panginoon; at siya'y kumiling sa akin, at dininig ang aking daing.
2 Iniahon din niya ako mula sa isang kakilakilabot na hukay, mula sa putik, at inilagay ang aking mga paa sa isang bato, at itinatag ang aking mga lakad.
3 At siya'y naglagay ng bagong awit sa aking bibig, sa makatuwid baga'y ang pagpuri sa ating Dios: makikita ito ng marami, at matatakot, at magtitiwala sa Panginoon.
4 Mapalad ang tao na ginagawa ang Panginoon na kaniyang tiwala, at hindi iginagalang ang mayabang, o ang mga lumilihis man sa mga kasinungalingan.
5 Marami, Oh Panginoon kong Dios, ang iyong kagilagilalas na mga gawa na iyong ginawa, at ang iyong mga pagiisip sa amin: sila'y hindi mabibilang sa iyo: kung

aking ipahahayag at sasalitain ang mga yaon, sila'y higit kay sa maaaring bilangin.
6 Hain at handog ay hindi mo ninais; ang aking mga tainga ay iyong binuksan: handog na susunugin at handog dahil sa kasalanan ay hindi mo hiniling.
7 Nang magkagayo'y sinabi ko, Narito, ako'y pumarito: sa kabuuan ng aklat ay nasusulat tungkol sa akin,
8 Aking ikinalulugod na gawin ang iyong kalooban, Oh aking Dios: oo, ang iyong kautusan ay nasa loob ng aking puso.
9 Ako'y nangaral ng katuwiran sa dakilang kapisanan: narito, hindi ko pinigil ang aking mga labi, Oh Panginoon, iyong nalalaman.
10 Hindi ko itinago ang iyong katuwiran sa loob ng aking puso; Aking ipinahayag ang iyong katapatan at ang iyong kaligtasan: hindi ko ikinubli ang iyong kagandahang-loob at ang iyong katotohanan sa dakilang kapisanan.
11 Huwag mong ipagkait sa akin ang iyong mga malumanay na kaawaan, Oh Panginoon: ingatan nawa ako palagi ng iyong kagandahang-loob at ng iyong katotohanan.
12 Sapagka't hindi mabilang na mga kasamaan ang kumubkob sa akin: ang aking mga kasamaan ay humawak sa akin, na anopa't hindi ako makatingala; sila ay higit pa sa mga buhok ng aking ulo: kaya't ang aking puso ay nanglulupaypay sa akin.
13 Matuwa ka, Oh Panginoon, na iligtas ako: Oh Panginoon, magmadali kang tulungan ako.
14 Mapahiya at mangalito silang magkakasama na nagsisihanap ng aking kaluluwa upang sirain ito; hayaan silang mapaatras at mapahiya ang naghahangad sa akin ng masama.
15 Mapahamak sila dahil sa kagantihan ng kanilang kahihiyan na nagsasabi sa akin, Aha, aha.
16 Mangagalak at magsaya sa iyo ang lahat na nagsisihanap sa iyo: ang umiibig sa iyong pagliligtas ay magsabing palagi, Dakilain ang Panginoon.
17 Nguni't ako'y dukha at nangangailangan; gayon ma'y iniisip ako ng Panginoon: ikaw ang aking saklolo at aking tagapagligtas; huwag kang magtagal, O Diyos ko.

KAPITULO 41

1 (Sa punong manunugtog, Isang Awit ni David.) Mapalad siyang kinokonsidera ang dukha: ililigtas siya ng Panginoon sa panahon ng kabagabagan.
2 Iingatan siya ng Panginoon, at pananatilihin siyang buhay; at siya ay pagpapalain sa ibabaw ng lupa: at hindi mo siya ibibigay sa kalooban ng kaniyang mga kaaway.
3 Palalakasin siya ng Panginoon sa higaan ng panghihina: iyong aayusin ang lahat niyang higaan sa kaniyang karamdaman.
4 Aking sinabi, Panginoon, mahabag ka sa akin: pagalingin mo ang aking kaluluwa; sapagka't ako'y nagkasala laban sa iyo.
5 Ang aking mga kaaway ay nagsasalita ng masama tungkol sa akin, Kailan siya mamamatay, at ang kaniyang pangalan ay mawawala?
6 At kung siya'y pumaroon upang makita ako, siya'y nagsasalita ng walang kabuluhan: ang kaniyang puso ay nag-iipon ng kasamaan sa kaniyang sarili; kapag pumunta siya sa malayo, sinasabi niya ito.
7 Lahat ng napopoot sa akin ay nagbubulungan laban sa akin: laban sa akin ay kumakatha sila ng aking kapahamakan.
8 Ang masamang sakit, sabi nila, ay kumakapit sa kaniya: at ngayong nakahiga siya, hindi na siya babangon pa.
9 Oo, ang aking sariling matalik na kaibigan, na aking pinagtiwalaan, na kumain ng aking tinapay, ay nagtaas ng kaniyang sakong laban sa akin.
10 Nguni't ikaw, Oh Panginoon, maawa ka sa akin, at itaas mo ako, upang aking magantihan sila.
11 Sa pamamagitan nito nalalaman ko na ikaw ay nalulugod sa akin, sapagkat ang aking kaaway ay hindi nagtatagumpay sa akin.
12 At tungkol sa akin, iyong inaalalayan ako sa aking integridad, at inilalagay mo ako sa harap ng iyong mukha magpakailan man.
13 Purihin ang Panginoon, ang Dios ng Israel, mula sa walang hanggan, at hanggang sa walang hanggan. Amen, at Amen.

KAPITULO 42

1 Kung paanong humihingal ang usa sa mga batis ng tubig, gayon humihingal ang aking kaluluwa sa iyo, Oh Dios.
2 Ang aking kaluluwa ay nauuhaw sa Dios, sa buhay na Dios: kailan ako paroroon at haharap sa harap ng Dios?
3 Ang aking mga luha ay naging aking pagkain araw at gabi, habang sila'y laging nagsasabi sa akin, Nasaan ang iyong Dios?
4 Kapag naaalaala ko ang mga bagay na ito, ibinubuhos ko ang aking kaluluwa sa akin: sapagka't ako'y yumaon na kasama ng karamihan, ako'y yumaong kasama nila sa bahay ng Dios, na may tinig ng kagalakan at papuri, na may karamihan na nagdiwang ng kapistahan.
5 Bakit ka nalulumbay, Oh kaluluwa ko? at bakit ka nababagabag sa akin? umasa ka sa Dios: sapagka't pupurihin ko pa siya dahil sa tulong ng kaniyang mukha.
6 Oh Dios ko, ang aking kaluluwa ay nanglulumo sa loob ko: kaya't aalalahanin kita mula sa lupain ng Jordan, at sa mga Hermonita, mula sa burol ng Mizar.
7 Ang kalaliman ay tumatawag sa kalaliman sa hugong ng iyong mga agos ng tubig: lahat ng iyong mga tubig at iyong mga alon ay lumampas sa akin.
8 Gayon ma'y iuutos ng Panginoon ang kaniyang kagandahang-loob sa araw, at sa gabi ay sasa akin ang kaniyang awit, at ang aking dalangin sa Dios ng aking buhay.
9 Sasabihin ko sa Dios na aking bato, Bakit mo ako nilimot? bakit ako nagluluksa dahil sa pang-aapi ng kaaway?
10 Gaya ng tabak sa aking mga buto, sinisiraan ako ng aking mga kaaway; habang sinasabi nila araw-araw sa akin, Nasaan ang iyong Diyos?
11 Bakit ka nalulumbay, Oh kaluluwa ko? at bakit ka nababagabag sa loob ko? umasa ka sa Dios: sapagka't pupurihin ko pa siya, na siyang kagalingan ng aking mukha, at aking Dios.

KAPITULO 43

1 Hatulan mo ako, Oh Dios, at ipaglaban mo ang aking dahilan laban sa isang di-makadiyos na bansa: Oh iligtas mo ako sa magdaraya at hindi matuwid na tao.
2 Sapagka't ikaw ang Dios ng aking kalakasan: bakit mo ako itinakuwil? bakit ako nagluluksa dahil sa pang-aapi ng kaaway?
3 Oh ipadala mo ang iyong liwanag at ang iyong katotohanan: patnubayan nila ako; dalhin nila ako sa iyong banal na burol, at sa iyong mga tabernakulo.
4 Kung magkagayo'y paroroon ako sa altar ng Dios, sa Dios na aking totoong kagalakan: oo, sa alpa ay pupurihin kita, Oh Dios na aking Dios.
5 Bakit ka nalulumbay, Oh kaluluwa ko? at bakit ka nababagabag sa loob ko? umasa ka sa Dios: sapagka't pupurihin ko pa siya, na siyang kagalingan ng aking mukha, at aking Dios.

KAPITULO 44

1 Narinig namin ng aming mga tainga, Oh Dios, isinaysay sa amin ng aming mga magulang, kung anong gawa ang iyong ginawa sa kanilang mga araw, sa mga unang panahon.
2 Kung paanong iyong pinalayas ng iyong kamay ang mga pagano, at itinanim mo sila; kung paanong pinahirapan mo ang mga tao, at pinalayas mo sila.
3 Sapagka't hindi nila inari ang lupain sa pamamagitan ng kanilang sariling tabak, o iniligtas man sila ng kanilang sariling bisig: kundi ang iyong kanang kamay, at ang iyong bisig, at ang liwanag ng iyong mukha, sapagka't ikaw ay nagkaroon ng lingap sa kanila.
4 Ikaw ay aking Hari, Oh Dios: mag-utos ka ng mga kaligtasan para kay Jacob.
5 Sa pamamagitan mo ay itutulak namin ang aming mga kaaway: sa pamamagitan ng iyong pangalan ay yayapakan namin silang bumangon laban sa amin.
6 Sapagka't hindi ako magtitiwala sa aking pana, ni ililigtas man ako ng aking tabak.
7 Nguni't iniligtas mo kami sa aming mga kaaway, at inilagay mo sa kahihiyan ang mga napopoot sa amin.
8 Sa Dios kami ay nagmamapuri buong araw, at pinupuri ang iyong pangalan magpakailan man. Selah.
9 Nguni't iyong itinakuwil, at inilagay mo kami sa kahihiyan; at hindi sumasama kasama ng aming mga hukbo.
10 Iyong pinatalikod kami sa kaaway: at silang napopoot sa amin ay nananamsam para sa kanilang sarili.
11 Iyong ibinigay kami na parang tupa na nakatakdang kainin; at pinangalat mo kami sa gitna ng mga pagano.
12 Iyong ipinagbibili ang iyong bayan na walang bayad, at hindi mo dinaragdagan ang iyong kayamanan sa kanilang halaga.
13 Ginawa mo kaming kakutyaan sa aming mga kapuwa, isang kakutyaan at panlilibak sa kanila na nangasa palibot namin.
14 Ginawa mo kaming kakutyaan sa gitna ng mga bansa, isang pag-iling ng ulo sa gitna ng mga tao.
15 Ang aking pagkalito ay laging nasa harap ko, at ang kahihiyan ng aking mukha ay tumakip sa akin,
16 Sapagka't ang tinig niya na dumudusta at lumalapastangan; dahil sa kaaway at tagapaghiganti.
17 Ang lahat ng ito ay dumating sa amin; gayon ma'y hindi ka namin nalimutan, ni nagsinungaling man kami sa iyong tipan.
18 Ang aming puso ay hindi tumalikod, o ang aming mga hakbang man ay humiwalay sa iyong daan;
19 Bagaman iyong sinira kami sa dako ng mga dragon, at tinakpan mo kami ng anino ng kamatayan.
20 Kung aming nalimutan ang pangalan ng aming Dios, o iniunat namin ang aming mga kamay sa ibang dios;
21 Hindi ba ito sisiyasatin ng Diyos? sapagka't nalalaman niya ang mga lihim ng puso.
22 Oo, dahil sa iyo kami ay pinapatay sa buong araw; kami ay ibinibilang na mga tupa para sa katayan.
23 Gumising ka, bakit ka natutulog, Oh Panginoon? bumangon ka, huwag mo kaming itakwil magpakailanman.
24 Bakit mo ikinubli ang iyong mukha, at nililimot mo ang aming kadalamhatian at ang aming kapighatian?
25 Sapagka't ang aming kaluluwa ay nakasubsob sa alabok: ang aming tiyan ay dumidikit sa lupa.
26 Bumangon ka para sa aming tulong, at tubusin mo kami alangalang sa iyong mga kaawaan.

KAPITULO 45

1 Ang aking puso ay umaakda ng mabuting bagay: ako'y nagsasalita ng mga bagay na aking ginawa tungkol sa hari: ang aking dila ay panulat ng isang handang manunulat.
2 Ikaw ay lalong maganda kay sa mga anak ng mga tao: ang biyaya ay ibinuhos sa iyong mga labi: kaya't pinagpala ka ng Dios magpakailan man.
3 Ibigkis mo ang iyong tabak sa iyong hita, Oh pinakamakapangyarihan, ng iyong kaluwalhatian at ng iyong kamahalan.
4 At sa iyong kamahalan ay sumakay kang masagana dahil sa katotohanan at kaamuan at katuwiran; at ang iyong kanang kamay ay magtuturo sa iyo ng mga kakilakilabot na bagay.
5 Ang iyong mga palaso ay matatalas sa puso ng mga kaaway ng hari; kung saan ang mga tao ay nahuhulog sa ilalim mo.
6 Ang iyong luklukan, Oh Dios, ay magpakailan man: ang setro ng iyong kaharian ay matuwid na setro.
7 Iniibig mo ang katuwiran, at kinapopootan mo ang kasamaan: kaya't ang Dios, na iyong Dios, ay pinahiran ka ng langis ng kagalakan na higit sa iyong mga kasama.
8 Lahat ng iyong mga kasuotan ay amoy mira, at aloe, at casia, mula sa mga palasyo na garing, na kanilang pinasaya ka.
9 Ang mga anak na babae ng hari ay nasa gitna ng iyong mga mararangal na babae: sa iyong kanan ay nakatayo ang reyna sa ginto ng Ophir.
10 Dinggin mo, Oh anak na babae, at ikonsidera mo, at ikiling mo ang iyong tainga; kalimutan mo rin ang iyong sariling bayan, at ang bahay ng iyong ama;
11 Sa gayo'y labis na ninanais ng hari ang iyong kagandahan: sapagka't siya ang iyong Panginoon; at sambahin mo siya.

12 At ang anak na babae ng Tyre ay naroroon na may kaloob; maging ang mayayaman sa mga bayan ay hihingi ng iyong lingap.
13 Ang anak na babae ng hari ay buong kaluwalhatian sa loob: ang kaniyang damit ay yari sa ginto.
14 Siya'y dadalhin sa hari sa pananamit na binurda: ang mga birhen na kaniyang mga kasama na sumusunod sa kaniya ay dadalhin sa iyo.
15 Sila'y dadalhin na may kagalakan at pagsasaya: sila'y magsisipasok sa palasyo ng hari.
16 Ang kahalili ng iyong mga magulang ay ang iyong mga anak, na iyong gagawing mga prinsipe sa buong lupa.
17 Aking gagawing alalahanin ang iyong pangalan sa lahat ng henerasyon: kaya't pupurihin ka ng mga tao magpakailan man.

KAPITULO 46

1 Ang Diyos ang ating kanlungan at kalakasan, isang kasalukuyang saklolo sa kabagabagan.
2 Kaya't hindi tayo matatakot, bagaman ang lupa ay maalis, at bagaman ang mga bundok ay madala sa gitna ng dagat;
3 Bagaman ang tubig niyaon ay umaatungal at mabagabag, bagaman ang mga bundok ay nayayanig sa kaniyang pag-alon. Selah.
4 May isang ilog, na ang mga batis ay magpapasaya sa bayan ng Dios, ang banal na dako ng mga tabernakulo ng Kataastaasan.
5 Ang Diyos ay nasa gitna niya; hindi siya matitinag: tutulungan siya ng Dios, at maaga pa.
6 Ang mga bansa ay nagngangalit, ang mga kaharian ay nangakilos: kaniyang binigkas ang kaniyang tinig, ang lupa ay natunaw.
7 Ang Panginoon ng mga hukbo ay sumasa atin; ang Diyos ni Jacob ang ating kanlungan. Selah.
8 Halina, tingnan ninyo ang mga gawa ng Panginoon, kung anong mga kasiraan ang ginawa niya sa lupa.
9 Pinapatigil niya ang mga digmaan hanggang sa dulo ng lupa; kaniyang binabali ang pana, at pinuputol ang sibat; sinunog niya ang karo sa apoy.
10 Magsitahimik, at kilalanin ninyo na ako ang Dios: ako'y maitataas sa mga pagano, ako'y maitataas sa lupa.
11 Ang Panginoon ng mga hukbo ay sumasa atin; ang Dios ni Jacob ang ating kanlungan. Selah.

KAPITULO 47

1 O ipalakpak ninyo ang inyong mga kamay, kayong lahat na mga tao; sumigaw sa Diyos ng tinig ng pagtatagumpay.
2 Sapagka't ang Panginoon na Kataastaasan ay kakilakilabot; siya ay isang dakilang Hari sa buong lupa.
3 Kaniyang pasusukuin ang mga tao sa ilalim natin, at ang mga bansa sa ilalim ng ating mga paa.
4 Kaniyang pipiliin ang ating mana para sa atin, ang kahusayan ni Jacob na kaniyang inibig. Selah.
5 Ang Dios ay umakyat na may hiyawan, ang Panginoon na may tunog ng trumpeta.
6 Magsiawit kayo ng mga pagpuri sa Dios, magsiawit kayo ng mga pagpuri: magsiawit kayo ng mga pagpuri sa ating Hari, magsiawit kayo ng mga pagpuri.
7 Sapagka't ang Dios ay Hari ng buong mundo: magsiawit kayo ng mga pagpuri na may pag-unawa.
8 Ang Dios ay naghahari sa mga pagano: ang Dios ay nakaupo sa trono ng kaniyang kabanalan.
9 Ang mga prinsipe ng mga bayan ay nagtipon, sa makatuwid baga'y ang mga tao ng Dios ni Abraham: sapagka't ang mga kalasag sa lupa ay sa Dios: siya'y labis na nataas.

KAPITULO 48

1 Dakila ang Panginoon, at marapat na dakilang purihin sa bayan ng ating Dios, sa bundok ng kaniyang kabanalan.
2 Maganda sa kalagayan, ang kagalakan ng buong lupa, ang bundok ng Sion, sa mga tagiliran ng hilagaan, ang bayan ng dakilang Hari.
3 Ang Diyos ay kilala sa kanyang mga palasyo bilang isang kanlungan.
4 Sapagka't, narito, ang mga hari ay nagtitipon, sila'y nagdaraang magkakasama.
5 Kanilang nakita, at sa gayo'y namangha sila; sila ay nabagabag, at nagmadaling umalis.
6 Ang takot ay humawak sa kanila doon, at kirot, gaya ng sa isang babae sa panganganak.
7 Iyong sinira ang mga sasakyan ng Tarsis sa pamamagitan ng hanging silanganan.
8 Kung paanong aming narinig, gayon aming nakita sa bayan ng Panginoon ng mga hukbo, sa bayan ng aming Dios: itatatag ng Dios magpakailan man. Selah.
9 Inisip namin ang iyong kagandahang-loob, O Diyos, sa gitna ng iyong templo.
10 Ayon sa iyong pangalan, Oh Dios, gayon ang pagpuri sa iyo hanggang sa mga wakas ng lupa: ang iyong kanang kamay ay puno ng katuwiran.
11 Magalak nawa ang bundok ng Zion, mangatuwa ang mga anak na babae ng Judah, dahil sa iyong mga kahatulan.
12 Lumakad ka sa palibot ng Zion, at libutin mo siya: saysayin mo ang mga tore niyaon.
13 Pagmasdan ninyong mabuti ang kanyang mga kuta, tingnan ninyo ang kanyang mga palasyo; upang inyong masabi ito sa susunod na henerasyon.
14 Sapagka't ang Dios na ito ay ating Dios magpakailan man: siya'y magiging ating patnubay hanggang sa kamatayan.

KAPITULO 49

1 Dinggin ninyo ito, ninyong lahat na tao; pakinggan ninyo, kayong lahat na nananahan sa sanglibutan:
2 Parehong mababa at mataas, mayaman at mahirap, magkasama.
3 Ang aking bibig ay magsasalita ng karunungan; at ang pagbubulay-bulay ng aking puso ay magiging ng pang-unawa.
4 Aking ikikiling ang aking tainga sa isang talinghaga: aking bubuksan ang aking madilim na salita sa alpa.
5 Bakit ako matatakot sa mga araw ng kasamaan, pagka ang kasamaan ng aking mga sakong ay pumaligid sa akin?
6 Sila na nagtitiwala sa kanilang kayamanan, at nagmamalaki sa kanilang sarili sa karamihan ng kanilang mga kayamanan;

7 Walang sinuman sa kanila ang makatutubos sa kanyang kapatid, o makapagbibigay sa Diyos ng pantubos para sa kanya:
8 (Sapagka't ang katubusan ng kanilang kaluluwa ay mahalaga, at ito'y humihinto magpakailan man:)
9 Upang siya ay mabuhay pa rin magpakailanman, at hindi makakita ng kabulukan.
10 Sapagka't kaniyang nakikita na ang mga pantas ay nangamamatay, gayon din ang mangmang at ang taong malupit ay namamatay, at iniiwan ang kanilang kayamanan sa iba.
11 Ang kanilang panloob na pag-iisip ay, na ang kanilang mga bahay ay mananatili magpakailan man, at ang kanilang mga tahanang dako sa lahat ng henerasyon; tinatawag nila ang kanilang mga lupain ayon sa kanilang sariling mga pangalan.
12 Gayon ma'y ang tao sa dangal ay hindi nananatili: siya'y gaya ng mga hayop na namamatay.
13 Ito ang kanilang daan ay kanilang kamangmangan: gayon ma'y sinasang-ayunan ng kanilang mga salinlahi ang kanilang mga salita. Selah.
14 Tulad ng mga tupa sila ay inilalagay sa libingan; kakainin sila ng kamatayan; at ang matuwid ay magkakaroon ng kapangyarihan sa kanila sa umaga; at ang kanilang kagandahan ay mawawala sa libingan mula sa kanilang tahanan.
15 Nguni't tutubusin ng Dios ang aking kaluluwa sa kapangyarihan ng libingan: sapagka't ako'y tatanggapin niya. Selah.
16 Huwag kang matakot pagka ang isa ay yumaman, pagka ang kaluwalhatian ng kaniyang bahay ay lumago;
17 Sapagka't pagka siya'y namatay ay wala siyang dadalhin: ang kaniyang kaluwalhatian ay hindi bababang kasunod niya.
18 Bagaman habang siya'y nabubuhay ay pinagpala niya ang kaniyang kaluluwa: at pupurihin ka ng mga tao, pagka ikaw ay gumagawa ng mabuti sa iyong sarili.
19 Siya'y paroroon sa henerasyon ng kaniyang mga magulang; hindi sila kailanman makakakita ng liwanag.
20 Ang tao na nasa karangalan, at hindi nakakaunawa, ay gaya ng mga hayop na namamatay.

KAPITULO 50

1 (Isang Awit ni Asaph.) Ang makapangyarihang Dios, sa makatuwid baga'y ang Panginoon, ay nagsalita, at tinawag ang lupa mula sa sikatan ng araw hanggang sa paglubog niyaon.
2 Mula sa Sion, ang kasakdalan ng kagandahan, ang Diyos ay nagningning.
3 Darating ang ating Dios, at hindi tatahimik: lalamunin ng apoy ang harap niya, at magiging napakalakas ng unos sa palibot niya.
4 Siya'y tatawag sa langit mula sa itaas, at sa lupa, upang kaniyang hatulan ang kaniyang bayan.
5 Tipunin mo ang aking mga banal sa akin; yaong mga nakipagtipan sa akin sa pamamagitan ng sakripisyo.
6 At ipahahayag ng langit ang kaniyang katuwiran: sapagka't ang Dios ang siyang hukom. Selah.
7 Dinggin mo, Oh aking bayan, at ako ay magsasalita; Oh Israel, at ako'y sasaksi laban sa iyo: Ako ang Dios, sa makatuwid baga'y ang iyong Dios.
8 Hindi kita sasawayin dahil sa iyong mga sakripisyo o sa iyong mga handog na susunugin, na laging nasa harap ko.
9 Hindi ako kukuha ng toro sa iyong bahay, ni ng mga kambing man sa iyong mga kulungan.
10 Sapagka't ang bawa't hayop sa gubat ay akin, at ang mga baka sa isang libong burol.
11 Nakikilala ko ang lahat ng mga ibon sa mga bundok: at ang mga mababangis na hayop sa parang ay akin.
12 Kung ako ay nagugutom, hindi ko sasabihin sa iyo: sapagka't ang sanglibutan ay akin, at ang kabuuan niyaon.
13 Kakain ba ako ng laman ng mga toro, o iinumin ko ba ang dugo ng mga kambing?
14 Mag-alay sa Diyos ng pasasalamat; at tuparin mo ang iyong mga panata sa Kataastaasan:
15 At tumawag ka sa akin sa araw ng kabagabagan: ililigtas kita, at luluwalhatiin mo ako.
16 Nguni't sa masama ay sinabi ng Dios, Ano ang iyong pakialam upang ipahayag ang aking mga palatuntunan, o upang iyong kunin ang aking tipan sa iyong bibig?
17 Yamang iyong kinapopootan ang turo, at itinatakuwil mo ang aking mga salita sa likuran mo.
18 Nang ikaw ay nakakita ng isang magnanakaw, ikaw nga ay sumang-ayon sa kaniya, at ikaw ay nakibahagi sa mga mangangalunya.
19 Iyong ibinibigay ang iyong bibig sa kasamaan, at ang iyong dila ay kumakatha ng karayaan.
20 Ikaw ay nakaupo at nagsasalita laban sa iyong kapatid; sinisiraan mo ang anak ng iyong sariling ina.
21 Ang mga bagay na ito ay iyong ginawa, at ako'y tumahimik; iyong inisip na ako'y lubos na gaya ng iyong sarili: nguni't aking sasawayin ka, at aayusin ko sila sa harap ng iyong mga mata.
22 Ngayon, isaalang-alang ninyo ito, kayong nakalilimot sa Diyos, baka kayo'y durugin ko, at walang magliligtas.
23 Ang naghahandog ng papuri ay lumuluwalhati sa akin: at sa kaniya na nag-aayos ng kaniyang pag-uusap ay aking ipakikita ang pagliligtas ng Dios.

KAPITULO 51

1 (Sa punong musikero, Isang Awit ni David, nang si Nathan na propeta ay dumating sa kaniya, pagkatapos na siya'y sumiping kay Bathsheba.) Maawa ka sa akin, Oh Dios, ayon sa iyong kagandahang-loob: ayon sa karamihan ng iyong malumanay na kaawaan alisin ang aking mga pagsalangsang.
2 Hugasan mo akong lubos sa aking kasamaan, at linisin mo ako sa aking kasalanan.
3 Sapagka't kinikilala ko ang aking mga pagsalangsang: at ang aking kasalanan ay laging nasa harap ko.
4 Laban sa iyo, sa iyo lamang, ako ay nagkasala, at ginawa ko itong kasamaan sa iyong paningin: upang ikaw ay ariing ganap kapag ikaw ay nagsasalita, at maging malinis kapag ikaw ay humahatol.
5 Masdan, ako ay inanyuan sa kasamaan; at sa kasalanan ay ipinaglihi ako ng aking ina.

6 Narito, ninanais mo ang katotohanan sa mga panloob na bahagi: at sa kubling bahagi ay ipakikilala mo sa akin ang karunungan.
7 Linisin mo ako ng hisopo, at ako'y magiging malinis: hugasan mo ako, at ako'y magiging lalong maputi kay sa niyebe.
8 Iparinig mo sa akin ang kagalakan at kasiyahan; upang ang mga buto na iyong binali ay magalak.
9 Itago mo ang iyong mukha sa aking mga kasalanan, at pawiin mo ang lahat ng aking mga kasamaan.
10 Likhain mo sa akin ang isang malinis na puso, O Diyos; at magbago ng isang matuwid na espiritu sa loob ko.
11 Huwag mo akong itapon mula sa iyong harapan; at huwag mong kunin sa akin ang iyong banal na espiritu.
12 Ibalik mo sa akin ang kagalakan ng iyong kaligtasan; at alalayan mo ako ng iyong malayang espiritu.
13 Kung magkagayo'y itututo ko sa mga mananalangsang ang iyong mga daan; at ang mga makasalanan ay magbabalik-loob sa iyo.
14 Iligtas mo ako sa pagkakasala sa dugo, Oh Dios, ikaw na Dios ng aking kaligtasan: at ang aking dila ay aawit ng malakas tungkol sa iyong katuwiran.
15 O Panginoon, buksan mo ang aking mga labi; at ipahahayag ng aking bibig ang iyong papuri.
16 Sapagka't hindi mo ibig ang hain; kung hindi ay ibibigay ko: hindi ka nalulugod sa handog na susunugin.
17 Ang mga hain sa Dios ay wasak na espiritu: ang wasak at nagsisising puso, Oh Dios, ay hindi mo hahamakin.
18 Gumawa ka ng mabuti sa iyong mabuting kaluguran sa Sion: itayo mo ang mga pader ng Jerusalem.
19 Kung magkagayo'y malulugod ka sa mga hain ng katuwiran, sa handog na susunugin, at sa buong handog na susunugin: kung magkagayo'y maghahandog sila ng mga toro sa iyong altar.

KAPITULO 52

1 Bakit mo ipinagmamalaki ang iyong sarili sa kasamaan, Oh makapangyarihang tao? ang kabutihan ng Diyos ay patuloy na nananatili.
2 Ang iyong dila ay kumakatha ng mga kasamaan; parang matalas na labaha, gumagawang may daya.
3 Iniibig mo ang masama kaysa sa mabuti; at pagsisinungaling kaysa magsalita ng katuwiran. Selah.
4 Iyong iniibig ang lahat ng mapanglamon na salita, Oh magdaraya na dila.
5 Ang Dios din ay wawasakin ka magpakailan man, kaniyang aalisin ka, at bubunutin ka sa iyong tahanan, at bubunutin ka sa lupain ng buhay. Selah.
6 Makikita rin ng matuwid, at matatakot, at tatawanan siya:
7 Narito, ito ang taong hindi ginawa ang Diyos na kanyang lakas; ngunit nagtiwala sa kasaganaan ng kanyang mga kayamanan, at pinalakas ang kanyang sarili sa kanyang kasamaan.
8 Nguni't ako'y parang luntiang puno ng olibo sa bahay ng Dios: ako'y nagtitiwala sa kagandahang-loob ng Dios magpakailan man.
9 Pupurihin kita magpakailan man, sapagka't iyong ginawa ito: at maghihintay ako sa iyong pangalan; sapagka't ito ay mabuti sa harap ng iyong mga banal.

KAPITULO 53

1 Ang mangmang ay nagsabi sa kaniyang puso, Walang Dios. Sila'y masasama, at gumawa ng kasuklamsuklam na kasamaan: walang gumagawa ng mabuti.
2 Tumingin pababa ang Dios mula sa langit sa mga anak ng tao, upang tingnan kung mayroong sinomang nakakaunawa, na humahanap sa Dios.
3 Bawa't isa sa kanila ay nagsibalik: sila'y lubos na naging marumi; walang gumagawa ng mabuti, wala, wala kahit isa.
4 Wala bang kaalaman ang mga manggagawa ng kasamaan? na kumakain sa aking mga tao gaya ng kanilang pagkain ng tinapay: hindi sila tumawag sa Dios.
5 Nandoon sila sa malaking takot, kung saan walang takot: sapagka't pinangalat ng Dios ang mga buto niyaong kumakampo laban sa inyo: iyong inilagay sila sa kahihiyan, sapagka't hinamak sila ng Dios.
6 Oh nawa'y ang kaligtasan ng Israel ay magmula sa Sion! Pagka ibinalik ng Dios ang pagkabihag ng kaniyang mga tao, si Jacob ay magagalak, at ang Israel ay magsasaya.

KAPITULO 54

1 Iligtas mo ako, Oh Diyos, sa iyong pangalan, at hatulan mo ako sa pamamagitan ng iyong lakas.
2 Dinggin mo ang aking dalangin, O Diyos; pakinggan mo ang mga salita ng aking bibig.
3 Sapagka't ang mga taga ibang lupa ay nagsibangon laban sa akin, at hinahanap ng mga mamimighati ang aking kaluluwa: hindi nila inilagay ang Dios sa harap nila. Selah.
4 Narito, ang Dios ay aking katulong: ang Panginoon ay sumasa kanila na umaalalay sa aking kaluluwa.
5 Kaniyang gagantihan ng kasamaan ang aking mga kaaway: putulin sila sa iyong katotohanan.
6 Ako'y kusang maghahain sa iyo: aking pupurihin ang iyong pangalan, Oh Panginoon; dahil ito ay mabuti.
7 Sapagka't iniligtas niya ako sa lahat ng kabagabagan: at nakita ng aking mata ang kaniyang nais sa aking mga kaaway.

KAPITULO 55

1 Dinggin mo ang aking dalangin, Oh Dios; at huwag mong itago ang iyong sarili sa aking pagsusumamo.
2 Masdan mo ako, at dinggin mo ako: ako'y nagdadalamhati sa aking pagdaing, at nagsisisigaw;
3 Dahil sa tinig ng kaaway, dahil sa pang-aapi ng masama: sapagkat inihagis nila sa akin ang kasamaan, at sa galit ay napopoot sila sa akin.
4 Ang puso ko'y nananakit na mainam sa loob ko: at ang mga kakilabutan sa kamatayan ay nangahulog sa akin.
5 Ang katakutan at panginginig ay dumating sa akin, at ang pangingilabot ay nanaig sa akin.
6 At aking sinabi, Oh kung ako'y magkaroon ng mga pakpak na parang kalapati! sapagka't kung magkagayo'y lilipad ako, at magpapahinga.
7 Narito, kung magkagayo'y gagala ako sa malayo, at mananatili sa ilang. Selah.
8 Mabibilis ko ang aking pagtakas mula sa mahangin na bagyo at unos.

9 Wasakin mo, Oh Panginoon, at hatiin mo ang kanilang mga dila: sapagka't aking nakita ang karahasan at pagtatalo sa bayan.
10 Araw at gabi ay lumilibot sila sa mga kuta niyaon: kasamaan din at kalungkutan ay nasa gitna niyaon.
11 Ang kasamaan ay nasa gitna niyaon: ang pagdaraya at panlilinlang ay hindi humihiwalay sa kaniyang mga lansangan.
12 Sapagka't hindi kaaway ang tumuya sa akin; kung magkagayo'y makakayanan ko sana: ni ang napopoot sa akin ay nagmamalaki laban sa akin; kung magkagayo'y itinago ko sa kanya ang aking sarili:
13 Ngunit ito ay ikaw, isang taong kapantay ko, aking gabay, at aking kakilala.
14 Tayo ay nagsanggunian na magkakasama, at lumakad na magkasama sa bahay ng Dios.
15 Sakupin sila ng kamatayan, at bumaba silang mabilis sa impyerno: sapagka't ang kasamaan ay nasa kanilang mga tahanan, at sa gitna nila.
16 Tungkol sa akin, tatawag ako sa Diyos; at ililigtas ako ng Panginoon.
17 Sa gabi, at sa umaga, at sa tanghali, ako'y mananalangin, at iiyak ng malakas: at kaniyang didinggin ang aking tinig.
18 Kaniyang iniligtas ang aking kaluluwa sa kapayapaan mula sa digmaan laban sa akin: sapagka't marami ang sa akin.
19 Diringgin ng Dios, at pagdadalamhatiin sila, sa makatuwid baga'y siya na nananatili noong una. Selah. Dahil wala silang pagbabago, kaya hindi sila natatakot sa Diyos.
20 Kaniyang iniunat ang kaniyang mga kamay laban sa mga nakikipagpayapaan sa kaniya: kaniyang sinira ang kaniyang tipan.
21 Ang mga salita ng kaniyang bibig ay makinis kay sa mantikilya, nguni't ang digmaan ay nasa kaniyang puso: ang kaniyang mga salita ay lalong malambot kay sa langis, gayon ma'y mga hinugot na tabak.
22 Ihagis mo ang iyong pasanin sa Panginoon, at kaniyang aalalayan ka: hindi niya kailan man hahayaan ang matuwid ay makilos.
23 Nguni't ikaw, Oh Dios, ay ibababa mo sila sa hukay ng kapahamakan: ang mga taong madugo at mga magdaraya ay hindi mabubuhay sa kalahati ng kanilang mga araw; ngunit ako ay magtitiwala sa iyo.

KAPITULO 56

1 Maawa ka sa akin, Oh Dios: sapagka't lalamunin ako ng tao; inaapi niya ako araw-araw.
2 Ang aking mga kaaway ay lalamunin ako araw-araw: sapagka't sila'y marami na lumalaban sa akin, Oh ikaw na Kataastaasan.
3 Sa anong oras ako natatakot, ako'y magtitiwala sa iyo.
4 Sa Diyos ay pupurihin ko ang kanyang salita, sa Diyos ako naglagak ng aking tiwala; Hindi ako matatakot kung ano ang magagawa sa akin ng laman.
5 Araw-araw ay binabaligtad nila ang aking mga salita: lahat nilang pag-iisip ay laban sa akin para sa kasamaan.
6 Sila'y nagpipisan, sila'y nagsisikubli, kanilang tinatandaan ang aking mga hakbang, pagka sila ay naghihintay para sa aking kaluluwa.
7 Makatatakas ba sila sa pamamagitan ng kasamaan? sa iyong galit ibagsak mo ang mga tao, O Diyos.
8 Iyong sinasaysay ang aking mga pagala-gala: ilagay mo ang aking mga luha sa iyong bote: wala ba sila sa iyong aklat?
9 Pagka ako'y dumaing sa iyo, ang aking mga kaaway ay magsisitalikod: ito'y aking nalalaman; sapagkat ang Diyos ay para sa akin.
10 Sa Dios ay pupurihin ko ang kaniyang salita: sa Panginoon ay pupurihin ko ang kaniyang salita.
11 Sa Dios ay inilagak ko ang aking tiwala: hindi ako matatakot kung ano ang magagawa ng tao sa akin.
12 Ang iyong mga panata ay nasa akin, Oh Dios: ako'y magbibigay ng mga papuri sa iyo.
13 Sapagka't iyong iniligtas ang aking kaluluwa sa kamatayan: hindi mo ba ililigtas ang aking mga paa sa pagkabuwal, upang ako'y makalakad sa harap ng Dios sa liwanag ng buhay?

KAPITULO 57

1 (Sa punong manunugtog, Altaschith, Michtam ni David, nang siya'y tumakas kay Saul sa yungib.) Maawa ka sa akin, Oh Dios, mahabag ka sa akin: sapagka't ang aking kaluluwa ay nagtitiwala sa iyo; oo, sa lilim ng iyong mga pakpak ay gagawin kong aking kanlungan, hanggang sa ang mga kapahamakang ito ay malampasan.
2 Ako ay dadaing sa Diyos na kataas-taasan; sa Diyos na gumagawa ng lahat ng bagay para sa akin.
3 Siya'y magsusugo mula sa langit, at ililigtas ako sa kadustaan niya na lalamon sa akin. Selah. Ipadadala ng Diyos ang kanyang awa at ang kanyang katotohanan.
4 Ang aking kaluluwa ay nasa gitna ng mga leon: at ako'y nakahiga sa gitna nila na nasa apoy, sa makatuwid baga'y ang mga anak ng mga tao, na ang mga ngipin ay mga sibat at mga palaso, at ang kanilang dila ay matalas na tabak.
5 Mabunyi ka, O Diyos, sa itaas ng mga langit; hayaan ang iyong kaluwalhatian ay nasa ibabaw ng buong lupa.
6 Sila'y naghanda ng lambat sa aking mga hakbang; ang aking kaluluwa ay yumuko: sila'y naghukay ng hukay sa harap ko, sa gitna niyaon sila'y nangahulog. Selah.
7 Ang aking puso ay matatag, Oh Dios, ang aking puso ay matatag: ako'y aawit at magbibigay papuri.
8 Gumising ka, aking kaluwalhatian; gumising ka, salterio at alpa: ako rin ay gigising ng maaga.
9 Pupurihin kita, Oh Panginoon, sa gitna ng mga tao: aawit ako sa iyo sa gitna ng mga bansa.
10 Sapagka't ang iyong awa ay dakila hanggang sa langit, at ang iyong katotohanan ay hanggang sa mga alapaap.
11 Mabunyi ka, Oh Dios, sa itaas ng mga langit: hayaan ang iyong kaluwalhatian na sumaibabaw sa buong lupa.

KAPITULO 58

1 (Sa punong manunugtog, Altaschith, Michtam ni David.) Kayo nga ba ay nagsasalita ng katuwiran, Oh kapisanan? humahatol ba kayo nang matuwid, Oh kayong mga anak ng tao?
2 Oo, sa puso kayo ay gumagawa ng kasamaan; inyong tinitimbang ang karahasan ng inyong mga kamay sa lupa.

3 Ang masama ay nahiwalay mula sa bahay-bata: sila'y naliligaw pagkapanganak, na nagsasalita ng mga kasinungalingan.
4 Ang kanilang lason ay gaya ng lason ng ahas: sila'y parang bingi na ahas na nagtatakip ng kaniyang tainga;
5 Na hindi makikinig sa tinig ng mga mang-aakit, na hindi gaanong katalinuhan.
6 Baliin mo ang kanilang mga ngipin, Oh Dios, sa kanilang bibig: putulin mo ang malalaking ngipin ng mga batang leon, Oh Panginoon.
7 Matunaw nawa sila na parang tubig na patuloy na umaagos: pagka kaniyang ibinaba ang kaniyang pana upang panain ang kaniyang mga palaso, maging pirapiraso nawa sila.
8 Gaya ng isang kuhol na natutunaw, ang bawa't isa sa kanila ay lumipas: gaya ng hindi pa panahon na kapanganakan ng isang babae, upang hindi nila makita ang araw.
9 Bago madama ng inyong mga palayok ang mga tinik, aalisin niya sila na parang ipoipo, parehong buhay, at sa kaniyang poot.
10 Magagalak ang matuwid pagka nakita niya ang paghihiganti: huhugasan niya ang kaniyang mga paa sa dugo ng masama.
11 Kaya't sasabihin ng tao, Katotohanang may gantimpala sa matuwid: tunay na siya'y Dios na humahatol sa lupa.

KAPITULO 59

1 (Sa punong manunugtog, Altaschith, Michtam ni David; nang si Saul ay nagsugo, at kanilang binabantayan ang bahay upang patayin siya.) Iligtas mo ako sa aking mga kaaway, Oh Dios ko: iligtas mo ako sa kanila na nagsisibangon laban sa akin.
2 Iligtas mo ako sa mga manggagawa ng kasamaan, at iligtas mo ako sa mga taong madugo.
3 Sapagka't, narito, sila'y naghihintay para sa aking kaluluwa: ang mga makapangyarihan ay nagpipisan laban sa akin; hindi dahil sa aking pagsalangsang, o dahil sa aking kasalanan, Oh Panginoon.
4 Sila'y nagsisitakbo at naghahanda ng kanilang sarili na wala akong kasalanan: gumising ka upang tulungan ako, at masdan mo.
5 Ikaw nga, Oh Panginoong Dios ng mga hukbo, ang Dios ng Israel, gumising ka upang dalawin ang lahat ng mga pagano: huwag kang maawa sa sinomang masamang mananalangsang. Selah.
6 Sila'y nagsisibalik sa gabi: sila'y nagsisisigaw na parang aso, at nagsisiikot sa bayan.
7 Narito, sila'y nagbubuga ng kanilang bibig: mga tabak ay nasa kanilang mga labi: sapagka't sino, sabi nila, ang nakaririnig?
8 Nguni't ikaw, Oh Panginoon, ay tatawanan mo sila; ang lahat ng mga pagano ay magiging kakutyaan mo.
9 Dahil sa kaniyang lakas ay maghihintay ako sa iyo: sapagka't ang Dios ay aking depensa.
10 Ang Dios ng aking habag ay mauuna sa akin: ipakikita sa akin ng Dios ang aking nais sa aking mga kaaway.
11 Huwag mo silang patayin, baka makalimutan ng aking bayan: ikalat mo sila sa pamamagitan ng iyong kapangyarihan; at ibaba mo sila, O Panginoon na aming kalasag.
12 Dahil sa kasalanan ng kanilang bibig at sa mga salita ng kanilang mga labi ay mahuli sila sa kanilang kayabangan: at dahil sa sumpa at kasinungalingan na kanilang sinasalita.
13 Ubusin sila sa poot, ubusin sila, upang sila'y mawala: at ipaalam sa kanila na ang Dios ay namumuno kay Jacob hanggang sa mga wakas ng lupa. Selah.
14 At sa gabi ay bumalik sila; at hayaan silang gumawa ng ingay na parang aso, at lumibot sa palibot ng lungsod.
15 Hayaan silang gumala-gala para sa pagkain, at sama ng loob kung hindi sila mabusog.
16 Nguni't aawitin ko ang iyong kapangyarihan; oo, aawit ako ng malakas tungkol sa iyong habag sa umaga: sapagka't ikaw ay naging aking sanggalang at kanlungan sa araw ng aking kabagabagan.
17 Sa iyo, Oh aking lakas, aawit ako: sapagka't ang Dios ay aking depensa, at ang Dios ng aking awa.

KAPITULO 60

1 Oh Diyos, kami ay iyong itinakuwil, iyong pinangalat kami, ikaw ay nagalit; O ibalik mo muli ang iyong sarili sa amin.
2 Ginawa mong manginig ang lupa; iyong sinira ito: pagalingin mo ang mga sira niyaon; dahil ito ay nanginginig.
3 Iyong ipinakita sa iyong bayan ang mahihirap na bagay: pinainom mo kami ng alak ng pagtataka.
4 Ikaw ay nagbigay ng watawat sa kanila na natatakot sa iyo, upang ito ay maipakita dahil sa katotohanan. Selah.
5 Upang ang iyong minamahal ay maligtas; iligtas mo ng iyong kanang kamay, at pakinggan mo ako.
6 Nagsalita ang Diyos sa kanyang kabanalan; Ako'y magagalak, aking hahatiin ang Shechem, at aking susukatin ang lambak ng Succoth.
7 Ang Gilead ay akin, at ang Manasseh ay akin; Ang Ephraim din naman ay siyang lakas ng aking ulo; Ang Judah ay aking tagapagbigay ng batas;
8 Ang Moab ay aking hugasan; sa Edom ay ihahagis ko ang aking pangyapak: Philistia, magtagumpay ka dahil sa akin.
9 Sinong magdadala sa akin sa matibay na lungsod? sino ang magdadala sa akin sa Edom?
10 Hindi ba ikaw, Oh Dios, na tumakuwil sa amin? at ikaw, O Dios, na hindi lumabas kasama ng aming mga hukbo?
11 Bigyan mo kami ng tulong sa kabagabagan: sapagka't walang kabuluhan ang tulong ng tao.
12 Sa pamamagitan ng Dios ay gagawa tayo ng matapang: sapagka't siya ang yuyurak sa ating mga kaaway.

KAPITULO 61

1 Dinggin mo ang aking daing, Oh Dios; pakinggan mo ang aking panalangin.
2 Mula sa dulo ng lupa ay dadaing ako sa iyo, pagka ang aking puso ay nanglulupaypay: patnubayan mo ako sa malaking bato na mas mataas kaysa sa akin.
3 Sapagka't ikaw ay naging kanlungan para sa akin, at isang matibay na tore sa kaaway.

4 Ako'y tatahan sa iyong tabernakulo magpakailan man: ako'y magtitiwala sa kublihan ng iyong mga pakpak. Selah.
5 Sapagka't dininig mo, Oh Dios, ang aking mga panata: iyong ibinigay sa akin ang mana ng nangatatakot sa iyong pangalan.
6 Iyong pahahabain ang buhay ng hari, at ang kaniyang mga taon ay gaya ng maraming henerasyon.
7 Siya'y mananatili sa harap ng Dios magpakailan man: Oh ihanda mo ang awa at katotohanan, na makapag-iingat sa kaniya.
8 Sa gayo'y aawit ako ng pagpuri sa iyong pangalan magpakailan man, upang aking maisagawa araw-araw ang aking mga panata.

KAPITULO 62

1 (Sa punong manunugtog, kay Jeduthun, Awit ni David.) Tunay na ang aking kaluluwa ay naghihintay sa Dios: sa kaniya nagmumula ang aking kaligtasan.
2 Siya lamang ang aking bato at aking kaligtasan; siya ang aking depensa; Hindi ako magagalaw nang husto.
3 Hanggang kailan kayo magiisip ng kasamaan laban sa isang tao? kayo'y mamamatay kayong lahat: kayo'y magiging parang pader na nakayuko, at parang umaalog na bakod.
4 Sila'y nagsanggunian lamang upang ibagsak siya mula sa kaniyang kahusayan: sila'y nalulugod sa mga kasinungalingan: sila'y nagsisibasbas ng kanilang bibig, nguni't sila'y nagsisisumpa sa loob. Selah.
5 Kaluluwa ko, maghintay ka lamang sa Diyos; dahil ang aking pag-asa ay mula sa kanya.
6 Siya lamang ang aking bato at aking kaligtasan: siya ang aking depensa; hindi ako magagalaw.
7 Nasa Diyos ang aking kaligtasan at ang aking kaluwalhatian: ang bato ng aking kalakasan, at ang aking kanlungan, ay nasa Diyos.
8 Magtiwala sa kanya sa lahat ng panahon; kayong mga tao, ibuhos ninyo ang inyong puso sa harap niya: Ang Dios ay kanlungan para sa atin. Selah.
9 Tunay na ang mga taong may mababang antas ay walang kabuluhan, at ang mga taong may mataas na antas ay kasinungalingan: na mailagay sa timbangan, sila'y lubos na magaan kaysa sa walang kabuluhan.
10 Huwag kang magtiwala sa pang-aapi, at huwag kang maging walang kabuluhan sa pagnanakaw: kung ang mga kayamanan ay lumago, huwag mong ituon ang iyong puso sa kanila.
11 Ang Diyos ay nagsalita nang minsan; dalawang beses ko nang narinig ito; na ang kapangyarihan ay sa Diyos.
12 Sa iyo din naman, Oh Panginoon, nagmumula ang awa: sapagka't iyong ibinibigay sa bawa't tao ayon sa kaniyang gawa.

KAPITULO 63

1 (Isang Awit ni David, nang siya'y nasa ilang ng Judah.) Oh Dios, ikaw ay aking Dios; maaga kitang hahanapin: ang aking kaluluwa ay nauuhaw sa iyo, ang aking laman ay nananabik sa iyo sa isang tuyo at uhaw na lupain, na walang tubig;
2 Upang makita ang iyong kapangyarihan at ang iyong kaluwalhatian, gaya ng nakita ko sa iyo sa santuario.
3 Sapagka't ang iyong kagandahang-loob ay maigi kay sa buhay, pupurihin ka ng aking mga labi.
4 Sa gayo'y pagpapalain kita habang ako'y nabubuhay: aking itataas ang aking mga kamay sa iyong pangalan.
5 Ang aking kaluluwa ay mabubusog na gaya ng utak ng buto at katabaan; at pupurihin ka ng aking bibig na may masayang mga labi:
6 Kapag naaalaala kita sa aking higaan, at nagbubulay-bulay sa iyo sa mga pagbabantay sa gabi.
7 Sapagka't ikaw ay naging aking saklolo, kaya't sa lilim ng iyong mga pakpak ay magagalak ako.
8 Ang aking kaluluwa ay sumusunod na mainam sa iyo: ang iyong kanang kamay ay umaalalay sa akin.
9 Nguni't yaong nagsisihanap ng aking kaluluwa, upang wasakin ito, ay pupunta sa pinakamababang bahagi ng lupa.
10 Sila'y mangabubuwal sa pamamagitan ng tabak: sila'y magiging bahagi ng mga soro (foxes).
11 Nguni't ang hari ay magagalak sa Dios; ang bawa't nanunumpa sa pamamagitan niya ay luluwalhati: nguni't ang bibig ng mga nagsasalita ng kasinungalingan ay titikom.

KAPITULO 64

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David.) Dinggin mo ang aking tinig, Oh Dios, sa aking dalangin: ingatan mo ang aking buhay sa takot sa kaaway.
2 Itago mo ako sa lihim na payo ng masama; mula sa paghihimagsik ng mga manggagawa ng kasamaan:
3 Na naghahasa ng kanilang dila na parang tabak, at ibinabaluktot ang kanilang mga pana upang itira ang kanilang mga palaso, sa makatuwid baga'y ang mga mapait na salita:
4 Upang sila'y makapana ng lihim sa sakdal: bigla nilang tinitira siya, at hindi natatakot.
5 Sila'y nagpapalakas ng loob sa kanilang sarili sa isang masamang bagay: sila'y nag-uusap ng paglalagay ng mga silo sa lihim; kanilang sinasabi, Sino ang makakakita sa kanila?
6 Sila'y naghahanap ng mga kasamaan; sila'y gumagawa ng masikap na paghahanap: kapuwa ang panloob na pagiisip ng bawa't isa sa kanila, at ang puso, ay malalim.
7 Nguni't ang Dios ay magpapana sa kanila ng palaso; bigla silang masusugatan.
8 Sa gayo'y kanilang ihuhulog ang kanilang sariling dila sa kanilang sarili: lahat na nakakakita sa kanila ay tatakas.
9 At ang lahat ng tao ay matatakot, at ipahahayag ang gawain ng Diyos; sapagka't kanilang maiisip na may katalinuhan ang kaniyang mga gawa.
10 Ang matuwid ay matutuwa sa Panginoon, at magtitiwala sa kaniya; at lahat ng matuwid sa puso ay luluwalhati.

KAPITULO 65

1 Ang pagpuri ay naghihintay sa iyo, Oh Dios, sa Sion: at sa iyo ay tutuparin ang panata.
2 O ikaw na dumirinig ng panalangin, sa iyo lalapit ang lahat ng laman.

3 Ang mga kasamaan ay nananaig laban sa akin: tungkol sa aming mga pagsalangsang, iyong lilinisin sila.
4 Mapalad ang tao na iyong pipiliin, at pinalalapit sa iyo, upang siya'y makatahan sa iyong mga looban: kami ay masisiyahan sa kabutihan ng iyong bahay, sa makatuwid baga'y ng iyong banal na templo.
5 Sa pamamagitan ng mga kakilakilabot na bagay sa katuwiran ay sasagutin mo kami, Oh Dios ng aming kaligtasan; na siyang tiwala ng lahat ng mga wakas ng lupa, at ng nangasa malayo sa dagat:
6 Na sa pamamagitan ng kaniyang lakas ay nagpapatibay ng mga bundok; binigkisan ng kapangyarihan:
7 Na nagpapatahimik sa hugong ng mga dagat, sa hugong ng kanilang mga alon, at sa kaguluhan ng mga tao.
8 Sila rin naman na nagsisitahan sa mga kahulihulihang bahagi ay nangatatakot sa iyong mga tanda: iyong pinapasaya ang mga labasan ng umaga at gabi.
9 Iyong dinadalaw ang lupa, at dinidilig mo: iyong pinayayaman itong mainam ng ilog ng Dios, na puno ng tubig: iyong pinaghahandaan sila ng trigo, pagka iyong pinaghandaan ito.
10 Iyong dinidilig ng sagana ang mga tagaytay niyaon: iyong tinataglay ang mga tudling niyaon: iyong pinalalambot ito ng mga ambon: iyong pinagpapala ang pagsisibol niyaon.
11 Iyong kinokoronahan ang taon ng iyong kabutihan; at ang iyong mga landas ay nagpapatak ng katabaan.
12 Sila'y nagsisilaglag sa mga pastulan sa ilang: at ang mga burol ay nagagalak sa bawa't dako.
13 Ang mga pastulan ay nararamtan ng mga kawan; ang mga lambak naman ay natatakpan ng mais; sumisigaw sila sa tuwa, kumakanta rin sila.

KAPITULO 66

1 Gumawa kayo ng masayang ingay sa Diyos, kayong lahat na lupain:
2 Awitin ninyo ang karangalan ng kaniyang pangalan: luwalhatiin ninyo ang kaniyang pagpuri.
3 Sabihin mo sa Diyos, Kakila-kilabot ka sa iyong mga gawa! sa pamamagitan ng kadakilaan ng iyong kapangyarihan ay magpapasakop ang iyong mga kaaway sa iyo.
4 Ang buong lupa ay sasamba sa iyo, at aawit sa iyo; aawit sila sa iyong pangalan. Selah.
5 Halina't tingnan ninyo ang mga gawa ng Dios: siya'y kakilakilabot sa kaniyang ginagawa sa mga anak ng tao.
6 Kaniyang ginawang tuyong lupa ang dagat: sila'y nagsidaan sa baha sa kanilang paa: doon tayo nangagalak sa kaniya.
7 Siya'y namumuno sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan magpakailan man; ang kaniyang mga mata ay minamasdan ang mga bansa: huwag mangagpakataas ang mga mapanghimagsik. Selah.
8 Oh purihin ninyo ang ating Dios, ninyong mga tao, at iparinig ang tinig ng kaniyang pagpuri:
9 Na siyang humahawak sa ating kaluluwa sa buhay, at hindi pinahihintulutang makilos ang ating mga paa.
10 Sapagka't ikaw, Oh Dios, ay sumubok sa amin: iyong sinubok kami, na parang pilak na sinusubok.
11 Iyong dinala kami sa lambat; inilagay mo ang kapighatian sa aming mga balakang.
12 Iyong pinasakay ang mga tao sa aming mga ulo; kami ay dumaan sa apoy at sa tubig: nguni't inilabas mo kami sa isang mayaman na dako.
13 Ako'y papasok sa iyong bahay na may mga handog na susunugin: aking babayaran sa iyo ang aking mga panata,
14 Na sinalita ng aking mga labi, at sinalita ng aking bibig, nang ako'y nasa kabagabagan.
15 Ako'y maghahandog sa iyo ng mga handog na susunugin ng mga pinataba, na may insenso ng mga lalaking tupa; Mag-aalay ako ng mga toro na may kasamang kambing. Selah.
16 Magsiparito at makinig, kayong lahat na nangatatakot sa Dios, at aking ipahahayag kung ano ang kaniyang ginawa para sa aking kaluluwa.
17 Ako'y dumaing sa kaniya ng aking bibig, at siya'y napuri ng aking dila.
18 Kung iisipin ko ang kasamaan sa aking puso, hindi ako didinggin ng Panginoon:
19 Ngunit katotohanang dininig ako ng Diyos; kaniyang dininig ang tinig ng aking panalangin.
20 Purihin nawa ang Dios, na hindi tumalikod sa aking dalangin, ni ang kaniyang awa sa akin.

KAPITULO 67

1 Diyos maawa ka sa amin, at pagpalain kami; at magliwanag ang kaniyang mukha sa amin; Selah.
2 Upang ang iyong daan ay makilala sa lupa, ang iyong nakapagliligtas na kalusugan sa lahat ng mga bansa.
3 Purihin ka ng mga tao, Oh Diyos; purihin ka ng lahat ng mga tao.
4 Oh mangatuwa ang mga bansa at magsiawit sa kagalakan: sapagka't hahatulan mo ang mga bayan ng matuwid, at pamamahalaan mo ang mga bansa sa lupa. Selah.
5 Purihin ka ng mga tao, Oh Diyos; purihin ka ng lahat ng mga tao.
6 Kung magkagayo'y ibibigay ng lupa ang kaniyang bunga; at pagpapalain tayo ng Diyos, maging ang ating sariling Diyos.
7 Pagpalain tayo ng Diyos; at lahat ng dulo ng lupa ay matatakot sa kanya.

KAPITULO 68

1 Bumangon nawa ang Dios, mangalat ang kaniyang mga kaaway: tumakas din sa harap niya ang nangapopoot sa kaniya.
2 Kung paanong ang usok ay itinataboy, gayon sila'y itinaboy: kung paanong ang pagkit (wax) ay natutunaw sa harap ng apoy, gayon mamatay ang masama sa presensya ng Dios.
3 Nguni't magalak ang matuwid; mangagalak sila sa harap ng Dios: oo, mangagalak silang mainam.
4 Magsiawit kayo sa Dios, magsiawit kayo ng mga pagpuri sa kaniyang pangalan: purihin ninyo siya na nakasakay sa mga langit sa pamamagitan ng kaniyang pangalan na JAH, at mangagalak kayo sa harap niya.
5 Ama ng ulila, at hukom ng mga babaing balo, ang Dios sa kaniyang banal na tahanan.

6 Inilalagay ng Dios sa mga pamilya ang nag-iisa: kaniyang inilalabas ang mga nakagapos ng mga tanikala: nguni't ang mga mapanghimagsik ay tumatahan sa tuyong lupa.
7 O Diyos, nang ikaw ay humayo sa harap ng iyong mga tao, nang ikaw ay nagmartsa sa ilang; Selah:
8 Ang lupa ay nayanig, ang mga langit naman ay bumagsak sa presensiya ng Dios: maging ang Sinai ay nakilos sa presensiya ng Dios, ang Dios ng Israel.
9 Ikaw, O Diyos, ay nagpadala ng saganang ulan, na iyong pinagtibay ang iyong mana, nang ito ay pagod.
10 Ang iyong kapisanan ay nanirahan doon: ikaw, Oh Dios, ay naghanda ng iyong kabutihan para sa dukha.
11 Ang Panginoon ay nagbigay ng salita: dakila ang pulutong ng mga naghahayag nito.
12 Ang mga hari ng mga hukbo ay mabilis na nagsitakas: at siya na nananatili sa bahay ay hinati ang samsam.
13 Bagaman kayo'y nakahiga sa gitna ng mga palayok, gayon ma'y magiging parang mga pakpak ng kalapati na nababalutan ng pilak, at ang kaniyang mga balahibo ay may dilaw na ginto.
14 Nang pinangalat ng Makapangyarihan ang mga hari doon, ito ay naging maputi na parang niebe sa Salmon.
15 Ang burol ng Dios ay gaya ng burol ng Bashan; isang mataas na burol na gaya ng burol ng Bashan.
16 Bakit kayo nagsisilukso, kayong matataas na burol? ito ang burol na ninanais ng Diyos na tahanan; oo, ang Panginoon ay tatahan doon magpakailan man.
17 Ang mga karo ng Dios ay dalawang pung libo, libu-libong mga anghel: ang Panginoon ay nasa gitna nila, gaya sa Sinai, sa dakong banal.
18 Ikaw ay umakyat sa itaas, ikaw ay humantong sa pagkabihag na bihag: ikaw ay tumanggap ng mga kaloob para sa mga tao; oo, para sa mga mapanghimagsik din, upang ang Panginoong Diyos ay manahan sa gitna nila.
19 Purihin ang Panginoon, na araw-araw na nagpapasan sa atin ng mga pakinabang, sa makatuwid baga'y ang Dios ng ating kaligtasan. Selah.
20 Siya na ating Diyos ay ang Diyos ng kaligtasan; at sa DIYOS na Panginoon nabibilang ang mga isyu mula sa kamatayan.
21 Nguni't susugatan ng Dios ang ulo ng kaniyang mga kaaway, at ang mabuhok na anit ng nagpapatuloy sa kaniyang mga pagsalangsang.
22 Sinabi ng Panginoon, Aking ibabalik mula sa Bashan, aking ibabalik ang aking bayan mula sa kailaliman ng dagat:
23 Upang ang iyong paa ay isawsaw sa dugo ng iyong mga kaaway, at ang dila ng iyong mga aso sa gayon.
24 Nakita nila ang iyong mga lakad, Oh Dios; maging ang mga lakad ng aking Dios, aking Hari, sa santuario.
25 Ang mga mang-aawit ay nangunguna, ang mga tumutugtog ng mga panugtog ay sumusunod sa likuran; kasama nila ang mga dalagang tumutugtog ng mga timbre.
26 Purihin ninyo ang Diyos sa mga kongregasyon, sa makatuwid baga'y ang Panginoon, mula sa bukal ng Israel.
27 Nandoon ang maliit na Benjamin na kasama ng kanilang pinuno, ang mga prinsipe ng Judah at ang kanilang konseho, ang mga prinsipe ng Zebulun, at ang mga prinsipe ng Naphtali.
28 Iniutos ng iyong Dios ang iyong lakas: palakasin mo, Oh Dios, ang iyong ginawa para sa amin.
29 Dahil sa iyong templo sa Jerusalem ay magdadala ang mga hari ng mga regalo sa iyo.
30 Sawayin mo ang pulutong ng mga maninibat, ang karamihan ng mga toro, kasama ng mga baka ng bayan, hanggang sa bawa't isa'y magpailalim na may mga piraso ng pilak: iyong pangalatin ang mga tao na nalulugod sa digmaan.
31 Ang mga prinsipe ay magsisilabas sa Egipto; Malapit nang iunat ng Ethiopia ang kanyang mga kamay sa Diyos.
32 Umawit sa Diyos, kayong mga kaharian ng lupa; O umawit ng mga papuri sa Panginoon; Selah:
33 Sa kaniya na nakasakay sa mga langit ng mga langit, na noong una; narito, ibinibigay niya ang kaniyang tinig, at yaong isang malakas na tinig.
34 Ibigay ninyo ang kalakasan sa Dios: ang kaniyang kahusayan ay nasa ibabaw ng Israel, at ang kaniyang kalakasan ay nasa mga alapaap.
35 Oh Dios, ikaw ay kakilakilabot mula sa iyong mga banal na dako: ang Dios ng Israel ay siyang nagbibigay ng lakas at kapangyarihan sa kaniyang bayan. Pagpalain ang Diyos.

KAPITULO 69

1 Iligtas mo ako, O Diyos; sapagkat ang mga tubig ay pumasok sa aking kaluluwa.
2 Ako'y lumulubog sa malalim na burak, kung saan walang tayuan: ako'y napunta sa malalim na tubig, na kung saan ang mga baha ay umaapaw sa akin.
3 Ako ay pagod sa aking pagiyak: ang aking lalamunan ay natuyo: ang aking mga mata ay nanglulupaypay habang ako'y naghihintay sa aking Dios.
4 Sila na nangapopoot sa akin ng walang kadahilanan ay higit pa sa buhok ng aking ulo: silang nagnanais na puksain ako, na aking mga kaaway na may kamalian, ay makapangyarihan: kung magkagayo'y aking isinauli ang hindi ko kinuha.
5 O Diyos, alam mo ang aking kamangmangan; at ang aking mga kasalanan ay hindi lingid sa iyo.
6 Huwag nawang mapahiya dahil sa akin ang nagsisihintay sa iyo, Oh Panginoong Dios ng mga hukbo: huwag nawang mapahiya dahil sa akin yaong nagsisihanap sa iyo, Oh Dios ng Israel.
7 Sapagka't dahil sa iyo ako'y nagtaglay ng kadustaan; natakpan ng kahihiyan ang aking mukha.
8 Ako ay naging estranghero sa aking mga kapatid, at dayuhan sa mga anak ng aking ina.
9 Sapagka't nilamon ako ng sigasig ng iyong bahay; at ang mga kadustaan ng mga dumudusta sa iyo ay nahulog sa akin.
10 Nang ako'y umiyak, at pinarusahan ang aking kaluluwa ng pag-aayuno, iyon ay sa aking kadustaan.
11 Ginawa ko namang damit-sako ang aking damit; at naging kasabihan ako sa kanila.
12 Silang nangakaupo sa pintuang-bayan ay nagsasalita laban sa akin; at ako ang kanta ng mga lasenggo.
13 Nguni't tungkol sa akin, ang dalangin ko ay sa iyo, Oh Panginoon, sa panahong katanggap-tanggap: Oh Dios, sa

karamihan ng iyong awa ay dinggin mo ako, sa katotohanan ng iyong pagliligtas.
14 Iligtas mo ako sa burak, at huwag akong lumubog: iligtas mo ako sa nangapopoot sa akin, at sa malalim na tubig.
15 Huwag nawang bumaha sa akin, ni lamunin man ako ng kalaliman, at huwag isara ng hukay ang kaniyang bibig sa akin.
16 Dinggin mo ako, Oh Panginoon; sapagka't ang iyong kagandahang-loob ay mabuti: bumalik ka sa akin ayon sa karamihan ng iyong malumanay na mga kaawaan.
17 At huwag mong ikubli ang iyong mukha sa iyong lingkod; sapagka't ako'y nasa kaguluhan: pakinggan mo ako kaagad.
18 Lumapit ka sa aking kaluluwa, at tubusin mo: iligtas mo ako dahil sa aking mga kaaway.
19 Nalalaman mo ang aking kadustaan, at ang aking kahihiyan, at ang aking paninirang-puri: lahat ng aking mga kalaban ay nasa harap mo.
20 Sinira ng kadustaan ang aking puso; at ako'y puspos ng kabigatan: at ako'y naghanap ng iba na mahabag, nguni't wala; at para sa mga mang-aaliw, ngunit wala akong nasumpungan.
21 Binigyan din nila ako ng apdo para sa aking pagkain; at sa aking pagkauhaw ay pinainom nila ako ng suka.
22 Maging silo nawa ang kanilang lamesa sa harap nila: at ang dapat sana'y sa kanilang ikabubuti, ay maging isang bitag.
23 Magdilim nawa ang kanilang mga mata, upang hindi sila makakita; at patuloy na manginig ang kanilang mga balakang.
24 Ibuhos mo ang iyong galit sa kanila, at ang iyong poot na galit ay humawak sa kanila.
25 Nawa'y masira ang kanilang tahanan; at walang tumira sa kanilang mga tolda.
26 Sapagka't kanilang inuusig siya na iyong sinaktan; at sila ay nagsasalita sa kalungkutan ng mga taong iyong nasugatan.
27 Idagdag mo ang kasamaan sa kanilang kasamaan: at huwag silang papasukin sa iyong katuwiran.
28 Alisin sila sa aklat ng buhay, at huwag isulat na kasama ng mga matuwid.
29 Nguni't ako'y dukha at nagdadalamhati: ang iyong pagliligtas, Oh Dios, ay itaas ako sa itaas.
30 Aking pupurihin ang pangalan ng Dios sa isang awit, at dadakilain ko siya sa pasasalamat.
31 Ito rin ay kalugud-lugod sa Panginoon na higit kay sa isang baka o toro na may mga sungay at mga paa.
32 Makikita ito ng mapagpakumbaba, at matutuwa: at mababuhay ang inyong puso na naghahanap sa Diyos.
33 Sapagka't dininig ng Panginoon ang dukha, at hindi hinahamak ang kaniyang mga bilanggo.
34 Purihin siya ng langit at lupa, ng mga dagat, at ng bawa't bagay na gumagalaw doon.
35 Sapagka't ililigtas ng Dios ang Zion, at itatayo ang mga bayan ng Judah: upang sila'y magsitahan doon, at ito'y ariin.
36 Ang binhi naman ng kaniyang mga lingkod ay magmamana nito: at silang nagsisiibig sa kaniyang pangalan ay magsisitahan doon.

KAPITULO 70

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David, upang ipaalaala.) Magmadali ka, Oh Dios, na iligtas ako; magmadali kang tulungan ako, Oh Panginoon.
2 Mapahiya at mangalito silang nagsisihanap ng aking kaluluwa: mangapatalikod sila, at mangalito, na naghahangad ng aking kapahamakan.
3 Magsibalik nawa sila sa kagantihan ng kanilang kahihiyan na nagsasabi, Aha, aha.
4 Mangagalak at magsaya sa iyo ang lahat na nagsisihanap sa iyo: at ang mga umiibig sa iyong kaligtasan ay magsabing palagi, Dakilain ang Dios.
5 Nguni't ako'y dukha at nangangailangan: magmadali ka sa akin, Oh Dios: ikaw ang aking saklolo at aking tagapagligtas; Oh Panginoon, huwag kang magtagal.

KAPITULO 71

1 Sa iyo, Oh Panginoon, ako'y naglalagak ng aking tiwala: huwag nawa akong malito kailan man.
2 Iligtas mo ako sa iyong katuwiran, at patakasin mo ako: ikiling mo ang iyong pakinig sa akin, at iligtas mo ako.
3 Ikaw ay maging aking matibay na tahanan, na aking patuloy na paroroonan: ikaw ay nagbigay ng utos na iligtas ako; sapagka't ikaw ay aking bato at aking kuta.
4 Iligtas mo ako, Oh Diyos ko, sa kamay ng masama, sa kamay ng masama at malupit na tao.
5 Sapagka't ikaw ang aking pagasa, Oh Panginoong Dios: ikaw ang aking tiwala mula pa sa aking kabataan.
6 Sa pamamagitan mo ay itinayo ako mula sa bahay-bata: ikaw ang naglabas sa akin sa tiyan ng aking ina: ang aking kapurihan ay laging sa iyo.
7 Ako ay parang kababalaghan sa marami; ngunit ikaw ang aking matibay na kanlungan.
8 Mapuspos nawa ang aking bibig ng papuri sa iyo at ng iyong karangalan buong araw.
9 Huwag mo akong itakwil sa panahon ng katandaan; huwag mo akong pabayaan kapag ang aking lakas ay nanghihina.
10 Sapagka't ang aking mga kaaway ay nagsasalita laban sa akin; at silang nag-aabang sa aking kaluluwa ay nagsanggunian na magkakasama,
11 Na nagsasabi, Pinabayaan siya ng Dios: usigin ninyo siya at hulihin siya; sapagka't walang magliligtas sa kaniya.
12 Oh Dios, huwag kang lumayo sa akin: Oh Dios ko, magmadali ka sa tulong sa akin.
13 Mapahiya at malipol silang mga kalaban ng aking kaluluwa; mangatakpan nawa sila ng kadustaan at kasiraang-puri na nagsisihanap para ako ay saktan.
14 Nguni't ako'y aasa na palagi, at pupurihin pa kita ng higit at higit.
15 Ipahahayag ng aking bibig ang iyong katuwiran at ang iyong kaligtasan buong araw; sapagka't hindi ko nalalaman ang mga bilang niyaon.
16 Ako'y yayaon sa lakas ng Panginoong Dios: aking babanggitin ang iyong katuwiran, sa makatuwid baga'y ang sa iyo lamang.
17 Oh Dios, tinuruan mo ako mula sa aking kabataan: at hanggang ngayon ay ipinahayag ko ang iyong mga kagilagilalas na gawa.

18 Ngayon din naman kapag ako ay matanda na at may uban, O Diyos, huwag mo akong pabayaan; hanggang sa aking maipakita ang iyong lakas sa henerasyong ito, at ang iyong kapangyarihan sa bawa't isa na darating.
19 Ang iyong katuwiran din, Oh Dios, ay napakataas, na gumawa ng mga dakilang bagay: Oh Dios, sino ang gaya mo!
20 Ikaw, na nagpakita sa akin ng malaki at matitinding kabagabagan, bubuhayin mo akong muli, at iaahon akong muli mula sa kailaliman ng lupa.
21 Iyong daragdagan ang aking kadakilaan, at aaliwin mo ako sa lahat ng dako.
22 Pupurihin din kita sa pamamagitan ng salterio, sa makatuwid baga'y ang iyong katotohanan, Oh Dios ko: sa iyo ay aawit ako gamit ang alpa, Oh ikaw na Banal ng Israel.
23 Ang aking mga labi ay magagalak na mainam pagka ako'y umaawit sa iyo; at ang aking kaluluwa, na iyong tinubos.
24 Ang aking dila din naman ay magsasalita ng iyong katuwiran buong araw: sapagka't sila'y nalilito, sapagka't sila'y nangapahiya, na nagsisihanap ng aking kapahamakan.

KAPITULO 72

1 (Isang Awit para kay Solomon.) Ibigay mo sa hari ang iyong mga kahatulan, Oh Dios, at ang iyong katuwiran sa anak ng hari.
2 Kaniyang hahatulan ang iyong bayan ng katuwiran, at ang iyong dukha ng kahatulan.
3 Ang mga bundok ay magdadala ng kapayapaan sa mga tao, at ang maliliit na burol, sa pamamagitan ng katuwiran.
4 Kaniyang hahatulan ang dukha ng bayan, kaniyang ililigtas ang mga anak ng mapagkailangan, at dudurugin pira-piraso ang mamimighati.
5 Matatakot sila sa iyo habang nananatili ang araw at buwan, sa lahat ng salinlahi.
6 Siya'y bababa na parang ulan sa tinabas na damo: gaya ng ambon na dinidilig sa lupa.
7 Sa kaniyang mga kaarawan ay yumayabong ang matuwid; at kasaganaan ng kapayapaan habang tumatagal ang buwan.
8 Siya rin ay magkakaroon ng kapangyarihan mula sa dagat hanggang sa dagat, at mula sa ilog hanggang sa mga dulo ng lupa.
9 Silang nagsisitahan sa ilang ay yuyukod sa harap niya; at didilaan ng kaniyang mga kaaway ang alabok.
10 Ang mga hari sa Tarshish at sa mga pulo ay magdadala ng mga regalo: ang mga hari sa Sheba at Seba ay mangaghahandog ng mga kaloob.
11 Oo, lahat ng mga hari ay magpapatirapa sa harap niya: lahat ng mga bansa ay maglilingkod sa kaniya.
12 Sapagka't kaniyang ililigtas ang mapagkailangan pagka siya'y umiiyak; ang dukha din naman, at ang walang katulong.
13 Kaniyang patatawarin ang dukha at mapagkailangan, at ililigtas ang mga kaluluwa ng mapagkailangan.
14 Kaniyang tutubusin ang kanilang kaluluwa mula sa pagdaraya at karahasan: at magiging mahalaga ang kanilang dugo sa kaniyang paningin.
15 At siya'y mabubuhay, at sa kaniya'y ibibigay ang ginto ng Sheba: panalangin din naman para sa kaniya palagi; at araw-araw ay pupurihin siya.
16 Magkakaroon ng isang dakot na trigo sa lupa sa taluktok ng mga bundok; ang bunga niyaon ay manginginig na gaya ng Lebanon: at silang nasa bayan ay yayabong na parang damo sa lupa.
17 Ang kaniyang pangalan ay mananatili magpakailan man: ang kaniyang pangalan ay magpapatuloy kasing haba ng araw: at ang mga tao ay pagpapalain sa kaniya: lahat ng mga bansa ay tatawagin siyang mapalad.
18 Purihin ang Panginoong Diyos, ang Diyos ng Israel, na tanging gumagawa ng mga kamangha-manghang bagay.
19 At purihin ang kaniyang maluwalhating pangalan magpakailan man: at mapuno nawa ang buong lupa ng kaniyang kaluwalhatian; Amen, at Amen.
20 Ang mga panalangin ni David na anak ni Jesse ay natapos na.

KAPITULO 73

1 (Isang Awit ni Asaph.) Tunay na ang Dios ay mabuti sa Israel, maging sa kanila na may malinis na puso.
2 Nguni't sa ganang akin, ang aking mga paa ay halos mangawala; ang aking mga hakbang ay halos madulas.
3 Sapagka't ako'y nainggit sa mangmang, nang aking makita ang kasaganaan ng masama.
4 Sapagka't walang mga gapos sa kanilang kamatayan: nguni't ang kanilang lakas ay matatag.
5 Hindi sila nasa gulo gaya ng ibang tao; ni hindi sila sinasalot gaya ng ibang mga tao.
6 Kaya't ang kayabangan ay pumaligid sa kanila na parang tanikala; tinatakpan sila ng karahasan na parang damit.
7 Ang kanilang mga mata ay may katabaan: sila'y mayroong higit sa naisin ng puso.
8 Sila'y mga bulok, at nagsasalita ng kasamaan tungkol sa kapighatian: sila'y nagsasalita ng mapagmataas.
9 Kanilang inilapat ang kanilang bibig laban sa langit, at ang kanilang dila ay lumalakad sa lupa.
10 Kaya't ang kaniyang bayan ay bumalik dito: at ang mga tubig ng punong tasa ay ipiniga sa kanila.
11 At kanilang sinasabi, Paanong nalalaman ng Dios? at mayroon bang kaalaman sa Kataastaasan?
12 Masdan, ito ang mga masasama, na umuunlad sa daigdig; dumarami sila sa kayamanan.
13 Katotohanang nilinis ko ang aking puso sa walang kabuluhan, at hinugasan ko ang aking mga kamay sa pagiging inosente.
14 Sapagka't buong araw ako ay sinalot, at pinarurusahan tuwing umaga.
15 Kung aking sabihin, ako ay magsasalita ng ganito; masdan, ako ay dapat magkasala laban sa henerasyon ng iyong mga anak.
16 Nang inisip kong malaman ito, napakasakit para sa akin;
17 Hanggang sa ako'y pumasok sa santuario ng Dios; pagkatapos ay naunawaan ko ang kanilang wakas.
18 Tunay na inilagay mo sila sa mga madulas na dako: iyong inihagis sila sa pagkawasak.
19 Ano't sila'y dinadala sa pagkawasak, na parang sa isang sandali! sila ay lubos na natupok ng may kakilabutan.

20 Gaya ng panaginip pagka nagising; gayon, Oh Panginoon, pagka ikaw ay gumising, iyong hahamakin ang kanilang larawan.
21 Kaya't ang aking puso ay nalungkot, at ako'y natusok sa aking mga loob-looban.
22 Sa gayo'y ako'y mangmang, at ignorante: ako'y naging parang hayop sa harap mo.
23 Gayon ma'y ako'y laging sumasaiyo: iyong hinawakan ako sa aking kanang kamay.
24 Gagabayan mo ako ng iyong payo, at pagkatapos ay tatanggapin mo ako sa kaluwalhatian.
25 Sinong mayroon ako sa langit kundi ikaw? at walang sinuman sa lupa na aking ninanais maliban sa iyo.
26 Ang aking laman at ang aking puso ay nanglulupaypay: nguni't ang Dios ang kalakasan ng aking puso, at aking bahagi magpakailan man.
27 Sapagka't, narito, silang malayo sa iyo ay magdudusa: iyong winasak silang lahat na nakikiapid mula sa iyo.
28 Nguni't mabuti sa akin na lumapit sa Dios: inilagak ko ang aking tiwala sa Panginoong Dios, upang aking maipahayag ang lahat ng iyong mga gawa.

KAPITULO 74

1 (Maschil ni Asaph.) Oh Dios, bakit mo kami itinakuwil magpakailan man? bakit umuusok ang iyong galit laban sa mga tupa ng iyong pastulan?
2 Alalahanin mo ang iyong kapisanan, na iyong binili nang una; ang tungkod ng iyong mana, na iyong tinubos; itong bundok ng Sion, na iyong tinahanan.
3 Itaas mo ang iyong mga paa sa walang hanggang pagkasira; maging ang lahat na ginawa ng kaaway na may kasamaan sa santuario.
4 Ang iyong mga kaaway ay umuungal sa gitna ng iyong mga kapisanan; inilagay nila ang kanilang mga watawat para sa mga palatandaan.
5 Ang isang tao ay tanyag ayon sa kaniyang pagtaas ng mga palakol sa mga makapal na puno.
6 Nguni't ngayo'y kanilang sinira ang mga inukit na gawa niyaon nang sabay-sabay sa pamamagitan ng mga palakol at mga martilyo.
7 Sila'y naghagis ng apoy sa iyong santuario, kanilang nilapastangan sa pamamagitan ng pagbagsak ng tahanang dako ng iyong pangalan sa lupa.
8 Kanilang sinabi sa kanilang mga puso, Ating lipulin silang magkakasama: kanilang sinunog ang lahat ng sinagoga ng Dios sa lupain.
9 Hindi namin nakikita ang aming mga tanda: wala nang propeta: ni mayroon sa amin na nakakaalam kung gaano katagal.
10 Oh Dios, hanggang kailan manunuya ang kalaban? lalapastanganin ba ng kaaway ang iyong pangalan magpakailan man?
11 Bakit mo iniuurong ang iyong kamay, sa makatuwid baga'y ang iyong kanang kamay? bunutin mo ito sa iyong dibdib.
12 Sapagka't ang Dios ay aking Hari nang una, na gumagawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.
13 Iyong hinati ang dagat sa pamamagitan ng iyong lakas: iyong binali ang mga ulo ng mga dragon sa tubig.
14 Iyong pinagputolputol ang mga ulo ng leviathan, at iyong ibinigay na pagkain sa mga taong nananahan sa ilang.
15 Iyong kinalas ang bukal at ang baha: iyong tinuyo ang malalakas na ilog.
16 Ang araw ay iyo, ang gabi ay iyo rin: iyong inihanda ang liwanag at ang araw.
17 Iyong inilagay ang lahat ng hangganan ng lupa: iyong ginawa ang tag-araw at taglamig.
18 Alalahanin mo ito, na ang kaaway ay nanglait, Oh Panginoon, at ang mangmang na bayan ay nilapastangan ang iyong pangalan.
19 Oh huwag mong ibigay ang kaluluwa ng iyong kalapati sa karamihan ng masama: huwag mong kalimutan ang kapisanan ng iyong dukha magpakailan man.
20 Igalang mo ang tipan: sapagka't ang mga madilim na dako ng lupa ay puno ng mga tahanan ng kalupitan.
21 Oh huwag bumalik na may kahihiyan ang naaapi: purihin ng dukha at mapagkailangan ang iyong pangalan.
22 Bumangon ka, Oh Dios, ipaglaban mo ang iyong sariling usap: alalahanin mo kung paanong sinisiraan ka araw-araw ng hangal.
23 Huwag mong kalilimutan ang tinig ng iyong mga kaaway: ang kaguluhan ng nagsisibangon laban sa iyo ay patuloy na dumarami.

KAPITULO 75

1 Sa iyo, Oh Dios, kami ay nagpapasalamat, sa iyo kami ay nagpapasalamat: sapagka't ang iyong pangalan ay malapit sa iyong kagilagilalas na mga gawa.
2 Kapag tinanggap ko ang kapisanan ay hahatol ako nang matuwid.
3 Ang lupa at ang lahat na tumatahan doon ay natunaw: aking itinatayo ang mga haligi niyaon. Selah.
4 Aking sinabi sa mga mangmang, Huwag kayong gumawa ng may kamangmangan: at sa masama, Huwag ninyong itaas ang sungay:
5 Huwag mong itaas ang iyong sungay sa itaas: huwag magsalita ng may matigas na leeg.
6 Sapagkat ang promosyon ay hindi nagmumula sa silangan, ni mula sa kanluran, ni mula sa timog.
7 Nguni't ang Dios ang hukom: kaniyang ibinababa ang isa, at itinataas ang isa.
8 Sapagka't sa kamay ng Panginoon ay may isang tasa, at ang alak ay mapula; ito ay puno ng halo; at siya'y nagbubuhos niyaon: nguni't ang mga latak niyaon, lahat ng masama sa lupa ay pipigain ito, at iinumin.
9 Nguni't aking ipahahayag magpakailan man; aawit ako ng mga pagpuri sa Dios ni Jacob.
10 Lahat ng sungay ng masama ay aking puputulin; ngunit ang mga sungay ng matuwid ay matataas.

KAPITULO 76

1 Sa Judah ay kilala ang Dios: ang kaniyang pangalan ay dakila sa Israel.
2 Nasa Salem naman ang kaniyang tabernakulo, at ang kaniyang tahanang dako sa Zion.
3 Doon niya binali ang mga palaso ng pana, ang kalasag, at ang tabak, at ang digmaan. Selah.

4 Ikaw ay higit na maluwalhati at napakahusay kaysa sa mga bundok ng huli.
5 Ang matapang ang puso ay nasamsam, sila ay nakatulog sa kanilang pagkakatulog: at wala sa mga lalaking makapangyarihan ang nakasumpong ng kanilang mga kamay.
6 Sa iyong pagsaway, Oh Dios ni Jacob, kapuwa ang karo at ang kabayo ay itinapon sa patay na pagkatulog.
7 Ikaw, sa makatuwid baga'y ikaw, ay dapat katakutan: at sino ang makatatayo sa iyong paningin kapag ikaw ay nagalit?
8 Iyong pinarinig ang kahatulan mula sa langit; ang lupa ay natakot, at tumahimik,
9 Nang bumangon ang Dios sa paghatol, upang iligtas ang lahat ng maamo sa lupa. Selah.
10 Tunay na ang poot ng tao ay pupuri sa iyo: ang nalabi sa poot ay iyong pipigilan.
11 Manata ka, at tuparin mo sa Panginoon mong Dios: ang lahat na nangasa palibot niya ay magdala ng mga kaloob sa kaniya na nararapat katakutan.
12 Kaniyang ihihiwalay ang diwa ng mga prinsipe: siya'y kakilakilabot sa mga hari sa lupa.

KAPITULO 77

1 Ako ay dumaing sa Diyos ng aking tinig, maging sa Diyos ng aking tinig; at pinakinggan niya ako.
2 Sa araw ng aking kabagabagan ay hinanap ko ang Panginoon: ang aking sugat ay tumakbo sa gabi, at hindi humihinto: ang aking kaluluwa ay tumangging maaliw.
3 Aking naalaala ang Dios, at ako'y nabagabag: ako'y dumaing, at ang aking diwa ay nanglulupaypay. Selah.
4 Iyong pinipigilan ang aking mga mata na nagpupuyat: ako'y nababagabag na hindi ako makapagsalita.
5 Aking inisip ang mga araw ng una, ang mga taon ng unang panahon.
6 Aking inaalaala ang aking awit sa gabi: ako'y nakipag-usap sa aking sariling puso: at ang aking espiritu ay nagsasaliksik na masikap.
7 Itatakuwil ba ng Panginoon magpakailan man? at hindi na ba siya magiging pabor?
8 Nawala na ba ang kaniyang awa magpakailanman? mabibigo ba ang kaniyang pangako magpakailan man?
9 Nakalimutan na ba ng Diyos na maging mapagbiyaya? itinago ba niya sa galit ang kaniyang malumanay na kaawaan? Selah.
10 At aking sinabi, Ito ang aking kahinaan: nguni't aking aalalahanin ang mga taon ng kanang kamay ng Kataastaasan.
11 Aking aalalahanin ang mga gawa ng Panginoon: tunay na aking aalalahanin ang iyong mga kababalaghan noong una.
12 Ako naman ay magbubulay-bulay sa lahat ng iyong gawa, at magsasalita ng iyong mga gawa.
13 Ang iyong daan, Oh Dios, ay nasa santuario: sino ang dakilang Dios na gaya ng ating Dios?
14 Ikaw ang Dios na gumagawa ng mga kababalaghan: iyong ipinahayag ang iyong kalakasan sa mga tao.
15 Iyong tinubos ng iyong bisig ang iyong bayan, ang mga anak ni Jacob at ni Joseph. Selah.
16 Nakita ka ng tubig, O Diyos, nakita ka ng tubig; sila'y nangatakot: ang mga kalaliman naman ay nangabagabag.
17 Ang mga ulap ay bumuhos ng tubig: ang langit ay nagsigawan: ang iyong mga palaso ay nagsilabas din.
18 Ang tinig ng iyong kulog ay nasa langit: ang mga kidlat ay nagpapaliwanag sa sanglibutan: ang lupa ay nanginig at nayanig.
19 Ang iyong daan ay nasa dagat, at ang iyong landas ay nasa malaking tubig, at ang iyong mga yapak ay hindi nalalaman.
20 Pinatnubayan mo ang iyong bayan na parang kawan sa pamamagitan ng kamay ni Moses at ni Aaron.

KAPITULO 78

1 Dinggin mo, Oh bayan ko, ang aking kautusan: ikiling mo ang iyong mga tainga sa mga salita ng aking bibig.
2 Aking ibubuka ang aking bibig sa isang talinghaga: ako'y magsasalita ng malalalim na kasabihan noong una:
3 Na aming narinig at nalaman, at sinabi sa amin ng aming mga magulang.
4 Hindi namin ikukubli sa kanilang mga anak, na ipahahayag sa darating na henerasyon ang mga pagpuri sa Panginoon, at ang kaniyang kalakasan, at ang kaniyang kagilagilalas na mga gawa na kaniyang ginawa.
5 Sapagka't siya'y nagtatag ng isang patotoo kay Jacob, at nagtakda ng isang kautusan sa Israel, na kaniyang iniutos sa ating mga magulang, na kanilang ipaalam sa kanilang mga anak:
6 Upang sila ay malaman ng darating na henerasyon, maging ang mga anak na ipanganganak; na dapat bumangon at ipahayag ang mga ito sa kanilang mga anak:
7 Upang mailagak nila ang kanilang pag-asa sa Dios, at huwag kalimutan ang mga gawa ng Dios, kundi sundin ang kaniyang mga utos:
8 At hindi maaaring maging gaya ng kanilang mga magulang, isang matigas ang ulo at mapanghimagsik na henerasyon; isang henerasyon na hindi nagtuwid ng kanilang puso, at ang espiritu ay hindi naging matatag sa Dios.
9 Ang mga anak ni Ephraim, na may sandata, at may dalang mga pana, ay nagsitalikod sa araw ng digmaan.
10 Hindi nila tinupad ang tipan ng Diyos, at tumanggi na lumakad sa kanyang batas;
11 At nalimutan ang kaniyang mga gawa, at ang kaniyang mga kababalaghan na kaniyang ipinakita sa kanila.
12 Kamangha-manghang mga bagay ang ginawa niya sa paningin ng kanilang mga ninuno, sa lupain ng Egypt, sa parang ng Zoan.
13 Kaniyang hinati ang dagat, at pinaraan sila; at kaniyang pinatayo ang tubig na parang bunton.
14 Sa araw naman ay pinatnubayan niya sila ng alapaap, at buong gabi ng liwanag ng apoy.
15 Kaniyang hinati ang mga bato sa ilang, at pinainom sila na parang mula sa malaking kalaliman.
16 Naglabas din siya ng mga batis mula sa bato, at pinaagos ang tubig na parang mga ilog.
17 At sila'y nagkasala pa laban sa kaniya sa pamamagitan ng paghihimok sa Kataastaasan sa ilang.

18 At tinukso nila ang Dios sa kanilang puso sa pamamagitan ng paghingi ng pagkain para sa kanilang pagnanasa.
19 Oo, sila ay nagsalita laban sa Diyos; kanilang sinabi, Magagawa ba ng Dios na magayos ng isang lamesa sa ilang?
20 Narito, kaniyang hinampas ang bato, na anopa't ang tubig ay bumulwak, at ang mga batis ay umapaw; makakapagbigay din ba siya ng tinapay? makapagbibigay ba siya ng laman para sa kanyang bayan?
21 Kaya't narinig ito ng Panginoon, at napoot: sa gayo'y nagningas ang apoy laban kay Jacob, at ang galit naman ay bumangon laban sa Israel;
22 Sapagka't hindi sila nagsisampalataya sa Dios, at hindi nagtiwala sa kaniyang pagliligtas:
23 Bagaman kaniyang inutusan ang mga ulap mula sa itaas, at binuksan ang mga pintuan ng langit,
24 At pinaulanan sila ng mana upang kanilang kainin, at binigyan sila ng butil ng langit.
25 Ang tao ay kumain ng pagkain ng mga anghel: pinadalhan niya sila ng karne nang busog.
26 Kaniyang pinahihip ang hanging silanganan sa langit: at sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan ay dinala niya ang hanging timugan.
27 Pinaulanan din niya sila ng laman na parang alabok, at mga ibong may balahibo na parang buhangin sa dagat:
28 At kaniyang ibinagsak sa gitna ng kanilang kampo, sa palibot ng kanilang mga tahanan.
29 Sa gayo'y nagsikain sila, at nangabusog: sapagka't ibinigay niya sa kanila ang kanilang sariling nais;
30 Hindi sila nahiwalay sa kanilang pagnanasa. Ngunit habang ang kanilang karne ay nasa kanilang mga bibig,
31 Ang poot ng Dios ay dumating sa kanila, at pinatay ang pinakamatataba sa kanila, at sinaktan ang mga piling lalake ng Israel.
32 Sa lahat ng ito ay nagkasala pa rin sila, at hindi nagsisampalataya para sa kaniyang kagilagilalas na mga gawa.
33 Kaya't ang kanilang mga araw ay kaniyang winasak sa walang kabuluhan, at ang kanilang mga taon sa kabagabagan.
34 Nang kaniyang patayin sila, hinanap nga nila siya: at sila'y nagsibalik at nagtanong ng maaga sa Dios.
35 At kanilang naalaala na ang Diyos ang kanilang malaking bato, at ang mataas na Diyos ay kanilang manunubos.
36 Gayon pa man sila ay binobola siya ng kanilang mga bibig, at sila ay nagsinungaling sa kanya ng kanilang mga dila.
37 Sapagka't ang kanilang puso ay hindi matuwid sa kaniya, o sila man ay naging matatag sa kaniyang tipan.
38 Nguni't siya, palibhasa'y puspos ng kahabagan, ay nagpatawad sa kanilang kasamaan, at hindi sila winasak: oo, madalas niyang inihiwalay ang kaniyang galit, at hindi pinukaw ang kaniyang buong galit.
39 Sapagkat naalaala niya na sila ay laman lamang; isang hangin na lumilipas, at hindi na babalik.
40 Gaano kadalas nilang ginalit siya sa ilang, at pinalungkot siya sa ilang!
41 Oo, sila ay tumalikod at tinukso ang Diyos, at nilimitahan ang Banal ng Israel.
42 Hindi nila naalaala ang kaniyang kamay, o ang araw man na kaniyang iniligtas sila sa kaaway.
43 Kung paanong ginawa niya ang kaniyang mga tanda sa Egypt, at ang kaniyang mga kababalaghan sa parang ng Zoan:
44 At ginawang dugo ang kanilang mga ilog; at ang kanilang mga baha, na hindi sila makainom.
45 Nagpadala siya sa kanila ng iba't ibang uri ng langaw, na nilamon sila; at mga palaka, na siyang sumira sa kanila.
46 Ibinigay din niya ang kanilang ani sa uod, at ang kanilang gawa sa balang.
47 Kaniyang sinira ang kanilang mga baging ng granizo, at ang kanilang mga puno ng sikomoro sa pamamagitan ng hamog na yelo.
48 Ibinigay din niya ang kanilang mga baka sa granizo, at ang kanilang mga kawan sa mainit na kulog.
49 Inihagis niya sa kanila ang kabangisan ng kanyang galit, poot, at indignasyon, at kabagabagan, sa pamamagitan ng pagpapadala ng masasamang anghel sa gitna nila.
50 Siya'y gumawa ng daan sa kaniyang galit; hindi niya iniligtas ang kanilang kaluluwa sa kamatayan, kundi ibinigay ang kanilang buhay sa salot;
51 At sinaktan ang lahat ng mga panganay sa Egypt; ang pinuno ng kanilang lakas sa mga tabernakulo ni Ham:
52 Nguni't pinayaon ang kaniyang sariling bayan na parang mga tupa, at pinatnubayan sila sa ilang na parang kawan.
53 At pinatnubayan niya silang tiwasay, na anopa't hindi sila nangatakot: nguni't tinabunan ng dagat ang kanilang mga kaaway.
54 At dinala niya sila sa hangganan ng kaniyang santuario, hanggang sa bundok na ito, na binili ng kaniyang kanang kamay.
55 Pinalayas din niya ang mga pagano sa harap nila, at binahagian sila ng mana, at pinatahan niya ang mga tribo ng Israel sa kanilang mga tolda.
56 Gayon ma'y kanilang tinukso at ginalit ang Kataastaasang Dios, at hindi iningatan ang kaniyang mga patotoo:
57 Nguni't nagsitalikod, at nagsigawang may pagtataksil na gaya ng kanilang mga magulang: sila'y lumihis na parang magdaraya na pana.
58 Sapagka't minungkahi nila siya sa galit ng kanilang mga mataas na dako, at kinilos siya sa paninibugho ng kanilang mga larawang inukit.
59 Nang marinig ito ng Diyos, siya ay nagalit, at labis na kinapootan ang Israel:
60 Na anopa't kaniyang iniwan ang tabernakulo ng Shiloh, ang tolda na kaniyang inilagay sa gitna ng mga tao;
61 At ibinigay ang kaniyang lakas sa pagkabihag, at ang kaniyang kaluwalhatian sa kamay ng kaaway.
62 Ibinigay din niya ang kaniyang bayan sa tabak; at nagalit sa kanyang mana.
63 Tinupok ng apoy ang kanilang mga binata; at ang kanilang mga dalaga ay hindi pinapakasalan.
64 Ang kanilang mga saserdote ay nangabuwal sa pamamagitan ng tabak; at ang kanilang mga babaing balo ay hindi nananaghoy.
65 Nang magkagayo'y nagising ang Panginoon na parang isa mula sa pagkakatulog, at gaya ng isang makapangyarihang tao na sumisigaw dahil sa alak.

66 At kaniyang sinaktan ang kaniyang mga kaaway sa mga likurang bahagi: kaniyang inilagay sila sa walang hanggang kakutyaan.
67 Bukod dito'y tinanggihan niya ang tabernakulo ni Joseph, at hindi pinili ang tribo ni Ephraim:
68 Kundi pinili ang tribo ni Judah, ang bundok ng Zion na kaniyang inibig.
69 At kaniyang itinayo ang kaniyang santuario na parang matataas na palasyo, gaya ng lupa na kaniyang itinatag magpakailan man.
70 Pinili rin niya si David na kaniyang lingkod, at kinuha siya sa mga kulungan ng tupa:
71 Mula sa pagsunod sa mga babaing tupa na malalaki kasama ang mga bata ay dinala niya siya upang pakainin si Jacob na kaniyang bayan, at ang Israel na kaniyang mana.
72 Sa gayo'y pinakain niya sila ayon sa integridad ng kaniyang puso; at pinatnubayan sila sa pamamagitan ng kahusayan ng kanyang mga kamay.

KAPITULO 79

1 (Isang Awit ni Asaph.) Oh Dios, ang pagano ay naparito sa iyong mana; ang iyong banal na templo ay kanilang nilapastangan; kanilang inilagay ang Jerusalem sa bunton.
2 Ang mga bangkay ng iyong mga lingkod ay ibinigay nila upang maging pagkain sa mga ibon sa himpapawid, ang laman ng iyong mga banal sa mga hayop sa lupa.
3 Ang kanilang dugo ay kanilang dinanak na parang tubig sa palibot ng Jerusalem; at walang maglilibing sa kanila.
4 Kami ay naging kakutyaan sa aming mga kapuwa, isang kakutyaan at kahihiyan sa kanila na nasa palibot namin.
5 Hanggang kailan, Panginoon? magagalit ka ba magpakailanman? magniningas ba ang iyong paninibugho na parang apoy?
6 Ibuhos mo ang iyong poot sa mga pagano na hindi nakakilala sa iyo, at sa mga kaharian na hindi tumawag sa iyong pangalan.
7 Sapagka't kanilang nilamon si Jacob, at sinira ang kaniyang tahanan.
8 Oh huwag mong alalahanin laban sa amin ang mga dating kasamaan: ang iyong malumanay na mga kaawaan ay unahan kami ng madali: sapagka't kami ay nangababa ng lubos.
9 Tulungan mo kami, Oh Diyos ng aming kaligtasan, para sa kaluwalhatian ng iyong pangalan: at iligtas mo kami, at linisin mo ang aming mga kasalanan, alang-alang sa iyong pangalan.
10 Bakit sasabihin ng mga pagano, Saan nandoon ang kanilang Dios? ipakilala siya sa gitna ng mga pagano sa aming paningin sa pamamagitan ng paghihiganti ng dugo ng iyong mga lingkod na nadanak.
11 Dumating nawa sa harap mo ang buntong-hininga ng bilanggo; ayon sa kadakilaan ng iyong kapangyarihan ingatan mo yaong mga itinalagang mamatay;
12 At ibigay mo na makapito sa aming mga kapitbahay sa kanilang sinapupunan ang kanilang kadustaan, na kanilang nilapastangan sa iyo, Oh Panginoon.
13 Sa gayo'y kami na iyong bayan at mga tupa ng iyong pastulan ay magpapasalamat sa iyo magpakailan man: aming ipahahayag ang iyong kapurihan sa lahat ng henerasyon.

KAPITULO 80

1 Dinggin mo, O Pastol ng Israel, ikaw na pumapatnubay kay Joseph na parang kawan; ikaw na tumatahan sa pagitan ng mga kerubin, sumikat ka.
2 Sa harap ng Ephraim at ng Benjamin at ng Manasseh ay pukawin mo ang iyong lakas, at pumarito ka at iligtas mo kami.
3 Ibalik mo kami, Oh Diyos, at pasikatin mo ang iyong mukha; at kami ay maliligtas.
4 Oh Panginoong Dios ng mga hukbo, hanggang kailan ka magagalit laban sa panalangin ng iyong bayan?
5 Iyong pinakain sila ng tinapay ng mga luha; at binibigyan mo sila ng mga luha na maiinom ng sagana.
6 Iyong ginawa kaming pagtatalo sa aming mga kapitbahay: at ang aming mga kaaway ay nagtatawanan sa kanilang sarili.
7 Ibalik mo kami, Oh Dios ng mga hukbo, at pasilangin mo ang iyong mukha; at kami ay maliligtas.
8 Ikaw ay naglabas ng isang puno ng ubas mula sa Egypt: iyong pinalayas ang mga pagano, at iyong itinanim.
9 Ikaw ay naghanda ng silid sa harap niyaon, at iyong pinalalim ang ugat, at napuno ang lupain.
10 Ang mga burol ay natatakpan ng lilim niyaon, at ang mga sanga niyaon ay gaya ng magagandang sedro.
11 Kaniyang ipinadala ang kaniyang mga sanga sa dagat, at ang kaniyang mga sanga sa ilog.
12 Bakit mo nga ibinagsak ang kaniyang mga bakod, na anopa't silang lahat na nagsisidaan sa daan ay hinuhugot siya?
13 Sinisira ng baboy-ramo sa gubat, at nilalamon ng mabangis na hayop sa parang.
14 Bumalik ka, isinasamo namin sa iyo, Oh Dios ng mga hukbo: tumingin ka mula sa langit, at masdan mo, at dalawin mo ang baging na ito;
15 At ang ubasan na itinanim ng iyong kanang kamay, at ang sanga na iyong pinatibay para sa iyong sarili.
16 Nasusunog sa apoy, naputol: sila'y nangamamatay sa saway ng iyong mukha.
17 Mapatong ang iyong kamay sa lalake ng iyong kanang kamay, sa anak ng tao na iyong pinalakas para sa iyong sarili.
18 Sa gayo'y hindi kami tatalikod mula sa iyo: buhayin mo kami, at kami ay tatawag sa iyong pangalan.
19 Ibalik mo kami ulit, Oh Panginoong Dios ng mga hukbo, pasilangin mo ang iyong mukha; at kami ay maliligtas.

KAPITULO 81

1 Magsiawit kayo ng malakas sa Dios na ating kalakasan: magsiawit kayo ng masayang ingay sa Dios ni Jacob.
2 Kumuha ka ng isang salmo, at dalhin mo rito ang pandereta, ang kaaya-ayang alpa na may salterio.
3 Hipan mo ang trumpeta sa bagong buwan, sa takdang panahon, sa ating araw ng taimtim na kapistahan.
4 Sapagka't ito ay isang palatuntunan para sa Israel, at isang kautusan ng Dios ni Jacob.
5 Ito'y kaniyang itinalaga kay Joseph na pinaka patotoo, nang siya'y lumabas sa lupain ng Egypt: na doon ko narinig ang isang wika na hindi ko naunawaan.

6 Aking inalis ang kaniyang balikat sa pasan: ang kaniyang mga kamay ay iniligtas sa mga palayok.
7 Ikaw ay tumawag sa kabagabagan, at iniligtas kita; Sinagot kita sa lihim na dako ng kulog: Sinubukan kita sa tubig ng Meribah. Selah.
8 Dinggin mo, Oh aking bayan, at ako'y magpapatotoo sa iyo: Oh Israel, kung ikaw ay makikinig sa akin;
9 Huwag magkakaroon ng ibang diyos sa iyo; ni hindi ka sasamba sa alinmang ibang diyos.
10 Ako ang Panginoon mong Dios, na naglabas sa iyo sa lupain ng Egypt: ibuka mo ang iyong bibig, at aking pupunuin.
11 Nguni't ang aking bayan ay hindi nakinig sa aking tinig; at ayaw ng Israel sa akin.
12 Sa gayo'y ibinigay ko sila sa pita ng kanilang sariling mga puso: at sila'y nagsilakad sa kanilang sariling mga payo.
13 Oh dininig sana ako ng aking bayan, at ang Israel ay lumakad sa aking mga daan!
14 Nasupil ko agad sana ang kanilang mga kaaway, at ibinaling ko ang aking kamay laban sa kanilang mga kalaban.
15 Ang mga napopoot sa Panginoon ay nagpasakop sana sa kaniya: nguni't ang kanilang panahon ay nanatili sana magpakailan man.
16 Siya'y magpapakain din naman sana sa kanila ng pinakamainam na trigo: at ng pulot-pukyutan na mula sa bato ay aking bubusugin ka.

KAPITULO 82

1 (Isang Awit ni Asaph.) Ang Dios ay nakatayo sa kapisanan ng mga makapangyarihan; humahatol siya sa gitna ng mga diyos.
2 Hanggang kailan kayo hahatol ng hindi makatarungan, at tatanggapin ang mga pagkatao ng masama? Selah.
3 Ipagtanggol mo ang dukha at ulila: gawin mo ang katarungan sa dukha at mapagkailangan.
4 Iligtas mo ang dukha at mapagkailangan: alisin mo sila sa kamay ng masama.
5 Hindi nila nalalaman, ni nauunawaan man; sila'y lumalakad sa kadiliman: lahat ng mga pundasyon ng lupa ay walang katiyakan.
6 Aking sinabi, Kayo'y mga dios; at kayong lahat ay mga anak ng Kataas-taasan.
7 Nguni't kayo'y mamamatay na gaya ng mga tao, at mangabubuwal na gaya ng isa sa mga prinsipe.
8 Bumangon ka, Oh Dios, hatulan mo ang lupa: sapagka't iyong mamanahin ang lahat ng mga bansa.

KAPITULO 83

1 Huwag kang tumahimik, Oh Dios: huwag kang tumahimik, at huwag kang tumahimik, Oh Dios.
2 Sapagka't, narito, ang iyong mga kaaway ay gumagawa ng kaguluhan: at silang nangapopoot sa iyo ay nagtaas ng ulo.
3 Sila'y kumuha ng tusong payo laban sa iyong bayan, at nagsanggunian laban sa iyong mga nakatago.
4 Kanilang sinabi, Halika, at ating ihiwalay sila sa pagiging isang bansa; upang ang pangalan ng Israel ay hindi na maalaala.
5 Sapagka't sila'y nagsanggunian na magkakasama ng isang pagsang-ayon: sila'y nakipagkaisa laban sa iyo:
6 Ang mga tabernakulo ng Edom, at ang mga Ishmaelites; ng Moab, at ng mga Hagarenes;
7 Gebal, at Ammon, at Amalek; ang mga Philistines kasama ng mga naninirahan sa Tyre;
8 Ang Assur din ay nalakip sa kanila: kanilang tinulungan ang mga anak ni Lot. Selah.
9 Gawin mo sa kanila ang gaya ng sa mga Midianites; gaya kay Sisera, gaya kay Jabin, sa batis ng Kison:
10 Na namatay sa Endor: sila ay naging parang dumi sa lupa.
11 Gawin mong gaya ni Oreb, at gaya ni Zeeb ang kanilang mga marangal na tao: oo, lahat ng kanilang mga prinsipe ay gaya ni Zebah, at gaya ni Zalmunna:
12 Na nagsabi, Kunin natin sa ating sarili ang mga bahay ng Dios na pag-aari.
13 Oh Diyos ko, gawin mo silang parang gulong; gaya ng pinaggapasan sa harap ng hangin.
14 Kung paanong sinusunog ng apoy ang kahoy, at kung paanong sinusunog ng apoy ang mga bundok;
15 Kaya't usigin mo sila ng iyong unos, at takutin mo sila ng iyong bagyo.
16 Punan mo ng kahihiyan ang kanilang mga mukha; upang kanilang hanapin ang iyong pangalan, Oh Panginoon.
17 Mangahiya sila at mangaligalig magpakailan man; oo, malagay sila sa kahihiyan, at mapahamak:
18 Upang malaman ng mga tao na ikaw, na ang pangalan lamang ay JEHOVAH, ang Kataastaasan sa buong lupa.

KAPITULO 84

1 Anong pagkagiliw ng iyong mga tabernakulo, Oh Panginoon ng mga hukbo!
2 Ang aking kaluluwa ay nananabik, oo, nanghihina nga sa mga korte ng Panginoon: ang aking puso at ang aking laman ay humihiyaw sa buhay na Dios.
3 Oo, ang maya ay nakasumpong ng isang bahay, at ang langaylangayan ang isang pugad para sa kaniyang sarili, na pinaglalagyan niya ng kaniyang mga anak, sa makatuwid baga'y ang iyong mga dambana, Oh Panginoon ng mga hukbo, aking Hari, at aking Dios.
4 Mapalad silang nagsisitahan sa iyong bahay: pupurihin ka pa rin nila. Selah.
5 Mapalad ang tao na ang lakas ay nasa iyo; sa kaninong puso ang mga daan ng mga ito.
6 Na siyang nagdaraan sa libis ng Baca ay ginagawa itong balon; napupuno rin ng ulan ang mga tubigan.
7 Sila ay nagtutungo mula sa lakas hanggang sa kalakasan, bawat isa sa kanila sa Zion ay humaharap sa Diyos.
8 Oh Panginoong Dios ng mga hukbo, dinggin mo ang aking dalangin: dinggin mo, Oh Dios ni Jacob. Selah.
9 Masdan mo, O Dios na aming kalasag, at tingnan mo ang mukha ng iyong pinahiran ng langis.
10 Sapagka't ang isang araw sa iyong mga korte ay maigi kay sa isang libo. Minabuti kong maging bantay-pinto sa bahay ng aking Dios, kay sa tumira sa mga tolda ng kasamaan.

11 Sapagka't ang Panginoong Dios ay araw at kalasag: ang Panginoon ay magbibigay ng biyaya at kaluwalhatian: walang mabuting bagay na ipagkakait sa kanila na nagsisilakad ng matuwid.
12 Oh Panginoon ng mga hukbo, mapalad ang tao na nagtitiwala sa iyo.

KAPITULO 85

1 Panginoon, ikaw ay naging kalugud-lugod sa iyong lupain: iyong ibinalik ang pagkabihag ni Jacob.
2 Iyong pinatawad ang kasamaan ng iyong bayan, iyong tinakpan ang lahat nilang kasalanan. Selah.
3 Iyong inalis ang lahat ng iyong poot: iyong niliko ang iyong sarili sa kabangisan ng iyong galit.
4 Ibalik mo kami, Oh Diyos ng aming kaligtasan, at pawiin mo ang iyong galit sa amin.
5 Magagalit ka ba sa amin magpakailan man? ilalabas mo ba ang iyong galit sa lahat ng henerasyon?
6 Hindi mo ba kami bubuhayin muli: upang ang iyong bayan ay magalak sa iyo?
7 Ipakita mo sa amin ang iyong awa, Oh Panginoon, at ipagkaloob mo sa amin ang iyong kaligtasan.
8 Aking didinggin kung ano ang sasalitain ng Dios na Panginoon: sapagka't siya'y magsasalita ng kapayapaan sa kaniyang bayan, at sa kaniyang mga banal: nguni't huwag silang bumalik sa kamangmangan.
9 Tunay na ang kaniyang kaligtasan ay malapit sa kanila na nangatatakot sa kaniya; upang ang kaluwalhatian ay manahan sa ating lupain.
10 Ang awa at katotohanan ay pinagtagpo; ang katuwiran at kapayapaan ay naghalikan sa isa't isa.
11 Ang katotohanan ay sisibol sa lupa; at ang katuwiran ay titingin mula sa langit.
12 Oo, ang Panginoon ay magbibigay ng mabuti; at ang ating lupain ay magbubunga ng kaniyang ani.
13 Ang katuwiran ay mangunguna sa kaniya; at ilalagay tayo sa daan ng kaniyang mga hakbang.

KAPITULO 86

1 (Isang Panalangin ni David.) Ikiling mo ang iyong pakinig, Oh Panginoon, dinggin mo ako: sapagka't ako'y dukha at mapagkailangan.
2 Ingatan mo ang aking kaluluwa; sapagka't ako'y banal: Oh ikaw na aking Dios, iligtas mo ang iyong lingkod na nagtitiwala sa iyo.
3 Maawa ka sa akin, Oh Panginoon: sapagka't ako'y dumadaing sa iyo araw-araw.
4 Igalak mo ang kaluluwa ng iyong lingkod: sapagka't sa iyo, Oh Panginoon, itinataas ko ang aking kaluluwa.
5 Sapagka't ikaw, Panginoon, ay mabuti, at handang magpatawad; at sagana sa awa sa lahat ng tumatawag sa iyo.
6 Dinggin mo, Oh Panginoon, ang aking dalangin; at pakinggan ang tinig ng aking mga pagsusumamo.
7 Sa kaarawan ng aking kabagabagan ay tatawag ako sa iyo: sapagka't sasagutin mo ako.
8 Sa gitna ng mga dios ay walang gaya mo, Oh Panginoon; ni mayroong anumang mga gawa na katulad ng iyong mga gawa.
9 Lahat ng mga bansa na iyong ginawa ay lalapit at sasamba sa harap mo, Oh Panginoon; at luluwalhatiin ang iyong pangalan.
10 Sapagka't ikaw ay dakila, at gumagawa ng mga kagilagilalas na bagay: ikaw lamang ang Dios.
11 Ituro mo sa akin ang iyong daan, Oh Panginoon; Ako'y lalakad sa iyong katotohanan: pag-isahin mo ang aking puso na matakot sa iyong pangalan.
12 Pupurihin kita, Oh Panginoon kong Dios, ng buong puso ko: at luluwalhatiin ko ang iyong pangalan magpakailan man.
13 Sapagka't dakila ang iyong awa sa akin: at iyong iniligtas ang aking kaluluwa mula sa pinakamababang impiyerno.
14 O Diyos, ang mga mayabang ay bumangon laban sa akin, at hinanap ng mga kapulungan ng marahas na tao ang aking kaluluwa; at hindi ka inilagay sa harap nila.
15 Ngunit ikaw, O Panginoon, ay isang Diyos na puspos ng kahabagan, at mapagbiyaya, mapagpahinuhod, at sagana sa awa at katotohanan.
16 Oh bumalik ka sa akin, at maawa ka sa akin; ibigay mo ang iyong lakas sa iyong lingkod, at iligtas mo ang anak ng iyong alilang babae.
17 Ipakita mo sa akin ang isang tanda ng kabutihan; upang makita ng mga napopoot sa akin, at mapahiya: sapagka't tinulungan mo ako, at inaliw mo ako.

KAPITULO 87

1 Ang kanyang pundasyon ay nasa mga banal na bundok.
2 Minamahal ng Panginoon ang mga pintuang-bayan ng Zion, higit kay sa lahat ng mga tahanan ni Jacob.
3 Maluwalhating mga bagay ang sinalita tungkol sa iyo, O lungsod ng Diyos. Selah.
4 Aking babanggitin ang Rahab at ang Babylon sa kanila na nakakakilala sa akin: narito, ang Philistia, at ang Tyre, pati ang Ethiopia; doon ipinanganak ang lalaking ito.
5 At tungkol sa Zion ay sasabihin, Ito at ang lalaking yaon ay ipinanganak sa kaniya: at ang kataastaasan mismo ay magtatatag sa kaniya.
6 Bibilangin ng Panginoon, pagka kaniyang isinulat ang mga tao, na ang taong ito ay ipinanganak doon. Selah.
7 At ang mga mangaawit pati na ang mga tumutugtog ng mga panugtog ay naroroon: lahat ng aking mga bukal ay nasa iyo.

KAPITULO 88

1 Oh Panginoong Dios ng aking kaligtasan, ako'y dumaing araw at gabi sa harap mo:
2 Dumating nawa sa harap mo ang aking dalangin: ikiling mo ang iyong pakinig sa aking daing;
3 Sapagka't ang aking kaluluwa ay puno ng mga kabagabagan: at ang aking buhay ay nalalapit sa libingan.
4 Ako'y ibinilang na kasama nila na bumababa sa hukay: ako'y gaya ng tao na walang lakas:
5 Malaya sa gitna ng mga patay, gaya ng napatay na nakahiga sa libingan, na hindi mo na naaalaala pa: at sila'y nahiwalay sa iyong kamay.
6 Inilagay mo ako sa pinakamalalim na hukay, sa kadiliman, sa kalaliman.

7 Ang iyong poot ay mabigat sa akin, at iyong pinahirapan ako ng lahat ng iyong mga alon. Selah.
8 Inilayo mo sa akin ang aking kakilala; ginawa mo akong kasuklamsuklam sa kanila: ako'y nakukulong, at hindi ako makalabas.
9 Ang aking mata ay nagdadalamhati dahil sa kadalamhatian: Panginoon, ako'y tumawag sa iyo araw-araw, aking iniunat ang aking mga kamay sa iyo.
10 Magpapakita ka ba ng mga kababalaghan sa mga patay? babangon ba ang mga patay at pupurihin ka? Selah.
11 Ipahahayag ba ang iyong kagandahang-loob sa libingan? o ang iyong katapatan sa pagkawasak?
12 Makikilala ba ang iyong mga kababalaghan sa dilim? at ang iyong katuwiran sa lupain ng pagkalimot?
13 Nguni't sa iyo ako ay dumaing, Oh Panginoon; at sa umaga ay mauuna sa iyo ang aking dalangin.
14 Panginoon, bakit mo itinakuwil ang aking kaluluwa? bakit mo ikinukubli ang iyong mukha sa akin?
15 Ako'y nagdadalamhati at handang mamatay mula pa sa aking kabataan: samantalang ako'y nagtitiis sa iyong mga kakilabutan, ako'y naliligalig.
16 Ang iyong mabangis na poot ay dumaan sa akin; pinutol ako ng iyong mga kakilabutan.
17 Niligid nila ako araw-araw na parang tubig; sabay nila akong nilibot.
18 Ang umiibig at kaibigan ay iyong inilalayo sa akin, at ang aking kakilala sa kadiliman.

KAPITULO 89

1 Aawitin ko ang mga kaawaan ng Panginoon magpakailan man: sa pamamagitan ng aking bibig ay ipakikilala ko ang iyong katapatan sa lahat ng henerasyon.
2 Sapagka't aking sinabi, Ang kaawaan ay itatayo magpakailan man: ang iyong katapatan ay iyong itatatag sa mismong mga langit.
3 Ako'y nakipagtipan sa aking pinili, ako'y sumumpa kay David na aking lingkod,
4 Ang iyong binhi ay aking itatatag magpakailan man, at aking itatayo ang iyong luklukan sa lahat ng henerasyon. Selah.
5 At pupurihin ng langit ang iyong mga kababalaghan, Oh Panginoon: ang iyong katapatan din sa kapisanan ng mga banal.
6 Sapagka't sino sa langit ang maitutulad sa Panginoon? sino sa mga anak ng makapangyarihan ang maitutulad sa Panginoon?
7 Ang Dios ay lubhang dapat katakutan sa kapulungan ng mga banal, at dapat na igalang ng lahat ng nasa palibot niya.
8 Oh Panginoong Dios ng mga hukbo, sino ang malakas na Panginoon na gaya mo? o sa iyong katapatan sa palibot mo?
9 Ikaw ay nagpupuno sa mabangis na dagat: pagka ang mga alon niyaon ay bumangon, iyong pinatahimik sila.
10 Iyong pinagputolputol si Rahab, na parang pinatay; pinangalat mo ang iyong mga kaaway ng iyong malakas na bisig.
11 Ang langit ay iyo, ang lupa din ay iyo: tungkol sa sanglibutan at ng kabuuan niyaon, iyong itinatag sila.
12 Ang hilagaan at ang timugan ay iyong nilikha: ang Tabor at ang Hermon ay magagalak sa iyong pangalan.
13 Ikaw ay may makapangyarihang bisig: malakas ang iyong kamay, at mataas ang iyong kanang kamay.
14 Katuwiran at kahatulan ang tahanan ng iyong luklukan: kaawaan at katotohanan ang mangunguna sa iyong mukha.
15 Mapalad ang bayan na nakakaalam ng masayang tunog: sila'y magsisilakad, Oh Panginoon, sa liwanag ng iyong mukha.
16 Sa iyong pangalan ay mangagalak sila buong araw: at sa iyong katuwiran ay mabubunyi sila.
17 Sapagka't ikaw ang kaluwalhatian ng kanilang kalakasan: at sa iyong paglingap ay matataas ang aming sungay.
18 Sapagka't ang Panginoon ay ating depensa; at ang Banal ng Israel ang ating hari.
19 Nang magkagayo'y nagsalita ka sa pangitain sa iyong banal, at iyong sinabi, Aking inilagay ang tulong sa isang makapangyarihan; Aking itinaas ang isang pinili sa mga tao.
20 Aking nasumpungan si David na aking lingkod; pinahiran ko siya ng aking banal na langis:
21 Na sa kaniya'y matatatag ang aking kamay: palalakasin din siya ng aking bisig.
22 Ang kaaway ay hindi mangungulit sa kaniya; ni ang anak ng kasamaan ay magpapahirap sa kaniya.
23 At aking sisirain ang kaniyang mga kaaway sa harap niya, at aking sasaktan ang nangapopoot sa kaniya.
24 Nguni't ang aking katapatan at ang aking awa ay sasa kaniya: at sa aking pangalan ay matataas ang kaniyang sungay.
25 Aking ilalagay din ang kaniyang kamay sa dagat, at ang kaniyang kanang kamay sa mga ilog.
26 Siya ay dadaing sa akin, Ikaw ay aking ama, aking Diyos, at ang bato ng aking kaligtasan.
27 At gagawin ko siyang aking panganay, na mas mataas kaysa sa mga hari sa lupa.
28 Aking iingatan ang aking awa sa kaniya magpakailan man, at ang aking tipan ay mananatiling matatag sa kaniya.
29 Ang kaniyang binhi naman ay aking pananatilihin magpakailan man, at ang kaniyang luklukan ay gaya ng mga araw ng langit.
30 Kung iiwan ng kaniyang mga anak ang aking kautusan, at hindi lumalakad sa aking mga kahatulan;
31 Kung kanilang labagin ang aking mga palatuntunan, at hindi iingatan ang aking mga utos;
32 Kung magkagayo'y dadalawin ko ang kanilang pagsalangsang ng pamalo, at ang kanilang kasamaan ng mga hampas.
33 Gayon ma'y hindi ko lubos na aalisin sa kaniya ang aking kagandahang-loob, o pababayaan man na ang aking katapatan ay mabigo.
34 Ang aking tipan ay hindi ko sisirain, o babaguhin man ang bagay na lumabas sa aking mga labi.
35 Minsan ay sumumpa ako sa pamamagitan ng aking kabanalan na hindi ako magsisinungaling kay David.
36 Ang kaniyang binhi ay mananatili magpakailan man, at ang kaniyang luklukan ay parang araw sa harap ko.
37 Ito ay matatatag magpakailan man gaya ng buwan, at bilang isang tapat na saksi sa langit. Selah.
38 Nguni't iyong itinakuwil at kinapootan, ikaw ay napoot sa iyong pinahiran ng langis.

39 Iyong pinawalang-saysay ang tipan ng iyong lingkod: iyong nilapastangan ang kaniyang korona sa pamamagitan ng paghahagis nito sa lupa.
40 Iyong ibinagsak ang lahat ng kaniyang bakod; iyong dinala sa kapahamakan ang kaniyang mga kuta.
41 Lahat ng nagdaraan sa daan ay sumasamsam sa kaniya: siya'y kadustaan sa kaniyang mga kapuwa.
42 Iyong itinaas ang kanang kamay ng kaniyang mga kalaban; pinasaya mo ang lahat ng kaniyang mga kaaway.
43 Iyong ibinalik ang talim ng kaniyang tabak, at hindi mo siya pinatayo sa digmaan.
44 Iyong pinatigil ang kaniyang kaluwalhatian, at inihagis mo ang kaniyang luklukan sa lupa.
45 Ang mga araw ng kaniyang kabataan ay iyong pinaikli: iyong tinakpan siya ng kahihiyan. Selah.
46 Hanggang kailan, Panginoon? itatago mo ba ang iyong sarili magpakailan man? magniningas ba ang iyong poot na parang apoy?
47 Alalahanin mo kung gaano kaikli ang aking panahon: bakit mo ginawa ang lahat ng tao sa walang kabuluhan?
48 Sinong tao ang nabubuhay, at hindi makakakita ng kamatayan? ililigtas ba niya ang kaniyang kaluluwa sa kamay ng libingan? Selah.
49 Panginoon, nasaan ang iyong dating mga kagandahang-loob, na iyong isinumpa kay David sa iyong katotohanan?
50 Alalahanin mo, Panginoon, ang kadustaan ng iyong mga lingkod; kung paanong dinadala ko sa aking dibdib ang kadustaan ng lahat ng makapangyarihang tao;
51 Na siniraan ng iyong mga kaaway, Oh Panginoon; na kung saan ay kanilang siniraan ang mga yapak ng iyong pinahiran ng langis.
52 Purihin ang Panginoon magpakailan man. Amen, at Amen.

KAPITULO 90

1 (Isang Panalangin ni Moses na alagad ng Dios.) Panginoon, ikaw ay naging aming tahanan sa lahat ng henerasyon.
2 Bago ang mga bundok ay inilabas, o kailanman ginawa mo ang lupa at ang mundo, maging mula sa walang hanggan hanggang sa walang hanggan, ikaw ay Diyos.
3 Iyong binabaling ang tao sa kapahamakan; at sinasabi, Magbalik kayo, kayong mga anak ng mga tao.
4 Sapagka't ang isang libong taon sa iyong paningin ay parang kahapon lamang kapag lumipas, at parang bantay sa gabi.
5 Iyong dinadala sila na parang baha; sila'y parang pagtulog: sa umaga ay parang damo na tumutubo.
6 Sa umaga ay namumukadkad, at lumalaki; sa gabi ay pinuputol, at nalalanta.
7 Sapagka't kami ay nangalilipol ng iyong galit, at sa iyong poot ay nangababagabag kami.
8 Iyong inilagay ang aming mga kasamaan sa harap mo, ang aming mga lihim na kasalanan sa liwanag ng iyong mukha.
9 Sapagka't ang lahat ng aming mga kaarawan ay lumipas sa iyong poot: aming ginugugol ang aming mga taon na parang kuwento na nasasabi.
10 Ang mga araw ng aming mga taon ay pitong pung taon; at kung dahil sa kalakasan sila ay walong pung taon, gayon ma'y ang kanilang lakas ay pagpapagal at kapanglawan; sapagka't malapit nang maputol, at kami'y lilipad.
11 Sino ang nakakaalam ng kapangyarihan ng iyong galit? ayon sa iyong takot, gayon din ang iyong poot.
12 Kaya turuan mo kaming bilangin ang aming mga araw, upang mailapat namin ang aming mga puso sa karunungan.
13 Bumalik ka, Oh Panginoon, hanggang kailan? at hayaan itong magsisi sa iyo hinggil sa iyong mga tagapaglingkod.
14 O busugin mo kami nang maaga ng iyong awa; upang kami ay magalak at magsaya sa lahat ng aming mga araw.
15 Pasayahin mo kami ayon sa mga araw na iyong dinaghati sa amin, at sa mga taon kung saan kami nakakita ng kasamaan.
16 Ipakita ang iyong gawain sa iyong mga tagapaglingkod, at ang iyong kaluwalhatian sa kanilang mga anak.
17 At suma amin nawa ang kagandahan ng Panginoon naming Dios: at iyong itatag sa amin ang gawa ng aming mga kamay; oo, ang gawa ng aming mga kamay ay iyong itatag.

KAPITULO 91

1 Siyang tumatahan sa lihim na dako ng Kataastaasan ay tatahan sa ilalim ng lilim ng Makapangyarihan sa lahat.
2 Aking sasabihin tungkol sa Panginoon, Siya ang aking kanlungan at aking kuta: aking Dios; sa kanya ako magtitiwala.
3 Tunay na ililigtas ka niya mula sa patibong ng manghuhuli, at sa masamang salot.
4 Kaniyang tatakpan ka ng kaniyang mga balahibo, at sa ilalim ng kaniyang mga pakpak ay magtitiwala ka: ang kaniyang katotohanan ay magiging iyong panangga at kalasag.
5 Hindi ka matatakot sa kakilabutan sa gabi; o sa palaso na lumilipad sa araw;
6 Ni sa salot na lumalakad sa kadiliman; ni sa pagkawasak na sumisira sa tanghali.
7 Isang libo ang mabubuwal sa iyong tagiliran, at sampung libo sa iyong kanan; ngunit hindi ito lalapit sa iyo.
8 Tanging sa pamamagitan ng iyong mga mata ay matatanaw mo at makikita ang ganti sa masama.
9 Sapagka't iyong ginawa ang Panginoon, na aking kanlungan, sa makatuwid baga'y ang Kataastaasan, na iyong tahanan;
10 Walang kasamaang sasapit sa iyo, ni anumang salot na lalapit sa iyong tahanan.
11 Sapagka't bibigyan ka niya ng bilin sa kaniyang mga anghel, na ingatan ka sa lahat ng iyong mga lakad.
12 Iaahon ka nila sa kanilang mga kamay, baka ang iyong paa ay madapa sa bato.
13 Iyong yayapakan ang leon at ang ulupong: ang batang leon at ang dragon ay iyong yuyurakan sa ilalim ng mga paa.
14 Sapagka't kaniyang inilagak ang kaniyang pagibig sa akin, kaya't ililigtas ko siya: aking ilalagay siya sa mataas, sapagka't kaniyang nakilala ang aking pangalan.
15 Siya'y tatawag sa akin, at ako'y sasagot sa kaniya: ako'y sasa kaniya sa kabagabagan; Ililigtas ko siya, at pararangalan ko siya.

16 Aking bibigyang-kasiyahan siya ng mahabang buhay, at ipakikita ko sa kaniya ang aking kaligtasan.

KAPITULO 92

1 Mabuting bagay na magpasalamat sa Panginoon, at umawit ng mga pagpuri sa iyong pangalan, Oh Kataastaasan:
2 Upang ipakita ang iyong kagandahang-loob sa umaga, at ang iyong katapatan tuwing gabi,
3 Sa instrumento na may sampung kuwerdas, at sa salterio; sa alpa na may mataimtim na tunog.
4 Sapagka't ikaw, Panginoon, ay pinasaya mo ako sa iyong gawa: ako'y magtatagumpay sa mga gawa ng iyong mga kamay.
5 Oh Panginoon, pagkadakila ng iyong mga gawa! at ang iyong mga iniisip ay napakalalim.
6 Ang taong malupit ay hindi nakakaalam; ni hindi nauunawaan ito ng isang mangmang.
7 Pagka ang masama ay sumibol na parang damo, at pagka ang lahat na manggagawa ng kasamaan ay umuunlad; ito ay na sila ay mawawasak magpakailanman:
8 Nguni't ikaw, Panginoon, ay kataastaasan magpakailan man.
9 Sapagka't, narito, ang iyong mga kaaway, Oh Panginoon, sapagka't, narito, ang iyong mga kaaway ay magdurusa; lahat ng manggagawa ng kasamaan ay mangangalat.
10 Nguni't ang aking sungay ay iyong itataas na parang sungay ng unicorn: ako'y papahiran ng sariwang langis.
11 Makikita rin ng aking mata ang aking nais sa aking mga kaaway, at maririnig ng aking mga tainga ang aking nais sa masama na bumangon laban sa akin.
12 Ang matuwid ay mamumukadkad na parang puno ng palma: siya'y lalago na parang sedro sa Lebanon.
13 Yaong mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay mamumukadkad sa mga korte ng ating Dios.
14 Sila'y magbubunga pa sa katandaan; sila ay magiging mataba at yumayabong;
15 Upang ipakita na ang Panginoon ay matuwid: siya'y aking bato, at walang kasamaan sa kaniya.

KAPITULO 93

1 Ang Panginoon ay naghahari, siya'y nararamtan ng kamahalan; ang Panginoon ay nabibihisan ng kalakasan, na kaniyang binigkisan: ang mundo rin ay natatag, na hindi ito magagalaw.
2 Ang iyong luklukan ay natatag noong una: ikaw ay mula sa walang hanggan.
3 Ang mga baha ay nagtaas, Oh Panginoon, ang mga baha ay nagtaas ng kanilang tinig; itinataas ng baha ang kanilang mga alon.
4 Ang Panginoon sa kaitaasan ay lalong makapangyarihan kay sa hugong ng maraming tubig, oo, kay sa malalakas na alon ng dagat.
5 Ang iyong mga patotoo ay totoong tunay: kabanalan ay naging iyong bahay, Oh Panginoon, magpakailan man.

KAPITULO 94

1 Oh Panginoong Dios, na nauukol sa paghihiganti; O Diyos, kung saan nauukol ang paghihiganti, ipakita mo ang iyong sarili.
2 Bumangon ka, ikaw na hukom ng lupa: magbigay ka ng ganti sa mayabang.
3 Panginoon, hanggang kailan ang masama, hanggang kailan magtatagumpay ang masama?
4 Hanggang kailan sila magbibigkas at magsasalita ng matitigas na bagay? at lahat ng manggagawa ng kasamaan ay nagmamapuri sa kanilang sarili?
5 Kanilang dinudurog ang iyong bayan, Oh Panginoon, at dinadalamhati ang iyong mana.
6 Kanilang pinapatay ang balo at ang dayuhan, at pinapatay ang ulila.
7 Gayon ma'y kanilang sinasabi, Ang Panginoon ay hindi makakakita, ni ang Dios ni Jacob man ay mapapansin.
8 Unawain ninyo, kayong mga malupit sa gitna ng mga tao: at kayong mga mangmang, kailan kayo magiging pantas?
9 Siya na nagtanim ng tainga, hindi ba siya makakarinig? siya na nag-anyo ng mata, hindi ba siya makakakita?
10 Siya na nagpaparusa sa mga pagano, hindi ba niya itatama? siya na nagtuturo sa tao ng kaalaman, hindi ba niya malalaman?
11 Nalalaman ng Panginoon ang mga pagiisip ng tao, na sila'y walang kabuluhan.
12 Mapalad ang tao na iyong pinarurusahan, Oh Panginoon, at tinuturuan mo siya sa iyong kautusan;
13 Upang mabigyan mo siya ng kapahingahan mula sa mga araw ng kahirapan, hanggang sa mahukay ang hukay para sa masama.
14 Sapagka't hindi itatakwil ng Panginoon ang kaniyang bayan, ni pababayaan man niya ang kaniyang mana.
15 Nguni't ang kahatulan ay babalik sa katuwiran: at susundin ito ng lahat ng matuwid sa puso.
16 Sinong babangon para sa akin laban sa mga manggagawa ng kasamaan? o sinong tatayo para sa akin laban sa mga manggagawa ng kasamaan?
17 Maliban na ang Panginoon ay naging aking saklolo, ang aking kaluluwa ay halos tumira sa katahimikan.
18 Nang aking sabihin, Ang aking paa ay nadulas; ang iyong awa, Oh Panginoon, ay umalalay sa akin.
19 Sa karamihan ng aking mga pag-iisip sa loob ko, ang iyong mga kaaliwan ay nagpapasaya sa aking kaluluwa.
20 Makikisama ba sa iyo ang luklukan ng kasamaan, na gumagawa ng kasamaan sa pamamagitan ng kautusan?
21 Sila'y nagtitipon laban sa kaluluwa ng matuwid, at hinahatulan ang inosente na dugo.
22 Nguni't ang Panginoon ay aking depensa; at ang aking Diyos ay ang bato ng aking kanlungan.
23 At kaniyang dadalhin sa kanila ang kanilang sariling kasamaan, at ihihiwalay sila sa kanilang sariling kasamaan; oo, ihihiwalay sila ng Panginoon nating Dios.

KAPITULO 95

1 Oh halikayo, tayo'y magsiawit sa Panginoon: tayo'y gumawa ng masayang ingay sa bato ng ating kaligtasan.

2 Tayo'y magsiparoon sa kaniyang harapan na may pagpapasalamat, at tayo'y gumawa ng masayang ingay sa kaniya na may mga salmo.
3 Sapagka't ang Panginoon ay dakilang Dios, at dakilang Hari sa lahat ng mga dios.
4 Nasa kaniyang kamay ang malalalim na dako ng lupa: ang lakas ng mga burol ay kaniya rin.
5 Ang dagat ay kaniya, at kaniyang ginawa ito: at ang kaniyang mga kamay ang nag-anyo sa tuyong lupa.
6 Oh halika, tayo'y magsisamba at magsiyukod: tayo'y magsiluhod sa harap ng Panginoon na may gawa sa atin.
7 Sapagkat siya ang ating Diyos; at tayo ang bayan ng kaniyang pastulan, at ang mga tupa ng kaniyang kamay. Ngayon kung maririnig ninyo ang kanyang tinig,
8 Huwag niyong patigasin ang inyong puso, gaya ng sa pagkagalit, at gaya ng sa araw ng tukso sa ilang:
9 Nang ako'y tuksuhin ng inyong mga magulang, ako'y sinubok, at nakita ang aking gawa.
10 Apat na pung taon ay nagdalamhati ako sa henerasyong ito, at nagsabi, Ito ay isang bayan na nagkakamali sa kanilang puso, at hindi nila nalalaman ang aking mga daan:
11 Sa kanila'y isinumpa ko sa aking poot na hindi sila magsisipasok sa aking kapahingahan.

KAPITULO 96

1 Oh umawit kayo sa Panginoon ng bagong awit: magsiawit kayo sa Panginoon, buong lupa.
2 Umawit kayo sa Panginoon, purihin ninyo ang kanyang pangalan; ipahayag ang kanyang pagliligtas sa araw-araw.
3 Ipahayag ang kaniyang kaluwalhatian sa gitna ng mga pagano, ang kaniyang mga kababalaghan sa gitna ng lahat ng mga tao.
4 Sapagka't ang Panginoon ay dakila, at mainam na purihin: siya'y dapat katakutan ng higit sa lahat ng mga dios.
5 Sapagka't lahat ng mga dios ng mga bansa ay mga diosdiosan: nguni't ginawa ng Panginoon ang mga langit.
6 Karangalan at kamahalan ay nasa harap niya: ang lakas at kagandahan ay nasa kaniyang santuario.
7 Ibigay ninyo sa Panginoon, Oh kayong mga angkan ng mga tao, ibigay ninyo sa Panginoon ang kaluwalhatian at kalakasan.
8 Ibigay ninyo sa Panginoon ang kaluwalhatiang nararapat sa kaniyang pangalan: mangagdala kayo ng handog, at magsipasok kayo sa kaniyang mga korte.
9 Oh sambahin ninyo ang Panginoon sa kagandahan ng kabanalan: matakot sa harap niya, buong lupa.
10 Sabihin mo sa gitna ng mga pagano na ang Panginoon ay naghahari: ang sanglibutan din ay matatatag na hindi ito makikilos: kaniyang hahatulan ang mga tao ng matuwid.
11 Magsaya ang langit, at magalak ang lupa; umuungol ang dagat, at ang kabuuan niyaon.
12 Magalak nawa ang parang, at ang lahat na nandoon: kung magkagayo'y mangagalak ang lahat ng punong kahoy sa kakahuyan
13 Sa harap ng Panginoon: sapagka't siya'y dumarating, sapagka't siya'y dumarating upang hatulan ang lupa: kaniyang hahatulan ang sanglibutan ng may katuwiran, at ang mga tao ng kaniyang katotohanan.

KAPITULO 97

1 Ang Panginoon ay naghahari; magalak ang lupa; matuwa ang karamihan ng mga isla.
2 Mga ulap at kadiliman ay nasa palibot niya: katuwiran at kahatulan ang tahanan ng kaniyang luklukan.
3 Isang apoy ang nangunguna sa kaniya, at sinusunog ang kaniyang mga kaaway sa palibot.
4 Ang kaniyang mga kidlat ay lumiwanag sa sanglibutan: ang lupa ay nakakita, at nanginig.
5 Ang mga burol ay natunaw na parang pagkit (wax) sa harapan ng Panginoon, sa presensya ng Panginoon ng buong lupa.
6 Ang langit ay nagpapahayag ng kaniyang katuwiran, at lahat ng mga tao ay nakikita ang kaniyang kaluwalhatian.
7 Mangalito silang lahat na nagsisipaglingkod sa mga larawang inanyuan, na nagmamapuri sa kanilang sarili sa mga diosdiosan: sambahin ninyo siya, kayong lahat na mga dios.
8 Narinig ng Zion, at natuwa; at ang mga anak na babae ng Judah ay nagalak dahil sa iyong mga kahatulan, Oh Panginoon.
9 Sapagka't ikaw, Panginoon, ay mataas sa buong lupa: ikaw ay nabunyi sa lahat ng mga dios.
10 Kayong umiibig sa Panginoon, kapootan ninyo ang kasamaan: kaniyang iniingatan ang mga kaluluwa ng kaniyang mga banal; inililigtas niya sila sa kamay ng masama.
11 Ang liwanag ay inihasik para sa matuwid, at kagalakan para sa matuwid ang puso.
12 Mangagalak kayo sa Panginoon, kayong mga matuwid; at magpasalamat sa pag-alaala sa kanyang kabanalan.

KAPITULO 98

1 Oh umawit sa Panginoon ng bagong awit; sapagka't siya'y gumawa ng mga kagilagilalas na bagay: ang kaniyang kanang kamay, at ang kaniyang banal na bisig, ay nakakuha sa kaniya ng tagumpay.
2 Ipinakilala ng Panginoon ang kaniyang kaligtasan: ang kaniyang katuwiran ay kaniyang inihayag sa paningin ng mga pagano.
3 Kaniyang naalaala ang kaniyang awa at ang kaniyang katotohanan sa sangbahayan ng Israel: nakita ng lahat ng mga wakas ng lupa ang pagliligtas ng ating Dios.
4 Kayo'y gumawa ng ingay na may kagalakan sa Panginoon, buong lupa: mag-ingay kayo ng malakas, at magalak kayo, at umawit ng papuri.
5 Umawit kayo sa Panginoon na may alpa; na may alpa, at ang tinig ng isang salmo.
6 Sa mga trumpeta at tunog ng korneta ay gumawa ng isang masayang ingay sa harap ng Panginoon, ang Hari.
7 Hayaang umungal ang dagat, at ang kabuuan niyaon; ang mundo, at ang mga naninirahan doon.
8 Ipalakpak ng mga baha ang kanilang mga kamay: mangagalak nawa ang mga burol na magkakasama
9 Sa harap ng Panginoon; sapagka't siya'y dumarating upang hatulan ang lupa: hahatulan niya ng katuwiran ang sanglibutan, at ang mga tao na may katuwiran.

KAPITULO 99

1 Ang Panginoon ay naghahari; manginig ang mga tao: siya'y nakaupo sa pagitan ng mga kerubin; magalaw ang lupa.
2 Ang Panginoon ay dakila sa Sion; at siya ay mataas sa lahat ng mga tao.
3 Purihin nila ang iyong dakila at kakilakilabot na pangalan; sapagkat ito ay banal.
4 Ang lakas ng hari ay umiibig din ng kahatulan; ikaw ay nagtatatag ng katuwiran, ikaw ay nagsasagawa ng kahatulan at katuwiran sa Jacob.
5 Purihin ninyo ang Panginoon nating Dios, at magsisamba kayo sa kaniyang tungtungan; sapagkat siya ay banal.
6 Si Moses at si Aaron sa gitna ng kaniyang mga saserdote, at si Samuel sa kanila na nagsisitawag sa kaniyang pangalan; sila'y tumawag sa Panginoon, at kaniyang sinagot sila.
7 Siya'y nagsalita sa kanila sa maulap na haligi: kanilang iningatan ang kaniyang mga patotoo, at ang ordinansa na kaniyang ibinigay sa kanila.
8 Iyong sinagot sila, Oh Panginoon naming Dios: ikaw ay Dios na nagpatawad sa kanila, bagaman ikaw ay naghiganti sa kanilang mga imbensyon.
9 Purihin ang Panginoon nating Dios, at sumamba sa kaniyang banal na burol; sapagka't ang Panginoon nating Dios ay banal.

KAPITULO 100

1 (Isang Awit ng papuri.) Kayo'y magsisigaw ng masayang ingay sa Panginoon, kayong lahat na lupain.
2 Paglingkuran ninyo ang Panginoon na may kagalakan: magsiparoon kayo sa harap ng kaniyang presensya na may pag-awit.
3 Talastasin ninyo na ang Panginoon ay siyang Dios: siya ang lumalang sa atin, at hindi tayo; tayo'y kaniyang mga tao, at mga tupa ng kaniyang pastulan.
4 Pumasok kayo sa kaniyang mga pintuang-daan na may pagpapasalamat, at sa kaniyang mga korte na may pagpupuri: kayo'y mangagpasalamat sa kaniya, at purihin ninyo ang kaniyang pangalan.
5 Sapagka't ang Panginoon ay mabuti; ang kanyang awa ay walang hanggan; at ang kanyang katotohanan ay nananatili sa lahat ng henerasyon.

KAPITULO 101

1 (Isang Awit ni David.) Ako'y aawit ng awa at kahatulan: sa iyo, Oh Panginoon, aawit ako.
2 Magiging matalino ang aking asal sa sakdal na paraan. O kailan ka lalapit sa akin? Lalakad ako sa loob ng aking bahay na may perpektong puso.
3 Hindi ako maglalagay ng masamang bagay sa harap ng aking mga mata: aking kinapopootan ang gawa nila na lumilihis; hindi ito kakapit sa akin.
4 Ang pusong suwail ay hihiwalay sa akin: hindi ko kikilalanin ang masamang tao.
5 Sinomang naninirang-puri ng lihim sa kaniyang kapuwa, siya'y aking ihihiwalay: siya na may mataas na tingin at mayabang na puso ay hindi ko papayagan.
6 Ang aking mga mata ay sasa mga tapat sa lupain, upang sila'y tumira na kasama ko: siya na lumalakad sa sakdal na daan, siya'y maglilingkod sa akin.
7 Siya na gumagawa ng kadayaan ay hindi titira sa loob ng aking bahay: siyang nagsasabi ng mga kasinungalingan ay hindi mananatili sa aking paningin.
8 Maaga kong wawasakin ang lahat ng masasama sa lupain; upang aking ihiwalay ang lahat ng gumagawa ng masama sa siyudad ng Panginoon.

KAPITULO 102

1 (Isang dalangin ng nagdadalamhati, pagka siya'y nanglulupaypay, at ibinubuhos ang kaniyang daing sa harap ng Panginoon.) Dinggin mo ang aking dalangin, Oh Panginoon, at dumating nawa sa iyo ang aking daing.
2 Huwag mong ikubli ang iyong mukha sa akin sa araw na ako'y nasa kabagabagan; Ikiling mo sa akin ang iyong pakinig: sa araw na ako'y tumawag, sagutin mo akong madali.
3 Sapagka't ang aking mga araw ay nangatupok na parang usok, at ang aking mga buto ay nasusunog na parang apuyan.
4 Ang aking puso ay nasaktan, at natuyo na parang damo; nang sa gayon ay nakalimutan kong kainin ang aking tinapay.
5 Dahil sa tinig ng aking daing ay dumidikit ang aking mga buto sa aking balat.
6 Ako'y parang pelikano sa ilang: ako'y parang kuwago sa disyerto.
7 Ako'y nagmamasid, at ako'y parang maya na nag-iisa sa bubungan ng bahay.
8 Ang aking mga kaaway ay dinudusta ako buong araw; at silang nangagalit sa akin ay sumumpa laban sa akin.
9 Sapagka't ako'y kumain ng abo na parang tinapay, at hinaluan ko ang aking inumin ng pag-iyak,
10 Dahil sa iyong galit at sa iyong poot: sapagka't itinaas mo ako, at ibinagsak mo ako.
11 Ang aking mga araw ay parang anino na kumukupas; at ako'y natuyo na parang damo.
12 Nguni't ikaw, Oh Panginoon, ay mananatili magpakailan man; at ang iyong alaala sa lahat ng henerasyon.
13 Ikaw ay babangon, at maaawa sa Sion: sapagka't ang panahon ng paglingap sa kaniya, oo, ang takdang panahon, ay dumating na.
14 Sapagka't ang iyong mga lingkod ay nalulugod sa kaniyang mga bato, at pinapaboran ang alabok niyaon.
15 Sa gayo'y matatakot ang mga pagano sa pangalan ng Panginoon, at lahat ng hari sa lupa sa iyong kaluwalhatian.
16 Pagka itinayo ng Panginoon ang Sion, siya'y lilitaw sa kaniyang kaluwalhatian.
17 Kaniyang papakinggan ang panalangin ng dukha, at hindi niya hahamakin ang kanilang panalangin.
18 Ito ay isusulat para sa henerasyong darating: at ang mga taong lilikhain ay magpupuri sa Panginoon.
19 Sapagka't siya'y tumingin mula sa kaitaasan ng kaniyang santuario; mula sa langit ay minasdan ng Panginoon ang lupa;
20 Upang marinig ang daing ng bilanggo; upang pakawalan yaong mga itinalaga sa kamatayan;

21 Upang ipahayag ang pangalan ng Panginoon sa Sion, at ang kaniyang kapurihan sa Jerusalem;
22 Pagka ang mga tao ay nagtitipon, at ang mga kaharian, upang maglingkod sa Panginoon.
23 Pinahina niya ang aking lakas sa daan; pinaikli niya ang mga araw ko.
24 Aking sinabi, Oh Dios ko, huwag mo akong alisin sa gitna ng aking mga araw: ang iyong mga taon ay sa lahat ng henerasyon.
25 Noong una ay inilagay mo ang pundasyon ng lupa: at ang mga langit ay gawa ng iyong mga kamay.
26 Sila'y magdurusa, nguni't ikaw ay mamamalagi: oo, silang lahat ay tatandang parang damit; gaya ng isang balabal ay iyong papalitan sila, at sila'y babaguhin:
27 Ngunit ikaw pa rin, at ang iyong mga taon ay walang katapusan.
28 Ang mga anak ng iyong mga lingkod ay magpapatuloy, at ang kanilang binhi ay matatatag sa harap mo.

KAPITULO 103

1 (Isang Awit ni David.) Purihin mo ang Panginoon, Oh kaluluwa ko: at lahat na nasa loob ko, purihin mo ang kaniyang banal na pangalan.
2 Purihin mo ang Panginoon, Oh kaluluwa ko, at huwag mong kalimutan ang lahat niyang mga pakinabang:
3 Na siyang nagpapatawad sa lahat ng iyong mga kasamaan; na siyang nagpapagaling ng lahat ng iyong sakit;
4 Na siyang tumubos ng iyong buhay sa kapahamakan; na siyang kumokorona sa iyo ng kagandahang-loob at magiliw na mga awa;
5 Na siyang bumubusog sa iyong bibig ng mabubuting bagay; na anopa't ang iyong kabataan ay nababagong gaya ng sa agila.
6 Ang Panginoon ay nagsasagawa ng katuwiran at kahatulan sa lahat na naaapi.
7 Kaniyang ipinakilala ang kaniyang mga daan kay Moses, ang kaniyang mga gawa sa mga anak ni Israel.
8 Ang Panginoon ay maawain at mapagbiyaya, mabagal sa pagkagalit, at sagana sa awa.
9 Hindi siya laging sasaway: ni pananatilihin man niya ang kaniyang galit magpakailan man.
10 Hindi niya tayo ginawan ayon sa ating mga kasalanan; ni ginantimpalaan tayo ayon sa ating mga kasamaan.
11 Sapagka't kung paanong ang langit ay mataas sa ibabaw ng lupa, gayon kalaki ang kaniyang awa sa kanila na nangatatakot sa kaniya.
12 Kung gaano kalayo ang silangan sa kanluran, gayon din niya inalis sa atin ang ating mga pagsalangsang.
13 Kung paanong naaawa ang ama sa kaniyang mga anak, gayon nahahabag ang Panginoon sa nangatatakot sa kaniya.
14 Sapagkat alam niya ang ating anyo; naaalala niya na tayo ay alabok.
15 Kung tungkol sa tao, ang kaniyang mga araw ay parang damo: gaya ng bulaklak sa parang, gayon siya namumukadkad.
16 Sapagka't dinadaanan ng hangin, at ito'y nawala; at hindi na malalaman ng dako niyaon.
17 Nguni't ang awa ng Panginoon ay mula sa walang hanggan hanggang sa walang hanggan sa nangatatakot sa kaniya, at ang kaniyang katuwiran ay sa mga anak ng mga anak;
18 Sa kanila na nagiingat ng kaniyang tipan, at sa kanila na nagsisialaala ng kaniyang mga utos upang gawin.
19 Inihanda ng Panginoon ang kaniyang luklukan sa langit; at ang kaniyang kaharian ay nagpupuno sa lahat.
20 Purihin ninyo ang Panginoon, kayong mga anghel niya, na makapangyarihan sa lakas, na nagsisigawa ng kaniyang mga utos, na nakikinig sa tinig ng kaniyang salita.
21 Purihin ninyo ang Panginoon, kayong lahat na kaniyang mga hukbo; kayong mga ministro niya, na ginagawa ang kaniyang kaluguran.
22 Purihin ninyo ang Panginoon, lahat niyang gawa sa lahat ng dako ng kaniyang kapangyarihan: purihin mo ang Panginoon, Oh kaluluwa ko.

KAPITULO 104

1 Purihin ang Panginoon, O kaluluwa ko. Oh Panginoon kong Dios, ikaw ay napakadakila; ikaw ay nararamtan ng karangalan at kamahalan.
2 Na nagtatakip sa iyong sarili ng liwanag na parang damit: na naguunat ng langit na parang kurtina:
3 Na siyang naglalagay ng mga bigkis ng kaniyang mga silid sa mga tubig: na ginagawa ang mga ulap na kaniyang karo: na lumalakad sa mga pakpak ng hangin:
4 Na gumagawa ng kaniyang mga anghel na mga espiritu; ang kaniyang mga ministro ay nagniningas na apoy:
5 Na siyang naglagay ng mga pundasyon ng lupa, upang huwag ito maalis magpakailan man.
6 Iyong tinakpan ang kalaliman na parang damit: ang tubig ay tumayo sa itaas ng mga bundok.
7 Sa iyong pagsaway ay nagsitakas sila; sa tinig ng iyong kulog ay nagmadali silang umalis.
8 Sila'y umahon sa mga bundok; sila'y bumababa sa mga libis hanggang sa dako na iyong itinatag para sa kanila.
9 Naglagay ka ng hangganan upang hindi sila makalampas; na sila'y hindi na muling bumaling upang takpan ang lupa.
10 Kaniyang sinusugo ang mga bukal sa mga libis, na umaagos sa mga burol.
11 Sila'y nagbibigay ng inumin sa bawa't hayop sa parang: ang mga mailap na asno ay napapawi ang kanilang uhaw.
12 Sa pamamagitan nila ay magkakaroon ng tahanan ang mga ibon sa himpapawid, na nagsisiawit sa gitna ng mga sanga.
13 Kaniyang dinidiligan ang mga burol mula sa kaniyang mga silid: ang lupa ay nabubusog sa bunga ng iyong mga gawa.
14 Siya'y nagpapatubo ng damo para sa mga baka, at damo para sa paglilingkod sa tao: upang siya'y maglabas ng pagkain mula sa lupa;
15 At alak na nagpapasaya sa puso ng tao, at langis na magpapaliwanag ng kaniyang mukha, at tinapay na nagpapalakas sa puso ng tao.
16 Ang mga puno ng Panginoon ay puno ng katas; ang mga sedro ng Lebanon, na kaniyang itinanim;
17 Na doo'y gumagawa ng mga pugad ang mga ibon: tungkol sa tagak, ang mga puno ng abeto (fir tree) ay kaniyang bahay.
18 Ang matataas na burol ay kanlungan ng mababangis na kambing; at ang mga bato para sa mga conies.

19 Kaniyang itinalaga ang buwan para sa mga kapanahunan: nalalaman ng araw ang kaniyang paglubog.
20 Iyong ginagawa ang kadiliman, at naging gabi: na doo'y gumagapang ang lahat ng mga hayop sa gubat.
21 Ang mga batang leon ay umuungal sa kanilang huli, at hinahanap ang kanilang pagkain sa Dios.
22 Ang araw ay sumisikat, sila'y nagtitipon, at inilalagay sila sa kanilang mga yungib.
23 Ang tao ay lumalabas sa kaniyang gawain at sa kaniyang pagpapagal hanggang sa gabi.
24 Oh Panginoon, kay dami ng iyong mga gawa! sa karunungan ay ginawa mo silang lahat: ang lupa ay puno ng iyong mga kayamanan.
25 Gayon din itong malaki at malapad na dagat, kung saan may mga gumagapang na hindi mabilang, maging maliliit at malalaking hayop.
26 Doon nagsisiparoon ang mga sasakyang-dagat: nandoon ang leviathan, na iyong ginawa upang maglaro doon.
27 Ang lahat ng ito ay naghihintay sa iyo; upang mabigyan mo sila ng kanilang pagkain sa takdang panahon.
28 Na iyong ibinibigay sa kanila ay kanilang tinitipon: iyong binubuksan ang iyong kamay, sila'y nangapuspos ng kabutihan.
29 Iyong ikinubli ang iyong mukha, sila'y nangababagabag: iyong inaalis ang kanilang hininga, sila'y namamatay, at nanumbalik sa kanilang alabok.
30 Iyong sinugo ang iyong espiritu, sila'y nangalikha: at iyong ginawang bago muli ang ibabaw ng lupa.
31 Ang kaluwalhatian ng Panginoon ay mananatili magpakailan man: ang Panginoon ay magagalak sa kaniyang mga gawa.
32 Siya'y tumitingin sa lupa, at ito'y nanginginig: kaniyang hinihipo ang mga burol, at sila'y nagsisiusok.
33 Ako'y aawit sa Panginoon habang ako'y nabubuhay: ako'y aawit ng pagpuri sa aking Dios habang ako'y nabubuhay.
34 Ang aking pagbubulay-bulay sa kaniya ay magiging matamis: ako'y magagalak sa Panginoon.
35 Mapuksa nawa ang mga makasalanan sa lupa, at mawala nawa ang masama. Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 105

1 Oh magpasalamat kayo sa Panginoon; tumawag sa kanyang pangalan: ipakilala ang kanyang mga gawa sa mga tao.
2 Magsiawit kayo sa kaniya, umawit kayo ng mga salmo sa kaniya: magsalita kayo ng lahat niyang kagilagilalas na mga gawa.
3 Mangagluwalhati kayo sa kaniyang banal na pangalan: mangagalak ang puso nila na nagsisihanap sa Panginoon.
4 Hanapin ninyo ang Panginoon, at ang kaniyang kalakasan: hanapin ninyo ang kaniyang mukha magpakailan man.
5 Alalahanin ang kanyang kagilagilalas na mga gawa na kanyang ginawa; ang kaniyang mga kababalaghan, at ang mga kahatulan ng kaniyang bibig;
6 O kayong mga binhi ni Abraham na kanyang tagapaglingkod, kayong mga anak ni Jacob na kanyang pinili.
7 Siya ang Panginoon nating Dios: ang kaniyang mga kahatulan ay nasa buong lupa.
8 Kaniyang inalaala ang kaniyang tipan magpakailan man, ang salita na kaniyang iniutos sa isang libong henerasyon.
9 Na kaniyang ginawang tipan kay Abraham, at ang kaniyang panata kay Isaac;
10 At pinagtibay ang gayon kay Jacob bilang isang batas, at sa Israel na isang tipan na walang hanggan:
11 Na sinasabi, Sa iyo ko ibibigay ang lupain ng Canaan, ang kapalaran na iyong mana:
12 Nang sila ay kakaunti pa lamang sa bilang; oo, napakakaunti, at mga estranghero doon.
13 Nang sila'y maglakbay mula sa isang bansa patungo sa iba, mula sa isang kaharian hanggang sa ibang bayan;
14 Hindi niya pinahintulutang gumawa ng masama ang sinoman sa kanila: oo, kaniyang sinaway ang mga hari dahil sa kanila;
15 Na sinasabi, Huwag mong hawakan ang aking pinahiran ng langis, at huwag mong gawan ng masama ang aking mga propeta.
16 Bukod dito'y tumawag siya ng taggutom sa lupain: kaniyang binali ang buong tungkod ng tinapay.
17 Siya ay nagsugo ng isang tao sa unahan nila, sa makatuwid baga'y si Joseph, na ipinagbili bilang alipin:
18 Na ang mga paa ay kanilang sinaktan ng mga tanikala: siya'y inilagay sa bakal:
19 Hanggang sa panahon na dumating ang kaniyang salita: sinubok siya ng salita ng Panginoon.
20 Nagsugo ang hari at pinakawalan siya; maging ang pinuno ng bayan, at pinalaya siya.
21 Ginawa siyang panginoon ng kaniyang bahay, at pinuno ng lahat ng kaniyang pag-aari:
22 Upang gapusin ang kaniyang mga prinsipe sa kaniyang kagustuhan; at turuan ang kanyang mga senador ng karunungan.
23 Ang Israel din ay pumasok sa Egipto; at si Jacob ay nanirahan sa lupain ni Ham.
24 At kaniyang pinarami ng mainam ang kaniyang bayan; at ginawa silang mas malakas kaysa sa kanilang mga kaaway.
25 Kaniyang ibinalik ang kanilang puso upang kapootan ang kaniyang bayan, upang gumawa ng tuso sa kaniyang mga lingkod.
26 Sinugo niya si Moses na kaniyang lingkod; at si Aaron na kanyang pinili.
27 At kanilang ipinakita ang kaniyang mga tanda sa gitna nila, at mga kababalaghan sa lupain ng Ham.
28 Nagpadala siya ng kadiliman, at pinadilim; at hindi sila naghimagsik laban sa kanyang salita.
29 Kaniyang ginawang dugo ang kanilang tubig, at pinatay ang kanilang mga isda.
30 Ang kanilang lupain ay nagbunga ng sagana sa mga palaka, sa mga silid ng kanilang mga hari.
31 Siya'y nagsalita, at nagsidating ang mga sarisaring langaw, at mga kuto sa lahat ng kanilang mga hangganan.
32 Binigyan niya sila ng granizo bilang ulan, at nagniningas na apoy sa kanilang lupain.
33 Sinaktan din niya ang kanilang mga baging at ang kanilang mga puno ng igos; at sinira ang mga puno sa kanilang mga baybayin.

34 Siya'y nagsalita, at ang mga balang ay nagsidating, at ang mga higad, at hindi mabilang,
35 At kinain ang lahat ng damo sa kanilang lupain, at kinain ang bunga ng kanilang lupa.
36 Sinaktan din niya ang lahat ng mga panganay sa kanilang lupain, ang puno ng kanilang buong lakas.
37 Inilabas din niya sila na may pilak at ginto: at walang taong mahina sa kanilang mga tribo.
38 Natuwa ang Egipto nang sila'y umalis: sapagka't ang takot sa kanila ay dumating sa kanila.
39 Siya'y naglatag ng ulap na pantakip; at apoy upang magbigay liwanag sa gabi.
40 Ang mga tao ay humingi, at siya'y nagdala ng mga pugo, at binusog sila ng tinapay ng langit.
41 Binuksan niya ang bato, at bumulwak ang tubig; tumakbo sila sa mga tuyong lugar na parang ilog.
42 Sapagka't kaniyang naalaala ang kaniyang banal na pangako, at si Abraham na kaniyang lingkod.
43 At inilabas niya ang kaniyang bayan na may kagalakan, at ang kaniyang mga hinirang na may kasiyahan:
44 At ibinigay sa kanila ang mga lupain ng mga pagano: at kanilang minana ang gawain ng mga tao;
45 Upang kanilang matupad ang kaniyang mga palatuntunan, at maingatan ang kaniyang mga kautusan. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 106

1 Purihin ninyo ang Panginoon. Oh mangagpasalamat kayo sa Panginoon; sapagka't siya'y mabuti: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailan man.
2 Sino ang makapagsasabi ng mga makapangyarihang gawa ng Panginoon? sinong makapaghahayag ng lahat ng kaniyang papuri?
3 Mapalad silang nag-iingat ng kahatulan, at siyang gumagawa ng katuwiran sa lahat ng panahon.
4 Alalahanin mo ako, Oh Panginoon, ng lingap na iyong ibinibigay sa iyong bayan: Oh dalawin mo ako ng iyong kaligtasan;
5 Upang aking makita ang kabutihan ng iyong pinili, upang ako'y magsaya sa kagalakan ng iyong bansa, upang ako'y lumuwalhati na kasama ng iyong mana.
6 Kami ay nagkasala na kasama ng aming mga magulang, kami ay nakagawa ng kasamaan, kami ay gumawa ng kasamaan.
7 Hindi naunawaan ng aming mga magulang ang iyong mga kababalaghan sa Egipto; hindi nila naalaala ang karamihan ng iyong mga kaawaan; ngunit minungkahi siya sa dagat, maging sa Dagat na Pula.
8 Gayunpaman, iniligtas niya sila para sa kanyang pangalan, upang maipakilala niya ang kanyang makapangyarihang kapangyarihan.
9 Kaniya namang sinaway ang Dagat na Pula, at ito ay natuyo: sa gayo'y kaniyang pinatnubayan sila sa mga kalaliman, na parang sa ilang.
10 At iniligtas niya sila sa kamay ng napopoot sa kanila, at tinubos niya sila sa kamay ng kaaway.
11 At tinakpan ng tubig ang kanilang mga kaaway: walang natira kahit isa sa kanila.
12 Nang magkagayo'y naniwala sila sa kanyang mga salita; umawit sila ng papuri sa kanya.
13 Agad nilang nilimot ang kanyang mga gawa; hindi nila hinintay ang kaniyang payo:
14 Datapuwa't nagnanasa ng labis sa ilang, at tinukso ang Dios sa disyerto.
15 At ibinigay niya sa kanila ang kanilang kahilingan; ngunit nagpadala ng kapayatan sa kanilang kaluluwa.
16 Sila rin ay nainggit kay Moses sa kampo, at kay Aaron na santo ng Panginoon.
17 Bumuka ang lupa at nilamon si Dathan, at tinakpan ang pulutong ni Abiram.
18 At nagningas ang apoy sa kanilang pangkat; sinunog ng apoy ang masasama.
19 Sila'y gumawa ng baka sa Horeb, at sumamba sa larawang tinunaw.
20 Sa gayo'y kanilang pinalitan ang kanilang kaluwalhatian ng kawangis ng isang baka na kumakain ng damo.
21 Nilimot nila ang Dios na kanilang tagapagligtas, na gumawa ng mga dakilang bagay sa Egipto;
22 Mga kagilagilalas na gawa sa lupain ng Ham, at kakilakilabot na mga bagay sa tabi ng Dagat na Pula.
23 Kaya't sinabi niya na kaniyang wasakin sila, kung hindi si Moses na kaniyang pinili ay tumayo sa harap niya sa siwang, upang ihiwalay ang kaniyang galit, baka kaniyang wasakin sila.
24 Oo, kanilang hinamak ang kaaya-ayang lupain, hindi nila pinaniwalaan ang kaniyang salita:
25 Kundi nagreklamo sa kanilang mga tolda, at hindi nakinig sa tinig ng Panginoon.
26 Kaya't kaniyang itinaas ang kaniyang kamay laban sa kanila, upang ibagsak sila sa ilang:
27 Upang ibagsak din ang kanilang binhi sa gitna ng mga bansa, at pangalatin sila sa mga lupain.
28 Sila'y nakisama rin kay Baalpeor, at nagsikain ng mga hain sa mga patay.
29 Sa gayo'y minungkahi nila siya sa galit ng kanilang mga katha: at ang salot ay pumasok sa kanila.
30 Nang magkagayo'y tumindig si Phinehas, at nagsagawa ng kahatulan: at sa gayo'y tumigil ang salot.
31 At iyon ay ibinilang sa kanya para sa katuwiran sa lahat ng henerasyon magpakailanman.
32 Ginalit din nila siya sa tubig ng pakikipagtalo, na anopa't naging masama kay Moses dahil sa kanila:
33 Sapagka't kanilang minungkahi ang kaniyang espiritu, na anopa't siya'y nagsalita ng hindi sinasadya ng kaniyang mga labi.
34 Hindi nila winasak ang mga bansa, na pinag-utos sa kanila ng Panginoon:
35 Kundi sila'y nakihalubilo sa mga pagano, at natuto ng kanilang mga gawa.
36 At sila'y naglingkod sa kanilang mga diosdiosan: na naging isang patibong sa kanila.
37 Oo, inihain nila ang kanilang mga anak na lalaki at babae sa mga demonyo,
38 At nagdanak ng inosenteng dugo, sa makatuwid baga'y ang dugo ng kanilang mga anak na lalake at babae, na kanilang inihain sa mga diosdiosan ng Canaan: at ang lupain ay nadumhan ng dugo.
39 Sa gayo'y nadumihan sila sa kanilang sariling mga gawa, at nagpatutot sa kanilang sariling mga katha.

40 Kaya't ang poot ng Panginoon ay nagningas laban sa kaniyang bayan, na anopa't kaniyang kinasuklaman ang kaniyang sariling mana.
41 At ibinigay niya sila sa kamay ng mga pagano; at silang napopoot sa kanila ay namuno sa kanila.
42 Inapi din sila ng kanilang mga kaaway, at sila'y napasa ilalim ng kanilang kamay.
43 Maraming beses niyang iniligtas sila; ngunit minungkahi nila siya ng kanilang payo, at ibinaba dahil sa kanilang kasamaan.
44 Gayon ma'y pinakinggan niya ang kanilang kapighatian, nang kaniyang marinig ang kanilang daing:
45 At naalaala niya para sa kanila ang kanyang tipan, at nagsisi alinsunod sa karamihan ng kanyang mga awa.
46 Ginawa rin niya silang kaawaan ng lahat na nagdala sa kanila sa bihag.
47 Iligtas mo kami, Oh Panginoon naming Dios, at tipunin mo kami mula sa mga pagano, upang pasalamatan ang iyong banal na pangalan, at upang magtagumpay sa iyong kapurihan.
48 Purihin ang Panginoon, ang Dios ng Israel, mula sa walang hanggan hanggang sa walang hanggan: at sabihin ng buong bayan, Siya nawa. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 107

1 Oh mangagpasalamat kayo sa Panginoon, sapagka't siya'y mabuti: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailan man.
2 Magsabi ng gayon ang mga tinubos ng Panginoon, na kaniyang tinubos sa kamay ng kaaway;
3 At tinipon sila mula sa mga lupain, mula sa silangan, at mula sa kanluran, mula sa hilaga, at mula sa timog.
4 Sila'y gumala sa ilang sa nag-iisang daan; wala silang nakitang lungsod na matitirhan.
5 Gutom at nauuhaw, ang kanilang kaluluwa ay nanghina sa kanila.
6 Nang magkagayo'y dumaing sila sa Panginoon sa kanilang kabagabagan, at iniligtas niya sila sa kanilang mga kabagabagan.
7 At pinatnubayan niya sila sa tamang daan, upang sila'y magsiparoon sa isang bayan na tahanan.
8 Oh purihin nawa ng mga tao ang Panginoon dahil sa kaniyang kabutihan, at dahil sa kaniyang mga kagilagilalas na gawa sa mga anak ng mga tao!
9 Sapagka't kaniyang binibigyang-kasiyahan ang nananabik na kaluluwa, at binubusog ang gutom na kaluluwa ng kabutihan.
10 Yaong mga nakaupo sa kadiliman at sa anino ng kamatayan, na nakagapos sa dalamhati at bakal;
11 Sapagka't sila'y nanghimagsik laban sa mga salita ng Dios, at hinamak ang payo ng Kataastaasan:
12 Kaya't kaniyang ibinagsak ang kanilang puso ng may kahirapan; sila ay nahulog, at walang tumulong.
13 Nang magkagayo'y dumaing sila sa Panginoon sa kanilang kabagabagan, at iniligtas niya sila sa kanilang mga kabagabagan.
14 Inilabas niya sila sa kadiliman at sa anino ng kamatayan, at pinagputolputol ang kanilang mga gapos.
15 Oh purihin nawa ng mga tao ang Panginoon dahil sa kaniyang kabutihan, at dahil sa kaniyang mga kagilagilalas na gawa sa mga anak ng mga tao!
16 Sapagka't kaniyang sinira ang mga pintuang tanso, at pinutol ang mga halang na bakal.
17 Ang mga mangmang dahil sa kanilang pagsalangsang, at dahil sa kanilang mga kasamaan, ay napighati.
18 Kinasusuklaman ng kanilang kaluluwa ang lahat ng sarisaring pagkain; at lumalapit sila sa mga pintuan ng kamatayan.
19 Nang magkagayo'y dumaing sila sa Panginoon sa kanilang kabagabagan, at iniligtas niya sila sa kanilang mga kabagabagan.
20 Ipinadala niya ang kaniyang salita, at pinagaling sila, at iniligtas sila sa kanilang pagkapahamak.
21 Oh purihin nawa ng mga tao ang Panginoon dahil sa kaniyang kabutihan, at dahil sa kaniyang mga kagilagilalas na gawa sa mga anak ng mga tao!
22 At hayaan silang maghain ng mga hain ng pasasalamat, at ipahayag ang kanyang mga gawa na may kagalakan.
23 Silang lumusong sa dagat sa mga sasakyang-dagat, na nagsisigawa sa malalaking tubig;
24 Nakikita ng mga ito ang mga gawa ng Panginoon, at ang kaniyang mga kababalaghan sa kalaliman.
25 Sapagka't siya'y nag-uutos, at nagpapataas ng mabagyong hangin, na nagpapataas ng mga alon niyaon.
26 Sila'y nagsisiakyat sa langit, sila'y nagsisibaba uli sa mga kalaliman: ang kanilang kaluluwa ay natutunaw dahil sa kabagabagan.
27 Sila'y nagparoo't parito, at gumaray-garay na parang lasing, at sila'y nasa wakas ng kanilang talino.
28 Nang magkagayo'y dumaing sila sa Panginoon sa kanilang kabagabagan, at inilabas niya sila sa kanilang mga kabagabagan.
29 Kaniyang pinapatahimik ang bagyo, na anopa't ang mga alon niyaon ay tumahimik.
30 Kung magkagayo'y natutuwa sila sapagka't sila'y tumahimik; kaya dinadala niya sila sa kanilang nais na kanlungan.
31 Oh purihin nawa ng mga tao ang Panginoon dahil sa kaniyang kabutihan, at dahil sa kaniyang mga kamangha-manghang gawa sa mga anak ng mga tao!
32 Itaas din nila siya sa kapisanan ng mga tao, at purihin siya sa kapulungan ng mga matanda.
33 Kaniyang ginagawang ilang ang mga ilog, at ang mga bukal ay naging tuyong lupa;
34 Isang mabungang lupain sa tigang, dahil sa kasamaan nila na nagsisitahan doon.
35 Kaniyang ginagawang tubig na nakatayo ang ilang, at mga bukal ng tubig ang tuyong lupa.
36 At doon niya pinatahan ang mga nagugutom, upang makapaghanda sila ng isang bayan na tahanan;
37 At maghasik ng mga bukid, at magtanim ng mga ubasan, na maaaring magbunga ng pakinabang.
38 Kaniya rin namang pinagpala sila, na anopa't sila'y dumami na mainam; at hindi pinahintulutang kumunti ang kanilang mga baka.
39 Muli, sila ay nabawasan at ibinababa sa pamamagitan ng pang-aapi, kapighatian, at kalungkutan.
40 Kaniyang ibinuhos ang paghamak sa mga prinsipe, at pinagala sila sa ilang, na walang daan.

41 Gayon ma'y itinaas niya ang dukha mula sa kadalamhatian, at ginawan siya ng mga pamilya na parang kawan.
42 Makikita ito ng matuwid, at magsasaya: at lahat ng kasamaan ay ititigil ang kaniyang bibig.
43 Sinomang pantas, at oobserbahan ang mga bagay na ito, sa makatuwid baga'y kanilang mauunawaan ang kagandahang-loob ng Panginoon.

KAPITULO 108

1 O Diyos, ang aking puso ay matatag; Ako'y aawit at magpupuri, maging ng aking kaluwalhatian.
2 Gumising ka, salterio at alpa: ako rin ay gigising ng maaga.
3 Pupurihin kita, Oh Panginoon, sa gitna ng mga tao: at aawit ako ng mga pagpuri sa iyo sa gitna ng mga bansa.
4 Sapagka't ang iyong awa ay dakila sa itaas ng mga langit: at ang iyong katotohanan ay umaabot hanggang sa mga alapaap.
5 Mabunyi ka, Oh Dios, sa itaas ng mga langit: at ang iyong kaluwalhatian sa ibabaw ng buong lupa;
6 Upang ang iyong minamahal ay maligtas: magligtas ka ng iyong kanang kamay, at sagutin mo ako.
7 Nagsalita ang Diyos sa kanyang kabanalan; Ako'y magagalak, aking hahatiin ang Shechem, at aking susukatin ang libis ng Succoth.
8 Ang Gilead ay akin; Ang Manasseh ay akin; Ang Ephraim naman ay siyang lakas ng aking ulo; Ang Judah ay aking tagapagbigay ng batas;
9 Ang Moab ay aking hugasan; sa Edom ay aking itatapon ang aking panyapak; sa Philistia ako ay magtatagumpay.
10 Sinong magdadala sa akin sa matibay na lungsod? sino ang magdadala sa akin sa Edom?
11 Hindi ba ikaw, Oh Dios, na naglayo sa amin? at hindi ka ba, O Diyos, lalabas na kasama ng aming mga hukbo?
12 Bigyan mo kami ng tulong sa kabagabagan: sapagka't walang kabuluhan ang tulong ng tao.
13 Sa pamamagitan ng Dios ay gagawa tayo ng matapang: sapagka't siya ang yuyurak sa ating mga kaaway.

KAPITULO 109

1 Huwag kang tumahimik, Oh Dios ng aking kapurihan;
2 Sapagka't ang bibig ng masama at ang bibig ng magdaraya ay ibinuka laban sa akin: sila'y nangagsalita laban sa akin ng sinungaling na dila.
3 Kinubkob din nila ako ng mga salita ng pagkapoot; at lumaban sa akin ng walang dahilan.
4 Sa aking pag-ibig, sila'y aking mga kalaban: nguni't ibinibigay ko ang aking sarili sa panalangin.
5 At ginantimpalaan nila ako ng masama sa mabuti, at pagkapoot sa aking pagibig.
6 Maglagay ka ng masamang tao sa ibabaw niya: at hayaang tumayo si Satanas sa kaniyang kanang kamay.
7 Kapag siya ay hinatulan, hayaan siyang ikondena: at ang kanyang panalangin ay maging kasalanan.
8 Maging kaunti nawa ang kaniyang mga araw; at hayaang kunin ng isa ang kanyang opisina.
9 Mawalan ng ama ang kaniyang mga anak, at ang kaniyang asawa ay isang balo.
10 Hayaang ang kaniyang mga anak ay laging palaboy, at namamalimos: hanapin din nila ang kanilang tinapay mula sa kanilang mga sirang dako.
11 Hayaang hulihin ng mangingikil ang lahat niyang tinatangkilik; at hayaang sirain ng mga dayuhan ang kanyang gawain.
12 Nawa'y walang mag-ukol ng awa sa kanya: ni magkaroon man ng sinumang lingap sa kanyang mga anak na ulila.
13 Nawa'y maputol ang kanyang lahi; at sa susunod na henerasyon ay pawiin nawa ang kanilang pangalan.
14 Alalahanin nawa ng Panginoon ang kasamaan ng kaniyang mga magulang; at huwag hayaang mabura ang kasalanan ng kanyang ina.
15 Nawa'y laging nasa harap ng Panginoon, upang kaniyang ihiwalay ang alaala sa kanila sa lupa.
16 Sapagka't hindi niya inalaala na magpakita ng kaawaan, kundi inusig ang dukha at mapagkailangan, upang mapatay man niya ang may bagbag na puso.
17 Kung paanong inibig niya ang sumpa, gayon dumating sa kaniya: kung paanong hindi niya kinalulugdan ang pagpapala, ay malayo nawa sa kaniya.
18 Kung paanong dinamitan niya ang kaniyang sarili ng sumpa na gaya ng kaniyang damit, gayon pumasok sa kaniyang tiyan na parang tubig, at parang langis sa kaniyang mga buto.
19 Nawa'y maging gaya ng damit na bumabalot sa kanya, at isang pamigkis na palagiang binigkis sa kanya.
20 Ito nawa ang kagantihan sa aking mga kalaban mula sa Panginoon, at sa kanila na nagsasalita ng kasamaan laban sa aking kaluluwa.
21 Nguni't gawin mo sa akin, Oh Panginoong Dios, alang-alang sa iyong pangalan: sapagka't ang iyong awa ay mabuti, iligtas mo ako.
22 Sapagka't ako'y dukha at mapagkailangan, at ang aking puso ay sugatan sa loob ko.
23 Ako'y nawala na parang anino kapag ito'y kumukupas: ako'y inihagis pataas at pababa na parang balang.
24 Ang aking mga tuhod ay nanghihina dahil sa pag-aayuno; at ang aking laman ay kulang sa katabaan.
25 Ako'y naging kakutyaan din sa kanila: nang sila'y tumingin sa akin, kanilang iniling ang kanilang mga ulo.
26 Tulungan mo ako, Oh Panginoon kong Dios: Oh iligtas mo ako ayon sa iyong awa:
27 Upang kanilang malaman na ito ang iyong kamay; na ikaw, Panginoon, ang gumawa nito.
28 Hayaan silang sumumpa, nguni't magpala ka: pagka sila'y nagsibangon, sila'y mangahiya; kundi magalak ang iyong lingkod.
29 Mabihisan nawa ng kahihiyan ang aking mga kalaban, at matakpan sila ng kanilang sariling pagkalito, na parang balabal.
30 Ako'y lubos na magpupuri sa Panginoon ng aking bibig; oo, pupurihin ko siya sa gitna ng karamihan.
31 Sapagka't siya'y tatayo sa kanang kamay ng dukha, upang iligtas siya sa mga humahatol sa kaniyang kaluluwa.

KAPITULO 110

1 Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, Maupo ka sa aking kanan, hanggang sa gawin ko ang iyong mga kaaway na tungtungan ng iyong mga paa.
2 Ipadadala ng Panginoon ang tungkod ng iyong kalakasan mula sa Sion: maghari ka sa gitna ng iyong mga kaaway.
3 Ang iyong mga tao ay magiging kusa sa araw ng iyong kapangyarihan, sa kagandahan ng kabanalan mula sa sinapupunan ng umaga: nasa iyo ang hamog ng iyong kabataan.
4 Ang Panginoon ay sumumpa, at hindi magsisisi, Ikaw ay saserdote magpakailan man ayon sa order ni Melchizedek.
5 Ang Panginoon sa iyong kanang kamay ay sasaktan ang mga hari sa araw ng kaniyang poot.
6 Siya'y hahatol sa gitna ng mga pagano, kaniyang pupunuin ang mga dako ng mga bangkay; kaniyang sasaktan ang mga ulo sa maraming bansa.
7 Siya'y iinom sa batis sa daan: kaya't itataas niya ang ulo.

KAPITULO 111

1 Purihin ninyo ang Panginoon. Pupurihin ko ang Panginoon ng buong puso ko, sa kapulungan ng matuwid, at sa kongregasyon.
2 Ang mga gawa ng Panginoon ay dakila, na hinahanap ng lahat na nalulugod doon.
3 Ang kaniyang gawa ay marangal at maluwalhati: at ang kaniyang katuwiran ay nananatili magpakailanman.
4 Kaniyang ginawa ang kaniyang mga kagilagilalas na gawa upang alalahanin: ang Panginoon ay mapagbiyaya at puspos ng kahabagan.
5 Siya'y nagbigay ng pagkain sa kanila na nangatatakot sa kaniya: kaniyang aalalahanin magpakailanman ang kaniyang tipan.
6 Ipinakita niya sa kaniyang mga tao ang kapangyarihan ng kaniyang mga gawa, upang maibigay niya sa kanila ang mana ng mga pagano.
7 Ang mga gawa ng kaniyang mga kamay ay katotohanan at kahatulan; lahat ng kanyang mga utos ay tiyak.
8 Sila'y tumatayong matatag magpakailanman, at ginagawa sa katotohanan at katuwiran.
9 Siya'y nagpadala ng katubusan sa kaniyang mga tao: kaniyang iniutos ang kaniyang tipan magpakailan man: banal at kagalang-galang ang kaniyang pangalan.
10 Ang pagkatakot sa Panginoon ay pasimula ng karunungan: may mabuting pagkaunawa silang lahat na nagsisigawa ng kaniyang mga utos: ang kaniyang kapurihan ay nananatili magpakailanman.

KAPITULO 112

1 Purihin ninyo ang Panginoon. Mapalad ang tao na may takot sa Panginoon, na lubos na nalulugod sa kaniyang mga utos.
2 Ang kaniyang binhi ay magiging makapangyarihan sa lupa: ang lahi ng matuwid ay pagpapalain.
3 Kasaganaan at kayamanan ay sasa kaniyang bahay: at ang kaniyang katuwiran ay nananatili magpakailanman.
4 Sa matuwid ay sumikat ang liwanag sa kadiliman: siya'y mapagbiyaya, at puspos ng kahabagan, at matuwid.
5 Ang mabuting tao ay nagpapakita ng lingap, at nagpapahiram: gagabayan niya ang kanyang mga gawain nang may pagpapasya.
6 Tunay na hindi siya makikilos magpakailanman: ang matuwid ay mananatili sa walang hanggang alaala.
7 Hindi siya matatakot sa masamang balita: ang kaniyang puso ay matatag, na nagtitiwala sa Panginoon.
8 Ang kaniyang puso ay matatag, siya'y hindi matatakot, hanggang sa kaniyang makita ang kaniyang nais sa kaniyang mga kaaway.
9 Siya ay nagbahagi, siya ay nagbigay sa dukha; ang kanyang katuwiran ay nananatili magpakailanman; ang kanyang sungay ay matataas na may karangalan.
10 Makikita ito ng masama, at magdadalamhati; siya'y magngangalit ng kaniyang mga ngipin, at matutunaw: ang naisin ng masama ay magdurusa.

KAPITULO 113

1 Purihin ninyo ang Panginoon. Purihin, Oh kayong mga lingkod ng Panginoon, purihin ang pangalan ng Panginoon.
2 Purihin ang pangalan ng Panginoon mula ngayon at magpakailanman.
3 Mula sa pagsikat ng araw hanggang sa paglubog niyaon, ang pangalan ng Panginoon ay purihin.
4 Ang Panginoon ay mataas sa lahat ng mga bansa, at ang kaniyang kaluwalhatian ay nasa itaas ng mga langit.
5 Sino ang gaya ng Panginoon nating Dios, na tumatahan sa itaas,
6 Na nagpapakumbaba upang tingnan ang mga bagay na nasa langit, at nasa lupa!
7 Kaniyang itinataas ang dukha mula sa alabok, at itinataas ang mapagkailangan mula sa dumi;
8 Upang siya'y mailagay na kasama ng mga prinsipe, sa makatuwid baga'y kasama ng mga prinsipe ng kaniyang bayan.
9 Kaniyang ginagawang tagapanatili ng bahay ang baog na babae, at naging masayang ina ng mga anak. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 114

1 Nang ang Israel ay lumabas sa Egipto, ang sangbahayan ni Jacob mula sa bayang may ibang wika;
2 Ang Judah ay kaniyang santuario, at ang Israel ay kaniyang nasasakupan.
3 Nakita ng dagat, at tumakas: ang Jordan ay napaatras.
4 Ang mga bundok ay lumukso na parang mga lalaking tupa, at ang maliliit na burol ay parang mga kordero.
5 Anong nangyari sa iyo, Oh dagat, na ikaw ay tumakas? ikaw Jordan, na ikaw ay itinaboy?
6 Kayong mga bundok, na kayo'y lumukso na parang mga lalaking tupa; at kayong maliliit na burol, tulad ng mga kordero?
7 Manginig, ikaw na lupa, sa harapan ng Panginoon, sa harapan ng Diyos ni Jacob;
8 Na ginawang tubig na nakatayo ang bato, ang bato ay naging bukal ng tubig.

KAPITULO 115

1 Hindi sa amin, Oh Panginoon, huwag sa amin, kundi sa iyong pangalan ay magbigay ng kaluwalhatian, dahil sa iyong awa, at dahil sa iyong katotohanan.
2 Bakit sasabihin ng mga pagano, Saan naroon ngayon ang kanilang Dios?
3 Nguni't ang ating Dios ay nasa langit: kaniyang ginawa ang anomang kaniyang kinalulugdan.
4 Ang kanilang mga diyus-diyosan ay pilak at ginto, na gawa ng mga kamay ng mga tao.
5 Sila'y may mga bibig, ngunit hindi sila nagsasalita: sila'y may mga mata, ngunit hindi sila nakakakita:
6 Sila'y may mga tainga, ngunit sila'y hindi nakakarinig: sila'y may mga ilong, ngunit sila'y hindi nakakaamoy:
7 Sila'y may mga kamay, nguni't hindi sila humahawak: sila'y may mga paa, nguni't sila'y hindi nagsisilakad: o nagsasalita man sila sa kanilang lalamunan.
8 Silang nagsisigawa sa kanila ay katulad nila; gayon din ang bawa't nagtitiwala sa kanila.
9 Oh Israel, tumiwala ka sa Panginoon: siya'y kanilang saklolo at kanilang kalasag.
10 Oh sangbahayan ni Aaron, magtiwala ka sa Panginoon: siya'y kanilang saklolo at kanilang kalasag.
11 Kayong nangatatakot sa Panginoon, magsitiwala kayo sa Panginoon: siya'y kanilang saklolo at kanilang kalasag.
12 Inalaala tayo ng Panginoon: pagpapalain niya tayo; pagpapalain niya ang sambahayan ni Israel; pagpapalain niya ang sambahayan ni Aaron.
13 Pagpapalain niya ang nangatatakot sa Panginoon, maliit at malaki.
14 Pararamihin kayo ng Panginoon, kayo at ang inyong mga anak.
15 Kayo'y pinagpala ng Panginoon na gumawa ng langit at lupa.
16 Ang langit, sa makatuwid baga'y ang mga langit, ay sa Panginoon: nguni't ang lupa ay ibinigay niya sa mga anak ng mga tao.
17 Ang mga patay ay hindi pumupuri sa Panginoon, ni sinumang bumababa sa katahimikan.
18 Nguni't ating pupurihin ang Panginoon mula ngayon at magpakailanman. Purihin ang Panginoon.

KAPITULO 116

1 Iniibig ko ang Panginoon, sapagka't dininig niya ang aking tinig at ang aking mga daing.
2 Sapagka't kaniyang ikiniling ang kaniyang pakinig sa akin, kaya't ako'y tatawag sa kaniya habang ako'y nabubuhay.
3 Ang mga kadalamhatian ng kamatayan ay kumubkob sa akin, at ang mga sakit ng impyerno ay humawak sa akin: ako'y nakasumpong ng kabagabagan at kadalamhatian.
4 Nang magkagayo'y tinawag ko ang pangalan ng Panginoon; Oh Panginoon, isinasamo ko sa iyo, iligtas mo ang aking kaluluwa.
5 Ang Panginoon ay mapagbiyaya, at matuwid; oo, ang ating Diyos ay maawain.
6 Iniingatan ng Panginoon ang simple: ako'y nababa, at tinulungan niya ako.
7 Bumalik ka sa iyong kapahingahan, Oh kaluluwa ko; sapagka't ang Panginoon ay gumawa ng sagana sa iyo.
8 Sapagka't iyong iniligtas ang aking kaluluwa sa kamatayan, ang aking mga mata sa luha, at ang aking mga paa sa pagkahulog.
9 Ako ay lalakad sa harap ng Panginoon sa lupain ng mga buhay.
10 Ako'y naniwala, kaya't ako'y nagsalita: ako'y lubhang nagdalamhati:
11 Aking sinabi sa aking pagmamadali, Lahat ng tao ay sinungaling.
12 Ano ang aking ibibigay sa Panginoon sa lahat ng kaniyang kabutihan sa akin?
13 Aking kukunin ang saro ng kaligtasan, at tatawag ako sa pangalan ng Panginoon.
14 Aking tutuparin ang aking mga panata sa Panginoon ngayon sa harap ng kaniyang buong bayan.
15 Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal.
16 Oh Panginoon, tunay na ako'y iyong lingkod; Ako'y iyong lingkod, at ang anak ng iyong katulong na babae: iyong kinalagan ang aking mga gapos.
17 Aking ihahandog sa iyo ang hain ng pasasalamat, at tatawag ako sa pangalan ng Panginoon.
18 Aking tutuparin ang aking mga panata sa Panginoon ngayon sa harap ng kaniyang buong bayan,
19 Sa mga looban ng bahay ng Panginoon, sa gitna mo, Oh Jerusalem. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 117

1 Oh purihin ninyo ang Panginoon, ninyong lahat na bansa: purihin ninyo siya, ninyong lahat na mga tao.
2 Sapagka't ang kaniyang maawang kagandahang-loob ay dakila sa atin: at ang katotohanan ng Panginoon ay nananatili magpakailanman. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 118

1 Oh magpasalamat kayo sa Panginoon; sapagka't siya'y mabuti: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
2 Sabihin ngayon ng Israel, na ang kaniyang awa ay magpakailanman.
3 Sabihin ngayon ng sangbahayan ni Aaron, na ang kaniyang awa ay magpakailanman.
4 Magsabi ngayon ang nangatatakot sa Panginoon, na ang kaniyang awa ay magpakailan man.
5 Ako'y tumawag sa Panginoon sa kabagabagan: ang Panginoon ay sumagot sa akin, at inilagay ako sa isang malawak na dako.
6 Ang Panginoon ay nasa aking panig; hindi ako matatakot: ano ang magagawa ng tao sa akin?
7 Ang Panginoon ay nakikibahagi sa akin sa kanila na tumulong sa akin: kaya't makikita ko ang aking nais sa kanila na nangapopoot sa akin.
8 Higit na mabuti ang magtiwala sa Panginoon kaysa magtiwala sa tao.
9 Maigi ang magtiwala sa Panginoon, kaysa magtiwala sa mga prinsipe.
10 Kinubkob ako ng lahat ng mga bansa sa palibot: nguni't sa pangalan ng Panginoon ay aking wawasakin sila.

11 Kinubkob nila ako sa palibot; oo, kinubkob nila ako sa palibot: nguni't sa pangalan ng Panginoon ay aking wawasakin sila.
12 Kinubkob nila ako na parang mga bubuyog; sila ay napatay na parang apoy ng mga tinik: sapagka't sa pangalan ng Panginoon ay aking wawasakin sila.
13 Iyong itinulak ako na mainam upang ako'y mabuwal: nguni't tinulungan ako ng Panginoon.
14 Ang Panginoon ay aking lakas at awit, at naging aking kaligtasan.
15 Ang tinig ng kagalakan at kaligtasan ay nasa mga tabernakulo ng matuwid: ang kanang kamay ng Panginoon ay gumagawang matapang.
16 Ang kanang kamay ng Panginoon ay nataas: ang kanang kamay ng Panginoon ay gumagawang matapang.
17 Hindi ako mamamatay, kundi mabubuhay, at ipahahayag ang mga gawa ng Panginoon.
18 Pinarusahan akong mainam ng Panginoon: nguni't hindi niya ako ibinigay sa kamatayan.
19 Buksan mo sa akin ang mga pintuan ng katuwiran: ako'y papasok sa kanila, at aking pupurihin ang Panginoon:
20 Ang pintuang ito ng Panginoon, na papasok ang mga matuwid.
21 Pupurihin kita: sapagka't dininig mo ako, at naging aking kaligtasan.
22 Ang batong tinanggihan ng mga tagapagtayo ay naging pangulong bato sa panulok.
23 Ito ang gawa ng Panginoon; ito ay kahanga-hanga sa ating mga mata.
24 Ito ang araw na ginawa ng Panginoon; tayo ay magsasaya at magagalak dito.
25 Iligtas mo ngayon, isinasamo ko sa iyo, Oh Panginoon: Oh Panginoon, isinasamo ko sa iyo, magpadala ka ngayon ng kaginhawahan.
26 Pagpalain nawa ang dumarating sa pangalan ng Panginoon: pinagpala namin kayo mula sa bahay ng Panginoon.
27 Ang Dios ay ang Panginoon, na nagbigay liwanag sa atin: itali ang hain ng mga lubid, hanggang sa mga sungay ng dambana.
28 Ikaw ay aking Diyos, at pupurihin kita: ikaw ay aking Diyos, aking itataas ka.
29 Oh magpasalamat kayo sa Panginoon; sapagka't siya'y mabuti: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.

KAPITULO 119

1 ALEPH. Mapalad ang mga walang dungis sa daan, na lumalakad sa kautusan ng Panginoon.
2 Mapalad silang tumutupad sa kaniyang mga patotoo, at nagsisihanap sa kaniya ng buong puso.
3 Sila rin ay hindi gumagawa ng kasamaan: sila'y nagsisilakad sa kaniyang mga daan.
4 Inutusan mo kaming sundin ang iyong mga tuntunin nang buong sikap.
5 O kung ang aking mga daan ay nakadirekta upang sundin ang iyong mga palatuntunan!
6 Kung magkagayo'y hindi ako mapapahiya, pagka aking iginalang ang lahat ng iyong mga utos.
7 Pupurihin kita ng katuwiran ng puso, pagka aking natutunan ang iyong mga matuwid na kahatulan.
8 Aking iingatan ang iyong mga palatuntunan: Oh huwag mo akong lubos na pabayaan.
9 BETH. Paano lilinisin ng isang binata ang kaniyang lakad? sa pamamagitan ng pag-iingat dito ayon sa iyong salita.
10 Hinanap kita ng buong puso ko: Oh huwag mo akong hayaang malihis sa iyong mga utos.
11 Ang iyong salita ay aking itinago sa aking puso, upang hindi ako magkasala laban sa iyo.
12 Mapalad ka, Oh Panginoon: ituro mo sa akin ang iyong mga palatuntunan.
13 Sa pamamagitan ng aking mga labi ay ipinahayag ko ang lahat ng mga kahatulan ng iyong bibig.
14 Ako'y nagalak sa daan ng iyong mga patotoo, gaya ng sa lahat ng kayamanan.
15 Ako ay magbubulay-bulay sa iyong mga tuntunin, at igagalang ko ang iyong mga daan.
16 Ako'y magagalak sa iyong mga palatuntunan: hindi ko kalilimutan ang iyong salita.
17 GIMEL. Makitungo kang sagana sa iyong lingkod, upang ako'y mabuhay, at ingatan ang iyong salita.
18 Idilat mo ang aking mga mata, upang ako'y makakita ng mga kagilagilalas na bagay mula sa iyong kautusan.
19 Ako ay estranghero sa lupa: huwag mong ikubli sa akin ang iyong mga utos.
20 Ang aking kaluluwa ay nadudurog dahil sa pananabik na mayroon ito sa iyong mga kahatulan sa lahat ng panahon.
21 Iyong sinaway ang mayabang na sinumpa, na nagkakamali sa iyong mga utos.
22 Alisin mo sa akin ang kadustaan at paghamak; sapagka't aking iningatan ang iyong mga patotoo.
23 Ang mga prinsipe din ay naupo at nagsalita laban sa akin: nguni't ang iyong lingkod ay nagbulay-bulay sa iyong mga palatuntunan.
24 Ang iyong mga patotoo ay aking kaluguran at aking mga tagapayo.
25 DALETH. Ang aking kaluluwa ay dumidikit sa alabok: buhayin mo ako ayon sa iyong salita.
26 Aking ipinahayag ang aking mga daan, at dininig mo ako: ituro mo sa akin ang iyong mga palatuntunan.
27 Ipaunawa mo sa akin ang daan ng iyong mga tuntunin: sa gayo'y magsasalita ako ng iyong kagilagilalas na mga gawa.
28 Ang aking kaluluwa ay natutunaw sa kalumbayan: palakasin mo ako ayon sa iyong salita.
29 Alisin mo sa akin ang daan ng kasinungalingan: at ipagkaloob mo sa akin ang iyong kautusan na may biyaya.
30 Aking pinili ang daan ng katotohanan: ang iyong mga kahatulan ay inilagay ko sa harap ko.
31 Ako'y kumapit sa iyong mga patotoo: Oh Panginoon, huwag mo akong ilagay sa kahihiyan.
32 Tatakbo ako sa daan ng iyong mga utos, pagka iyong pinalaki ang aking puso.
33 HE. Ituro mo sa akin, Oh Panginoon, ang daan ng iyong mga palatuntunan; at iingatan ko ito hanggang sa wakas.
34 Bigyan mo ako ng unawa, at aking iingatan ang iyong kautusan; oo, susundin ko ito nang buong puso ko.
35 Palakadin mo ako sa landas ng iyong mga utos; sapagka't doon ako nalulugod.

36 Ikiling mo ang aking puso sa iyong mga patotoo, at hindi sa kasakiman.
37 Ihiwalay mo ang aking mga mata sa pagtingin sa walang kabuluhan; at buhayin mo ako sa iyong daan.
38 Itatag mo ang iyong salita sa iyong lingkod, na tapat sa iyong takot.
39 Alisin mo ang aking kadustaan na aking kinatatakutan: sapagka't ang iyong mga kahatulan ay mabuti.
40 Narito, ako'y nanabik sa iyong mga tuntunin: buhayin mo ako sa iyong katuwiran.
41 VAU. Dumating nawa sa akin ang iyong mga kaawaan, Oh Panginoon, sa makatuwid baga'y ang iyong pagliligtas, ayon sa iyong salita.
42 Sa gayo'y magkakaroon ako ng isasagot sa dumudusta sa akin: sapagka't ako'y tumitiwala sa iyong salita.
43 At huwag lubusang kunin ang salita ng katotohanan sa aking bibig; sapagka't ako'y umasa sa iyong mga kahatulan.
44 Sa gayo'y aking tutuparin ang iyong kautusan magpakailan man.
45 At ako'y lalakad sa kalayaan: sapagka't hinahanap ko ang iyong mga tuntunin.
46 Ako din ay magsasalita ng iyong mga patotoo sa harap ng mga hari, at hindi ako mahihiya.
47 At ako'y magagalak sa aking sarili sa iyong mga utos, na aking inibig.
48 Ang aking mga kamay din ay aking itataas sa iyong mga utos, na aking inibig; at ako ay magbubulay-bulay sa iyong mga palatuntunan.
49 ZAIN. Alalahanin mo ang salita sa iyong lingkod, kung saan mo ako pinaasa.
50 Ito ang aking kaaliwan sa aking kapighatian: sapagka't binuhay ako ng iyong salita.
51 Ang mayabang ay tinutuya akong mainam: gayon ma'y hindi ako humiwalay sa iyong kautusan.
52 Aking naalaala ang iyong mga kahatulan noong una, Oh Panginoon; at inaliw ko ang sarili ko.
53 Sindak ay humawak sa akin dahil sa masama na tumalikod sa iyong kautusan.
54 Ang iyong mga palatuntunan ay naging aking mga awit sa bahay ng aking paglalakbay.
55 Aking naalaala ang iyong pangalan, Oh Panginoon, sa gabi, at iningatan ko ang iyong kautusan.
56 Ito'y nasa akin, sapagka't aking iningatan ang iyong mga tuntunin.
57 CHETH. Ikaw ay aking bahagi, Oh Panginoon: aking sinabi na aking tutuparin ang iyong mga salita.
58 Aking hiniling ang iyong biyaya ng aking buong puso: maawa ka sa akin ayon sa iyong salita.
59 Inisip ko ang aking mga lakad, at ibinaling ko ang aking mga paa sa iyong mga patotoo.
60 Ako'y nagmadali, at hindi nagtagal sa pagtupad ng iyong mga utos.
61 Ninakawan ako ng mga panali ng masama: nguni't hindi ko kinalimutan ang iyong kautusan.
62 Sa hatinggabi ako'y babangon upang magpasalamat sa iyo dahil sa iyong matuwid na mga kahatulan.
63 Ako'y kasama ng lahat nilang nangatatakot sa iyo, at ng nagsisitupad ng iyong mga tuntunin.
64 Ang lupa, Oh Panginoon, ay puno ng iyong awa: ituro mo sa akin ang iyong mga palatuntunan.
65 TETH. Ikaw ay gumawa ng mabuti sa iyong lingkod, Oh Panginoon, ayon sa iyong salita.
66 Turuan mo ako ng mabuting kahatulan at kaalaman: sapagka't ako'y naniwala sa iyong mga utos.
67 Bago ako nagdalamhati ay naligaw ako: nguni't ngayo'y tinupad ko ang iyong salita.
68 Ikaw ay mabuti, at gumagawa ng mabuti; ituro mo sa akin ang iyong mga palatuntunan.
69 Ang mayabang ay gumawa ng kasinungalingan laban sa akin: nguni't aking iingatan ang iyong mga tuntunin ng aking buong puso.
70 Ang kanilang puso ay kasing taba ng grasa; ngunit ako ay nalulugod sa iyong kautusan.
71 Mabuti para sa akin na ako ay napighati; upang aking matutuhan ang iyong mga palatuntunan.
72 Ang kautusan ng iyong bibig ay maigi sa akin kay sa libu-libong ginto at pilak.
73 JOD. Ginawa ako ng iyong mga kamay at hinubog ako: bigyan mo ako ng unawa, upang aking matutuhan ang iyong mga utos.
74 Sila na natatakot sa iyo ay matutuwa kapag nakita nila ako; sapagka't ako'y umasa sa iyong salita.
75 Nalalaman ko, Oh Panginoon, na ang iyong mga kahatulan ay matuwid, at sa katapatan mo ako dinalamhati.
76 Isinasamo ko sa iyo, na ang iyong maawaing kagandahang-loob ay maging aking kaaliwan, alinsunod sa iyong salita sa iyong lingkod.
77 Dumating nawa sa akin ang iyong malumanay na mga kaawaan, upang ako'y mabuhay: sapagka't ang iyong kautusan ay aking kaluguran.
78 Mapahiya ang mayabang; sapagka't sila'y gumawa ng kalikuan sa akin ng walang kadahilanan: nguni't ako'y magbubulay-bulay sa iyong mga tuntunin.
79 Bumalik nawa sa akin ang nangatatakot sa iyo, at yaong nakaaalam ng iyong mga patotoo.
80 Maging maayos nawa ang aking puso sa iyong mga palatuntunan; para hindi ako mapahiya.
81 CAPH. Ang aking kaluluwa ay nanglulupaypay sa iyong kaligtasan: nguni't ako'y umaasa sa iyong salita.
82 Ang aking mga mata ay nanglulupaypay sa iyong salita, na nagsasabi, Kailan mo ako aaliwin?
83 Sapagka't ako'y naging parang sisidlan sa usok; gayon ma'y hindi ko nalilimutan ang iyong mga palatuntunan.
84 Gaano karami ang mga araw ng iyong lingkod? kailan ka maglalapat ng kahatulan sa mga umuusig sa akin?
85 Ang mayabang ay naghukay para sa akin, na hindi ayon sa iyong kautusan.
86 Lahat ng iyong mga utos ay tapat: pinag-uusig nila ako ng mali; tulungan mo ako.
87 Halos maubos na nila ako sa lupa; ngunit hindi ko pinabayaan ang iyong mga tuntunin.
88 Buhayin mo ako ayon sa iyong kagandahang-loob; sa gayo'y aking iingatan ang patotoo ng iyong bibig.
89 LAMED. Magpakailanman, Oh Panginoon, ang iyong salita ay natatag sa langit.
90 Ang iyong katapatan ay hanggang sa lahat ng salinlahi: iyong itinatag ang lupa, at ito ay nananatili.
91 Sila'y nagpapatuloy sa araw na ito ayon sa iyong mga ordinansa: sapagka't lahat ay iyong mga lingkod.
92 Maliban kung ang iyong batas ay naging aking kaluguran, ako sana ay nagdusa sa aking paghihirap.

93 Kailanman ay hindi ko malilimutan ang iyong mga tuntunin: sapagka't sa kanila ay binuhay mo ako.
94 Ako ay iyo, iligtas mo ako; sapagka't aking hinanap ang iyong mga tuntunin.
95 Ang masama ay naghihintay sa akin upang ako'y wasakin: nguni't aking ikokonsidera ang iyong mga patotoo.
96 Aking nakita ang wakas ng buong kasakdalan: nguni't ang iyong utos ay totoong malawak.
97 MEM. Oh gaano ko iniibig ang iyong kautusan! ito ang aking pagbubulay-bulay sa buong araw.
98 Sa pamamagitan ng iyong mga utos ay mas pantas ako kay sa aking mga kaaway: sapagka't sila'y laging kasama ko.
99 Ako'y may higit na unawa kay sa lahat ng aking mga guro: sapagka't ang iyong mga patotoo ay aking pagbubulay-bulay.
100 Ako'y nakakaunawa ng higit kay sa mga matanda, sapagka't aking tinutupad ang iyong mga tuntunin.
101 Pinigilan ko ang aking mga paa sa lahat ng masamang lakad, upang aking matupad ang iyong salita.
102 Hindi ako humiwalay sa iyong mga kahatulan: sapagka't iyong tinuruan ako.
103 Kay tamis ng iyong mga salita sa aking lasa! oo, matamis pa sa pulot sa aking bibig!
104 Sa pamamagitan ng iyong mga tuntunin ay nagkamit ako ng unawa: kaya't aking kinapopootan ang bawa't maling daan.
105 NUN. Ang salita mo ay lampara sa aking mga paa, at liwanag sa aking landas.
106 Ako'y sumumpa, at aking tutuparin ito, na aking iingatan ang iyong matuwid na mga kahatulan.
107 Ako'y lubhang nagdalamhati: buhayin mo ako, Oh Panginoon, ayon sa iyong salita.
108 Tanggapin mo, isinasamo ko sa iyo, ang mga kusang handog ng aking bibig, Oh Panginoon, at ituro mo sa akin ang iyong mga kahatulan.
109 Ang aking kaluluwa ay laging nasa aking kamay: gayon ma'y hindi ko nalilimutan ang iyong kautusan.
110 Ang masama ay naglagay sa akin ng patibong: gayon ma'y hindi ako lumihis sa iyong mga tuntunin.
111 Ang mga patotoo mo ay aking inaring mana magpakailan man: sapagka't sila ang kagalakan ng aking puso.
112 Aking ikiniling ang aking puso na tuparin ang iyong mga palatuntunan palagi, hanggang sa wakas.
113 SAMECH. Kinapopootan ko ang mga walang kabuluhang pagiisip: nguni't ang iyong kautusan ay aking iniibig.
114 Ikaw ang aking taguan at aking kalasag: ako'y umaasa sa iyong salita.
115 Lumayo kayo sa akin, kayong mga manggagawa ng kasamaan: sapagka't aking iingatan ang mga utos ng aking Dios.
116 Alalayan mo ako ayon sa iyong salita, upang ako'y mabuhay: at huwag mo akong ikahiya sa aking pag-asa.
117 Itaas mo ako, at ako'y magiging ligtas: at aking irerespeto palagi ang iyong mga palatuntunan.
118 Iyong niyurakan silang lahat na nagkamali sa iyong mga palatuntunan: sapagka't ang kanilang pagdaraya ay kasinungalingan.
119 Iyong inalis ang lahat na masama sa lupa na parang dumi: kaya't aking iniibig ang iyong mga patotoo.
120 Ang aking laman ay nanginginig sa takot sa iyo; at ako ay natatakot sa iyong mga kahatulan.
121 AIN. Nakagawa ako ng kahatulan at katarungan: huwag mo akong ipaubaya sa mga mamimighati sa akin.
122 Maging panatag ka sa iyong lingkod sa ikabubuti: huwag nawa akong apihin ng mayabang.
123 Ang aking mga mata ay nanglulupaypay sa iyong kaligtasan, at sa salita ng iyong katuwiran.
124 Gawin mo sa iyong lingkod ayon sa iyong awa, at ituro mo sa akin ang iyong mga palatuntunan.
125 Ako ay iyong lingkod; bigyan mo ako ng unawa, upang aking malaman ang iyong mga patotoo.
126 Panahon na para sa iyo, Panginoon, na gumawa: sapagka't kanilang ginawang walang bisa ang iyong kautusan.
127 Kaya't iniibig ko ang iyong mga utos ng higit sa ginto; oo, higit sa pinong ginto.
128 Kaya't aking pinahahalagahan ang lahat ng iyong mga tuntunin hinggil sa lahat ng bagay na tama; at kinasusuklaman ko ang bawat maling paraan.
129 PE. Ang iyong mga patotoo ay kagilagilalas: kaya't iniingatan sila ng aking kaluluwa.
130 Ang pagpasok ng iyong mga salita ay nagbibigay liwanag; nagbibigay ito ng pang-unawa sa simple.
131 Ibinuka ko ang aking bibig, at humihingal: sapagka't ako'y nanabik sa iyong mga utos.
132 Tumingin ka sa akin, at maawa ka sa akin, gaya ng iyong ginagawa sa mga yaong umiibig sa iyong pangalan.
133 Iayos mo ang aking mga hakbang sa iyong salita: at huwag magkaroon ng kapangyarihan sa akin ang anomang kasamaan.
134 Iligtas mo ako sa kapighatian ng tao: sa gayo'y aking iingatan ang iyong mga tuntunin.
135 Lumiwanag ang iyong mukha sa iyong lingkod; at ituro mo sa akin ang iyong mga palatuntunan.
136 Ang mga ilog ng tubig ay umaagos sa aking mga mata, sapagka't hindi nila tinutupad ang iyong kautusan.
137 TZADDI. Ikaw ay matuwid, Oh Panginoon, at matuwid ang iyong mga kahatulan.
138 Ang iyong mga patotoo na iyong iniutos ay matuwid at totoong tapat.
139 Nilamon ako ng aking sigasig, sapagka't kinalimutan ng aking mga kaaway ang iyong mga salita.
140 Ang iyong salita ay totoong dalisay: kaya't iniibig ito ng iyong lingkod.
141 Ako'y maliit at hinamak: gayon ma'y hindi ko nalilimutan ang iyong mga tuntunin.
142 Ang iyong katuwiran ay walang hanggang katuwiran, at ang iyong kautusan ay katotohanan.
143 Kabagabagan at paghihirap ay humawak sa akin: gayon ma'y ang iyong mga utos ay aking mga kaluguran.
144 Ang katuwiran ng iyong mga patotoo ay walang hanggan: bigyan mo ako ng unawa, at ako'y mabubuhay.
145 KOPH. Sumigaw ako nang buong puso; dinggin mo ako, Oh Panginoon: aking iingatan ang iyong mga palatuntunan.
146 Ako'y dumaing sa iyo; iligtas mo ako, at aking iingatan ang iyong mga patotoo.

147 Ako'y nanguna sa pagbubukang liwayway ng umaga, at ako'y umiyak: ako'y umasa sa iyong salita.
148 Ang aking mga mata ay humahantong sa mga pagbabantay sa gabi, upang ako'y makapagbulay-bulay sa iyong salita.
149 Dinggin mo ang aking tinig ayon sa iyong kagandahang-loob: Oh Panginoon, buhayin mo ako ayon sa iyong kahatulan.
150 Sila'y nagsisilapit na nagsisisunod sa kasamaan: sila'y malayo sa iyong kautusan.
151 Ikaw ay malapit, Oh Panginoon; at lahat ng iyong mga utos ay katotohanan.
152 Tungkol sa iyong mga patotoo, nalaman ko nang una na iyong itinatag sila magpakailan man.
153 RESH. Masdan mo ang aking kadalamhatian, at iligtas mo ako: sapagka't hindi ko nalilimutan ang iyong kautusan.
154 Ipaglaban mo ang aking usap, at iligtas mo ako: buhayin mo ako ayon sa iyong salita.
155 Ang kaligtasan ay malayo sa masama: sapagka't hindi nila hinahanap ang iyong mga palatuntunan.
156 Dakila ang iyong malumanay na mga kaawaan, Oh Panginoon: buhayin mo ako ayon sa iyong mga kahatulan.
157 Marami ang aking mga mang-uusig at aking mga kaaway; gayon ma'y hindi ako humihiwalay sa iyong mga patotoo.
158 Nakita ko ang mga mananalangsang, at nalungkot; sapagka't hindi nila tinupad ang iyong salita.
159 Masdan mo kung gaano ko iniibig ang iyong mga tuntunin: buhayin mo ako, Oh Panginoon, ayon sa iyong kagandahang-loob.
160 Ang iyong salita ay totoo mula sa pasimula: at bawa't isa sa iyong matuwid na kahatulan ay nananatili magpakailan man.
161 SCHIN. Inusig ako ng mga prinsipe ng walang kadahilanan: nguni't ang aking puso ay namamangha sa iyong salita.
162 Ako'y nagagalak sa iyong salita, gaya ng nakakasumpong ng malaking samsam.
163 Aking kinagagalitan at kinasusuklaman ang kasinungalingan: nguni't ang iyong kautusan ay aking iniibig.
164 Pitong beses sa isang araw ay pinupuri kita dahil sa iyong mga matuwid na kahatulan.
165 Dakilang kapayapaan ang taglay nila na umiibig sa iyong kautusan: at walang makatitisod sa kanila.
166 Panginoon, umasa ako sa iyong kaligtasan, at ginawa ko ang iyong mga utos.
167 Iningatan ng aking kaluluwa ang iyong mga patotoo; at mahal na mahal ko sila.
168 Aking iningatan ang iyong mga tuntunin at ang iyong mga patotoo: sapagka't ang lahat ng aking mga daan ay nasa harap mo.
169 TAU. Lumapit nawa ang aking daing sa harap mo, Oh Panginoon: bigyan mo ako ng unawa ayon sa iyong salita.
170 Dumating nawa sa harap mo ang aking pamanhik: iligtas mo ako ayon sa iyong salita.
171 Ang aking mga labi ay magsasabi ng papuri, pagka iyong itinuro sa akin ang iyong mga palatuntunan.
172 Ang aking dila ay magsasalita ng iyong salita: sapagka't lahat ng iyong mga utos ay katuwiran.
173 Tulungan ako ng iyong kamay; sapagka't aking pinili ang iyong mga tuntunin.
174 Aking inasam ang iyong pagliligtas, Oh Panginoon; at ang iyong kautusan ay aking kaluguran.
175 Hayaang mabuhay ang aking kaluluwa, at ito ay magpupuri sa iyo; at hayaang tulungan ako ng iyong mga kahatulan.
176 Ako ay naligaw na parang nawawalang tupa; hanapin mo ang iyong lingkod; sapagka't hindi ko kinalilimutan ang iyong mga utos.

KAPITULO 120

1 Sa aking kagipitan ay dumaing ako sa Panginoon, at dininig niya ako.
2 Iligtas mo ang aking kaluluwa, Oh Panginoon, sa mga sinungaling na labi, at sa magdaraya na dila.
3 Ano ang ibibigay sa iyo? o ano ang gagawin sa iyo, ikaw na maling dila?
4 Matalas na palaso ng makapangyarihan, na may mga baga ng enebro.
5 Sa aba ko, na ako'y nakikipamayan sa Mesech, na ako'y tumatahan sa mga tolda ng Kedar!
6 Ang aking kaluluwa ay matagal nang naninirahan kasama niya na napopoot sa kapayapaan.
7 Ako ay para sa kapayapaan: ngunit kapag ako ay nagsasalita, sila ay para sa digmaan.

KAPITULO 121

1 Aking itiningin ang aking mga mata sa mga burol, kung saan nanggaling ang aking tulong.
2 Ang aking tulong ay nagmumula sa Panginoon, na gumawa ng langit at lupa.
3 Hindi niya papayagan na ang iyong paa ay makilos: siyang nagiingat sa iyo ay hindi iidlip.
4 Narito, siyang nagiingat sa Israel ay hindi iidlip o matutulog man.
5 Ang Panginoon ay iyong tagapag-ingat: ang Panginoon ay iyong lilim sa iyong kanang kamay.
6 Hindi ka sasaktan ng araw sa araw, ni ng buwan sa gabi.
7 Iingatan ka ng Panginoon sa lahat ng kasamaan: kaniyang iingatan ang iyong kaluluwa.
8 Iingatan ng Panginoon ang iyong paglabas at ang iyong pagpasok mula sa panahong ito at magpakailan man.

KAPITULO 122

1 (Awit ng mga antas ni David.) Ako'y natuwa nang kanilang sabihin sa akin, Tayo'y pumunta sa bahay ng Panginoon.
2 Ang aming mga paa ay tatayo sa loob ng iyong mga pintuang-daan, O Jerusalem.
3 Ang Jerusalem ay itinayo na parang isang lungsod na magkakasama:
4 Kung saan umaahon ang mga tribo, ang mga tribo ng Panginoon, sa patotoo ng Israel, upang magpasalamat sa pangalan ng Panginoon.
5 Sapagka't naroon ang mga luklukan ng kahatulan, ang mga luklukan ng sangbahayan ni David.

6 Idalangin mo ang kapayapaan ng Jerusalem: uunlad silang umiibig sa iyo.
7 Kapayapaan nawa sa loob ng iyong mga pader, at kasaganaan sa loob ng iyong mga palasyo.
8 Dahil sa aking mga kapatid at mga kasama, sasabihin ko ngayon, Kapayapaan ang sumaiyo.
9 Dahil sa bahay ng Panginoon nating Dios ay hahanapin ko ang iyong ikabubuti.

KAPITULO 123

1 Sa iyo itinataas ko ang aking mga mata, Oh ikaw na tumatahan sa langit.
2 Narito, kung paanong ang mga mata ng mga lingkod ay tumitingin sa kamay ng kanilang mga panginoon, at gaya ng mga mata ng isang dalaga sa kamay ng kaniyang ginang; sa gayo'y naghihintay ang aming mga mata sa Panginoon nating Dios, hanggang sa maawa siya sa amin.
3 Maawa ka sa amin, Oh Panginoon, maawa ka sa amin: sapagka't kami ay totoong puno ng paghamak.
4 Ang aming kaluluwa ay puspos na puspos ng panunuya niyaong nasa tiwasay, at ng paghamak ng mayabang.

KAPITULO 124

1 Kung hindi ang Panginoon ang sumasa atin, sabihin nawa ng Israel;
2 Kung hindi ang Panginoon ang nasa panig natin, nang ang mga tao ay bumangon laban sa atin:
3 Nang magkagayo'y nilamon nila tayo nang mabilis, nang ang kanilang poot ay nagningas laban sa atin:
4 Nang magkagayo'y tinabunan tayo ng tubig, ang batis ay lumampas sa ating kaluluwa:
5 Nang magkagayo'y lumampas sa ating kaluluwa ang mayabang na tubig.
6 Purihin ang Panginoon, na hindi nagbigay sa atin na pinakahuli sa kanilang mga ngipin.
7 Ang ating kaluluwa ay nakatakas na parang ibon na mula sa silo ng mga mangangaso: ang silo ay nasira, at tayo ay nakatakas.
8 Ang ating tulong ay nasa pangalan ng Panginoon, na gumawa ng langit at lupa.

KAPITULO 125

1 Silang nagsisitiwala sa Panginoon ay magiging parang bundok ng Zion, na hindi matitinag, kundi nananatili magpakailan man.
2 Kung paanong ang mga bundok ay nasa palibot ng Jerusalem, gayon ang Panginoon ay nasa palibot ng kaniyang bayan mula ngayon at magpakailan man.
3 Sapagka't ang pamalo ng masama ay hindi mananatili sa kapalaran ng matuwid; baka iunat ng matuwid ang kanilang mga kamay sa kasamaan.
4 Gumawa ka ng mabuti, Oh Panginoon, sa mga mababuti, at sa mga matuwid sa kanilang mga puso.
5 Kung tungkol sa kanila na lumihis sa kanilang mga likong daan, papatnubayan sila ng Panginoon na kasama ng mga manggagawa ng kasamaan: nguni't ang kapayapaan ay sasa Israel.

KAPITULO 126

1 Nang ibalik ng Panginoon ang pagkabihag sa Zion, kami ay naging gaya nila na nanaginip.
2 Nang magkagayo'y napuno ang aming bibig ng pagtawa, at ang aming dila ng pag-awit: at sinabi nila sa gitna ng mga pagano, Gumawa ang Panginoon ng mga dakilang bagay para sa kanila.
3 Ang Panginoon ay gumawa ng mga dakilang bagay para sa atin; kung saan kami ay natutuwa.
4 Ibalik mo ang aming pagkabihag, Oh Panginoon, gaya ng mga batis sa timugan.
5 Sila na naghahasik ng luha ay mag-aani sa kagalakan.
6 Siya na lumalabas at umiiyak, na nagdadala ng mahalagang binhi, ay walang pagsalang babalik na may kagalakan, dala ang kaniyang mga bigkis na kasama niya.

KAPITULO 127

1 Maliban na itayo ng Panginoon ang bahay, walang kabuluhan silang nagsisigawa nito: malibang ingatan ng Panginoon ang bayan, ang bantay ay nagigising ngunit walang kabuluhan.
2 Walang kabuluhan ang iyong pagbangon ng maaga, ang pag-upo ng huli, upang kumain ng tinapay ng kadalamhatian: sapagka't binibigyan niya ng tulog ang kaniyang minamahal.
3 Narito, ang mga anak ay mana ng Panginoon: at ang bunga ng bahay-bata ay kaniyang gantimpala.
4 Gaya ng mga palaso sa kamay ng makapangyarihang tao; gayundin ang mga anak na kabataan.
5 Mapalad ang tao na puno ng mga ito ang kaniyang lalagyan: hindi sila mapapahiya, kundi sila'y makikipag-usap sa mga kaaway sa pintuang-bayan.

KAPITULO 128

1 Mapalad ang bawa't may takot sa Panginoon; na lumalakad sa kaniyang mga daan.
2 Sapagka't iyong kakainin ang gawa ng iyong mga kamay: ikaw ay magiging maligaya, at ikabubuti mo.
3 Ang iyong asawa ay magiging parang mabungang baging sa mga gilid ng iyong bahay: ang iyong mga anak ay parang mga halamang olibo sa palibot ng iyong mesa.
4 Narito, na sa gayon ay pagpapalain ang taong natatakot sa Panginoon.
5 Pagpapalain ka ng Panginoon mula sa Zion: at iyong makikita ang kabutihan ng Jerusalem sa lahat ng mga araw ng iyong buhay.
6 Oo, iyong makikita ang mga anak ng iyong mga anak, at kapayapaan sa Israel.

KAPITULO 129

1 Maraming beses na nila akong dinalamhati mula sa aking kabataan, sabihin nawa ngayon ng Israel:
2 Maraming beses nila akong dinalamhati mula sa aking kabataan: gayon ma'y hindi sila nanaig laban sa akin.
3 Ang mga nag-aararo ay nag-araro sa aking likod: kanilang pinahaba ang kanilang mga tudling.

4 Ang Panginoon ay matuwid: kaniyang pinutol ang mga panali ng masama.
5 Mapahiya silang lahat at tumalikod na napopoot sa Zion.
6 Nawa'y sila'y maging parang damo sa mga bubungan, na nalalanta bago tumubo:
7 Na hindi pinupuno ng tagagapas ang kaniyang kamay; ni siyang nagtatali ng mga bigkis sa kaniyang sinapupunan.
8 Ni sinasabi ng mga nagdaraan, Sumainyo nawa ang pagpapala ng Panginoon: pinagpapala namin kayo sa pangalan ng Panginoon.

KAPITULO 130

1 Mula sa kalaliman ay dumaing ako sa iyo, Oh Panginoon.
2 Panginoon, dinggin mo ang aking tinig: makinig nawa ang iyong mga tainga sa tinig ng aking mga daing.
3 Kung ikaw, Panginoon, ay magtatanda ng mga kasamaan, Oh Panginoon, sinong matitira?
4 Nguni't may kapatawaran sa iyo, upang ikaw ay katakutan.
5 Ako'y naghihintay sa Panginoon, ang aking kaluluwa ay naghihintay, at sa kaniyang salita ako'y umaasa.
6 Ang aking kaluluwa ay naghihintay sa Panginoon na higit kay sa kanila na nagbabantay sa umaga: aking sinasabi, higit kay sa kanilang nagpupuyat sa umaga.
7 Umasa nawa ang Israel sa Panginoon: sapagka't sa Panginoon ay may awa, at nasa kaniya ang saganang katubusan.
8 At kaniyang tutubusin ang Israel sa lahat niyang kasamaan.

KAPITULO 131

1 Panginoon, ang aking puso ay hindi mayabang, o ang aking mga mata man ay mapagmataas: ni nagsasanay man ako sa mga dakilang bagay, o sa mga bagay na masyadong mataas sa akin.
2 Tunay na ako'y kumilos ng maayos at tumahimik, gaya ng isang bata na inihiwalay sa suso ng kaniyang ina: ang aking kaluluwa ay gaya ng batang inihiwalay sa suso.
3 Umasa nawa ang Israel sa Panginoon mula ngayon at magpakailanman.

KAPITULO 132

1 Awit ng mga antas. Panginoon, alalahanin mo si David, at ang lahat niyang kapighatian:
2 Kung paanong sumumpa siya sa Panginoon, at nanata sa makapangyarihang Dios ni Jacob;
3 Tunay na hindi ako papasok sa tabernakulo ng aking bahay, o aakyat man sa aking higaan;
4 Hindi ko bibigyan ng tulog ang aking mga mata, o antok man ang aking mga talukap,
5 Hanggang sa makasumpong ako ng dako para sa Panginoon, isang tahanan ng makapangyarihang Dios ni Jacob.
6 Narito, aming nabalitaan sa Ephratah: aming nasumpungan sa parang sa gubat.
7 Kami ay papasok sa kaniyang mga tabernakulo: kami ay sasamba sa kaniyang tuntungan.
8 Bumangon ka, Oh Panginoon, sa iyong kapahingahan; ikaw, at ang kaban ng iyong lakas.
9 Ang iyong mga saserdote ay mabihisan ng katuwiran; at ang iyong mga banal ay sumigaw sa kagalakan.

KAPITULO 133

1 Masdan, pagkabuti at pagkalugod sa magkakapatid na magsama-sama sa pagkakaisa!
2 Gaya ng mahalagang unguento sa ulo, na tumutulo sa balbas, sa makatuwid baga'y sa balbas ni Aaron: na bumaba sa laylayan ng kaniyang mga suot;
3 Gaya ng hamog ng Hermon, at gaya ng hamog na lumagpak sa mga bundok ng Sion: sapagka't doon iniutos ng Panginoon ang pagpapala, sa makatuwid baga'y ang buhay magpakailan man.

KAPITULO 134

1 Narito, purihin ninyo ang Panginoon, kayong lahat na mga lingkod ng Panginoon, na sa gabi ay nakatayo sa bahay ng Panginoon.
2 Itaas ninyo ang inyong mga kamay sa santuario, at purihin ninyo ang Panginoon.
3 Ang Panginoon na gumawa ng langit at lupa ay pagpalain ka mula sa Sion.

KAPITULO 135

1 Purihin ninyo ang Panginoon. Purihin ninyo ang pangalan ng Panginoon; purihin ninyo siya, Oh kayong mga lingkod ng Panginoon.
2 Kayong nakatayo sa bahay ng Panginoon, sa mga looban ng bahay ng ating Diyos,
3 Purihin ang Panginoon; sapagka't ang Panginoon ay mabuti: magsiawit kayo ng mga pagpuri sa kaniyang pangalan; dahil ito ay kaaya-aya.
4 Sapagka't pinili ng Panginoon si Jacob sa kaniyang sarili, at ang Israel na kaniyang sariling kayamanan.
5 Sapagka't nalalaman ko na ang Panginoon ay dakila, at ang ating Panginoon ay higit sa lahat ng mga dios.
6 Anomang kinalulugdan ng Panginoon, ay ginawa niya sa langit, at sa lupa, sa mga dagat, at sa lahat ng malalim na dako.
7 Kaniyang pinaangat ang mga singaw mula sa mga wakas ng lupa; siya'y gumagawa ng mga kidlat para sa ulan; inilalabas niya ang hangin mula sa kaniyang mga yaman.
8 Na siyang pumatay sa mga panganay ng Egipto, sa tao at maging sa hayop.
9 Na nagpadala ng mga tanda at mga kababalaghan sa gitna mo, Oh Egipto, kay Faraon, at sa lahat niyang mga lingkod.
10 Na sinaktan ang mga dakilang bansa, at pumatay ng mga makapangyarihang hari;
11 Si Sihon na hari ng mga Amorite, at si Og na hari ng Bashan, at ang lahat ng kaharian ng Canaan:
12 At ibinigay ang kanilang lupain na pinaka mana, isang mana sa Israel na kaniyang bayan.
13 Ang iyong pangalan, Oh Panginoon, ay nananatili magpakailanman; at ang iyong alaala, Oh Panginoon, sa lahat ng henerasyon.

14 Sapagka't hahatulan ng Panginoon ang kaniyang bayan, at magsisisi siya tungkol sa kaniyang mga lingkod.
15 Ang mga diosdiosan ng mga pagano ay pilak at ginto, na gawa ng mga kamay ng mga tao.
16 Sila'y may mga bibig, ngunit hindi sila nagsasalita; mayroon silang mga mata, ngunit hindi sila nakakakita;
17 Sila'y may mga tainga, ngunit hindi sila nakakarinig; ni walang hininga sa kanilang mga bibig.
18 Silang nagsisigawa sa kanila ay gaya nila: gayon din ang bawa't nagtitiwala sa kanila.
19 Purihin ninyo ang Panginoon, Oh sangbahayan ni Israel: purihin ninyo ang Panginoon, Oh sangbahayan ni Aaron:
20 Purihin ninyo ang Panginoon, Oh sangbahayan ni Levi: kayong nangatatakot sa Panginoon, purihin ninyo ang Panginoon.
21 Purihin ang Panginoon mula sa Sion, na tumatahan sa Jerusalem. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 136

1 Oh magpasalamat kayo sa Panginoon; sapagka't siya'y mabuti: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
2 Oh mangagpasalamat kayo sa Dios ng mga dios: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
3 Oh magpasalamat kayo sa Panginoon ng mga panginoon: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
4 Sa kaniya na nagiisang gumagawa ng mga dakilang kababalaghan: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
5 Sa kaniya na sa pamamagitan ng karunungan ay gumawa ng langit: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
6 Sa kaniya na nag-unat ng lupa sa ibabaw ng tubig: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
7 Sa kaniya na gumawa ng mga dakilang ilaw: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
8 Ang araw upang maghari sa araw: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
9 Ang buwan at mga bituin upang maghari sa gabi: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
10 Sa kaniya na sinaktan ang Egipto sa kanilang mga panganay: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
11 At inilabas ang Israel sa gitna nila: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
12 Sa pamamagitan ng malakas na kamay, at ng unat na bisig: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
13 Sa kaniya na humati sa Dagat na Pula sa mga bahagi: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
14 At pinaraan niya ang Israel sa gitna niyaon: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
15 Ngunit inibagsak si Faraon at ang kaniyang hukbo sa Dagat na Pula: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
16 Sa kaniya na pumatnubay sa kaniyang bayan sa ilang: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
17 Sa kaniya na sumakit sa mga dakilang hari: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
18 At pinatay ang mga kilalang hari: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
19 Si Sihon na hari ng mga Amorite: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
20 At si Og na hari sa Bashan: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
21 At ibinigay ang kanilang lupain na pinaka mana: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
22 Sa makatuwid baga'y isang mana sa Israel na kaniyang lingkod: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
23 Na siyang umalaala sa atin sa ating mababang kalagayan: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman:
24 At tinubos tayo sa ating mga kaaway: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
25 Na siyang nagbibigay ng pagkain sa lahat ng laman: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.
26 Oh mangagpasalamat kayo sa Dios ng langit: sapagka't ang kaniyang awa ay magpakailanman.

KAPITULO 137

1 Sa tabi ng mga ilog ng Babilonia, doon kami naupo, oo, kami ay umiyak, nang aming maalaala ang Sion.
2 Ibinitin namin ang aming mga alpa sa mga willow sa gitna niyaon.
3 Sapagka't doo'y sila na nangagdala sa amin na bihag ay humingi sa amin ng isang awit; at silang nangagsasakit sa amin ay humingi sa amin ng katuwaan, na nangagsasabi, Awitan niyo kami ng isa sa mga awit ng Sion.
4 Paano namin aawitin ang awit ng Panginoon sa ibang lupain?
5 Kung kalilimutan kita, Oh Jerusalem, kalimutan nawa ng aking kanang kamay ang kaniyang kahusayan.
6 Kung hindi kita alalahanin, dumikit nawa ang aking dila sa bubong ng aking bibig; kung hindi ko pinili ang Jerusalem kaysa sa aking pangunahing kagalakan.
7 Alalahanin mo, Oh Panginoon, ang mga anak ni Edom sa kaarawan ng Jerusalem; na nagsabi, Wasakin mo, wasakin mo, hanggang sa pundasyon niyaon.
8 O anak na babae ng Babilonia, na wawasakin; masaya siya, na gumaganti sa iyo gaya ng iyong ginawa sa amin.
9 Magiging masaya siya, na kumukuha at nagdudurog sa iyong maliliit na bata laban sa mga bato.

KAPITULO 138

1 (Isang Awit ni David.) Pupurihin kita ng aking buong puso: sa harap ng mga dios ay aawit ako ng pagpuri sa iyo.
2 Ako'y sasamba sa dako ng iyong banal na templo, at pupurihin ang iyong pangalan dahil sa iyong kagandahang-loob at dahil sa iyong katotohanan: sapagka't iyong pinadakila ang iyong salita sa lahat ng iyong pangalan.
3 Sa araw na ako'y dumaing ay sinagot mo ako, at pinalakas mo ako ng lakas sa aking kaluluwa.
4 Lahat ng hari sa lupa ay magpupuri sa iyo, Oh Panginoon, pagka kanilang narinig ang mga salita ng iyong bibig.
5 Oo, sila'y magsisiawit sa mga daan ng Panginoon: sapagka't dakila ang kaluwalhatian ng Panginoon.
6 Bagaman ang Panginoon ay mataas, gayon ma'y may paggalang siya sa mababa: nguni't ang mayabang ay nakikilala niya sa malayo.
7 Bagaman ako'y lumakad sa gitna ng kabagabagan, bubuhayin mo ako: iyong iuunat ang iyong kamay laban sa

poot ng aking mga kaaway, at ililigtas ako ng iyong kanang kamay.
8 Gagawing perpekto ng Panginoon ang patungkol sa akin: ang iyong awa, Oh Panginoon, ay magpakailanman: huwag mong pabayaan ang mga gawa ng iyong sariling mga kamay.

KAPITULO 139

1 (Sa punong manunugtog, Awit ni David.) Oh Panginoon, siniyasat mo ako, at nakilala mo ako.
2 Nalalaman mo ang aking pag-upo at ang aking pagbangon, iyong nauunawaan ang aking pagiisip sa malayo.
3 Nililibot mo ang aking landas at ang aking paghiga, at iyong nalalaman ang lahat ng aking mga lakad.
4 Sapagka't walang salita sa aking dila, nguni't, narito, Oh Panginoon, iyong lubos na nalalaman.
5 Iyong kinubkob ako sa likuran at sa harap, at ipinatong mo ang iyong kamay sa akin.
6 Ang gayong kaalaman ay napaka-kamanghamangha para sa akin; ito ay mataas, hindi ko maabot.
7 Saan ako paroroon mula sa iyong espiritu? o saan ako tatakas mula sa iyong presensya?
8 Kung ako'y umakyat sa langit, nandoon ka: kung gagawin ko ang aking higaan sa impyerno, narito, ikaw ay naroroon.
9 Kung aking kukunin ang mga pakpak ng umaga, at tumira sa mga kaduluduluhang bahagi ng dagat;
10 Doon man ay gagabayan ako ng iyong kamay, at hahawakan ako ng iyong kanang kamay.
11 Kung aking sabihin, Tunay na tatakpan ako ng kadiliman; maging ang gabi ay magiging maliwanag sa palibot ko.
12 Oo, ang kadiliman ay hindi nagtatago sa iyo; ngunit ang gabi ay sumisikat na parang araw: ang dilim at ang liwanag ay pareho sa iyo.
13 Sapagka't iyong inari ang aking mga looban: tinakpan mo ako sa bahay-bata ng aking ina.
14 Pupurihin kita; sapagka't ako'y kakilakilabot at kamangha-mangha na ginawa: kagilagilalas ang iyong mga gawa; at ito ay alam na alam ng aking kaluluwa.
15 Ang aking pag-aari ay hindi lingid sa iyo, nang ako'y ginawa sa lihim, at ginawang kakaiba sa pinakamababang bahagi ng lupa.
16 Nakita ng iyong mga mata ang aking laman, gayon ma'y hindi perpekto; at sa iyong aklat ay isinulat ang lahat ng aking mga miyembro, na sa pagpapatuloy ay hinubog, noong wala pa sa kanila.
17 Napakahalaga rin ng iyong mga pag-iisip sa akin, O Diyos! kung gaano kalaki ang kabuuan ng mga ito!
18 Kung aking bibilangin, sila'y higit pa sa bilang kay sa buhangin: pagka ako'y gumising, ako'y kasama mo pa rin.
19 Tunay na iyong papatayin ang masama, Oh Dios: lumayo nga kayo sa akin, kayong mga lalaking madugo.
20 Sapagka't sila'y nagsasalita laban sa iyo ng masama, at ang iyong mga kaaway ay gumagamit ng iyong pangalan sa walang kabuluhan.
21 Hindi ko ba kinapopootan sila, Oh Panginoon, na napopoot sa iyo? at hindi ba ako nagdadalamhati sa mga nagsisibangon laban sa iyo?
22 Aking kinapopootan sila ng lubos na pagkapoot: aking ibinibilang silang aking mga kaaway.
23 Siyasatin mo ako, Oh Dios, at kilalanin mo ang aking puso: subukin mo ako, at alamin mo ang aking mga pagiisip:
24 At tingnan mo kung may anumang masamang lakad sa akin, at patnubayan mo ako sa daan na walang hanggan.

KAPITULO 140

1 Iligtas mo ako, Oh Panginoon, sa masamang tao: ingatan mo ako sa taong marahas;
2 Na nag-iisip ng mga kasamaan sa kanilang puso; lagi silang nagtitipon para sa digmaan.
3 Pinatalas nila ang kanilang mga dila na parang ahas; Ang lason ng mga adder ay nasa ilalim ng kanilang mga labi. Selah.
4 Ingatan mo ako, Oh Panginoon, sa mga kamay ng masama; ingatan mo ako sa taong marahas; na may layuning ibagsak ang aking mga lakad.
5 Ang mayabang ay nagtago ng patibong para sa akin, at ng mga lubid; sila'y naglatag ng lambat sa tabi ng daan; nagtakda sila ng mga silo para sa akin. Selah.
6 Aking sinabi sa Panginoon, Ikaw ay aking Dios: dinggin mo ang tinig ng aking mga daing, Oh Panginoon.
7 Oh Dios na Panginoon, ang lakas ng aking kaligtasan, iyong tinakpan ang aking ulo sa araw ng digmaan.
8 Huwag mong ipagkaloob, Oh Panginoon, ang mga naisin ng masama: huwag payagan ang kanyang masamang pamamaraan; baka magtaas sila ng sarili. Selah.
9 Kung tungkol sa ulo niyaong nagsisikubkob sa akin, takpan nawa sila ng kasamaan ng kanilang sariling mga labi.
10 Mahulog sa kanila ang nagniningas na baga: ihagis sila sa apoy; sa malalim na mga hukay, upang sila'y huwag nang bumangon muli.
11 Huwag itatag sa lupa ang nagsasalita ng masama: hahabulin ng kasamaan ang taong marahas upang ibagsak siya.
12 Nalalaman ko na ang Panginoon ay pananatilihin ang dahilan ng nagdadalamhati, at ang karapatan ng dukha.
13 Tunay na ang matuwid ay magpapasalamat sa iyong pangalan: ang matuwid ay tatahan sa iyong presensya.

KAPITULO 141

1 (Isang Awit ni David.) Panginoon, ako'y dumaing sa iyo: magmadali ka sa akin; dinggin mo ang aking tinig, pagka ako'y dumaing sa iyo.
2 Ang aking dalangin ay mailagay sa harap mo na parang insenso; at ang pagtataas ng aking mga kamay na parang handog sa gabi.
3 Maglagay ka ng bantay, Oh Panginoon, sa harap ng aking bibig; ingatan mo ang pintuan ng aking mga labi.
4 Huwag mong ihilig ang aking puso sa anomang masamang bagay, na gumawa ng mga gawang masama na kasama ng mga taong gumagawa ng kasamaan: at huwag akong kumain ng kanilang mga masarap na pagkain.
5 Saktan ako ng matuwid; ito'y magiging kagandahang-loob: at sawayin niya ako; ito ay magiging isang mainam na langis, na hindi makakabasag ng aking ulo: sapagka't

ang aking dalangin ay mananatili sa kanilang mga kasakunaan.
6 Pagka ang kanilang mga hukom ay nababagsak sa mabatong dako, kanilang maririnig ang aking mga salita; dahil sila ay matamis.
7 Ang aming mga buto ay nakakalat sa bibig ng libingan, na parang pumapalakol at pumuputol ng kahoy sa lupa.
8 Nguni't ang aking mga mata ay nasa iyo, Oh Dios na Panginoon: sa iyo ang aking tiwala; huwag mong iwan ang aking kaluluwa na nagdurusa.
9 Ingatan mo ako sa mga patibong na kanilang inilagay para sa akin, at sa mga silo ng mga manggagawa ng kasamaan.
10 Mahulog nawa ang masama sa kanilang sariling mga lambat, samantalang ako'y tumatakas.

KAPITULO 142

1 Ako'y dumaing sa Panginoon ng aking tinig; sa pamamagitan ng aking tinig sa Panginoon ay nagsumamo ako.
2 Aking ibinuhos ang aking daing sa harap niya; Ipinakita ko sa kanya ang problema ko.
3 Nang ang aking espiritu ay nanglulupaypay sa loob ko, iyong nalalaman ang aking landas. Sa daan na aking nilakaran, sila ay naglagay ng patibong sa akin nang lihim.
4 Ako'y tumingin sa aking kanang kamay, at tumingin, nguni't walang tao na nakakilala sa akin: kanlungan ay bumigo sa akin; walang taong nagmamalasakit sa aking kaluluwa.
5 Ako'y dumaing sa iyo, Oh Panginoon: aking sinabi, Ikaw ay aking kanlungan at aking bahagi sa lupain ng buhay.
6 Pakinggan mo ang aking daing; sapagka't ako'y napakababa: iligtas mo ako sa aking mga mang-uusig; sapagkat sila ay mas malakas kaysa sa akin.
7 Ilabas mo ang aking kaluluwa sa bilangguan, upang aking purihin ang iyong pangalan: kukubkubin ako ng mga matuwid; sapagka't gagawa ka ng sagana sa akin.

KAPITULO 143

1 (Isang Awit ni David.) Dinggin mo ang aking dalangin, Oh Panginoon, dinggin mo ang aking mga daing: sa iyong katapatan ay sagutin mo ako, at sa iyong katuwiran.
2 At huwag kang pumasok sa paghatol sa iyong lingkod: sapagka't sa iyong paningin ay walang taong nabubuhay na aaring-ganap.
3 Sapagka't inusig ng kaaway ang aking kaluluwa; kaniyang sinaktan ang aking buhay hanggang sa lupa; pinatahan niya ako sa kadiliman, gaya ng mga matagal nang patay.
4 Kaya't ang aking espiritu ay nanglulupaypay sa loob ko; ang aking puso sa loob ko ay malungkot.
5 Inaalaala ko ang mga araw ng una; Pinagbubulay-bulay ko ang lahat ng iyong mga gawa; Ako ay nagmumuni-muni sa gawa ng iyong mga kamay.
6 Aking iniunat ang aking mga kamay sa iyo: ang aking kaluluwa ay nauuhaw sa iyo, na parang uhaw na lupain. Selah.
7 Dinggin mo akong madali, Oh Panginoon: ang aking espiritu ay nanglulupaypay: huwag mong ikubli ang iyong mukha sa akin, baka ako'y maging gaya nila na bumababa sa hukay.
8 Iparinig mo sa akin ang iyong kagandahang-loob sa umaga; sapagka't sa iyo ako nagtitiwala: ituro mo sa akin ang daan na aking dapat lakaran; sapagkat itinataas ko ang aking kaluluwa sa iyo.
9 Iligtas mo ako, Oh Panginoon, sa aking mga kaaway: ako'y tumatakas sa iyo upang ikubli ako.
10 Turuan mo akong gawin ang iyong kalooban; sapagka't ikaw ay aking Dios: ang iyong espiritu ay mabuti; patnubayan mo ako sa lupain ng katuwiran.
11 Buhayin mo ako, Oh Panginoon, dahil sa iyong pangalan: alang-alang sa iyong katuwiran ay ilabas mo ang aking kaluluwa sa kabagabagan.
12 At sa iyong awa ay ihiwalay mo ang aking mga kaaway, at iyong wasakin silang lahat na nagdalamhati sa aking kaluluwa: sapagka't ako ay iyong lingkod.

KAPITULO 144

1 (Isang Awit ni David.) Purihin ang Panginoon na aking kalakasan, na nagtuturo sa aking mga kamay sa pakikipagdigma, at sa aking mga daliri na makipaglaban:
2 Aking kabutihan, at aking kuta; aking mataas na tore, at aking tagapagligtas; aking kalasag, at siya na aking pinagkakatiwalaan; na nagpapasuko sa aking mga tao sa ilalim ko.
3 Panginoon, ano ang tao, na iyong kinikilala siya! o ang anak ng tao, na iyong pinagsusulit siya!
4 Ang tao ay parang walang kabuluhan: ang kaniyang mga araw ay parang anino na lumilipas.
5 Iyuko mo ang iyong mga langit, Oh Panginoon, at bumaba ka: hipuin mo ang mga bundok, at sila'y magsisiusok.
6 Magbuga ka ng kidlat, at ikalat mo sila: ipana ang iyong mga palaso, at wasakin mo sila.
7 Ipadala mo ang iyong kamay mula sa itaas; palayain mo ako, at iligtas mo ako sa malalaking tubig, mula sa kamay ng mga estrangherong bata;
8 Na ang bibig ay nagsasalita ng walang kabuluhan, at ang kanilang kanang kamay ay kanang kamay ng kasinungalingan.
9 Ako'y aawit sa iyo ng bagong awit, Oh Dios: sa salterio at sa panugtog ng sampung kuwerdas ay aawit ako ng mga pagpuri sa iyo.
10 Siya ang nagbibigay ng kaligtasan sa mga hari: na siyang nagligtas kay David na kaniyang lingkod sa masamang espada.
11 Alisin mo ako, at iligtas mo ako sa kamay ng mga estrangherong bata, na ang bibig ay nagsasalita ng walang kabuluhan, at ang kanilang kanang kamay ay kanang kamay ng kasinungalingan:
12 Upang ang aming mga anak ay maging gaya ng mga halamang lumaki sa kanilang kabataan; upang ang aming mga anak na babae ay maging parang mga batong panulok, na pinakintab ayon sa anyo ng isang palasyo:
13 Upang ang aming mga kamalig ay mapuno, na nagbibigay ng lahat ng sarisaring pag-imbak: upang ang aming mga tupa ay maglabas ng libolibo at sangpung libo sa aming mga lansangan:

14 Upang ang aming mga baka ay maging malakas sa paggawa; na walang pagpasok, o paglabas; upang walang reklamo sa aming mga lansangan.
15 Masaya ang bayang yaon, na nasa ganitong kalagayan: oo, maligaya ang bayan, na ang Dios ay ang Panginoon.

KAPITULO 145

1 (Awit ng papuri ni David.) Ibubunyi kita, aking Dios, Oh hari; at aking pupurihin ang iyong pangalan magpakailanman.
2 Araw-araw kitang pagpapalain; at pupurihin ko ang iyong pangalan magpakailanman.
3 Dakila ang Panginoon, at nararapat na purihin; at ang kanyang kadakilaan ay hindi masasaliksik.
4 Isang henerasyon ay pupurihin ang iyong mga gawa hanggang sa iba, at ipahahayag ang iyong mga makapangyarihang gawa.
5 Ako ay magsasalita ng maluwalhating karangalan ng iyong kamahalan, at ng iyong kagilagilalas na mga gawa.
6 At magsasalita ang mga tao tungkol sa kapangyarihan ng iyong kakilakilabot na mga gawa: at aking ipahahayag ang iyong kadakilaan.
7 Kanilang sasambitin ang alaala ng iyong dakilang kabutihan, at aawit ng iyong katuwiran.
8 Ang Panginoon ay mapagbiyaya, at puspos ng kahabagan; mabagal sa pagkagalit, at may malaking awa.
9 Ang Panginoon ay mabuti sa lahat: at ang kaniyang malumanay na mga kaawaan ay nasa lahat ng kaniyang mga gawa.
10 Lahat ng iyong mga gawa ay magpupuri sa iyo, Oh Panginoon; at pagpapalain ka ng iyong mga banal.
11 Sila ay magsasalita ng kaluwalhatian ng iyong kaharian, at magsasalita ng iyong kapangyarihan;
12 Upang ipakilala sa mga anak ng tao ang kaniyang mga makapangyarihang gawa, at ang maluwalhating kamahalan ng kaniyang kaharian.
13 Ang iyong kaharian ay walang hanggang kaharian, at ang iyong kapangyarihan ay nananatili sa lahat ng salinlahi.
14 Inalalayan ng Panginoon ang lahat na nangabubuwal, at itinataas ang lahat na nangabubuwal.
15 Ang mga mata ng lahat ay naghihintay sa iyo; at binibigyan mo sila ng kanilang pagkain sa takdang panahon.
16 Iyong binubuksan ang iyong kamay, at binibigyang kasiyahan ang nais ng bawa't bagay na may buhay.
17 Ang Panginoon ay matuwid sa lahat niyang daan, at banal sa lahat niyang gawa.
18 Ang Panginoon ay malapit sa lahat na nagsisitawag sa kaniya, sa lahat na nagsisitawag sa kaniya sa katotohanan.
19 Kaniyang tutuparin ang nais ng nangatatakot sa kaniya: kaniyang didinggin ang kanilang daing, at ililigtas sila.
20 Iniingatan ng Panginoon silang lahat na umiibig sa kaniya: nguni't lahat ng masama ay kaniyang wawasakin.
21 Ang aking bibig ay magsasalita ng papuri sa Panginoon: at purihin ng lahat ng laman ang kaniyang banal na pangalan magpakailanman.

KAPITULO 146

1 Purihin ninyo ang Panginoon. Purihin ang Panginoon, O kaluluwa ko.
2 Habang ako'y nabubuhay ay pupurihin ko ang Panginoon: ako'y aawit ng mga pagpuri sa aking Dios habang ako'y nabubuhay.
3 Huwag mong ilagak ang iyong tiwala sa mga prinsipe, o sa anak man ng tao, na walang tulong.
4 Ang kaniyang hininga ay lumalabas, siya'y bumabalik sa kaniyang lupa; sa mismong araw na iyon ay nawawala ang kanyang mga iniisip.
5 Masaya siya na may Dios ni Jacob na kaniyang saklolo, na ang pag-asa ay nasa Panginoon niyang Dios:
6 Na siyang gumawa ng langit, at ng lupa, ng dagat, at ng lahat ng nandoon: na nag-iingat ng katotohanan magpakailanman:
7 Na naglalapat ng kahatulan sa napipighati: na nagbibigay ng pagkain sa gutom. Pinapakawalan ng Panginoon ang mga bilanggo:
8 Idinidilat ng Panginoon ang mga mata ng mga bulag: itinataas ng Panginoon ang mga yumuyukod: iniibig ng Panginoon ang matuwid;
9 Iniingatan ng Panginoon ang mga estranghero; kaniyang pinapaginhawa ang ulila at babaing balo: nguni't ang lakad ng masama ay kaniyang binabaliktad.
10 Ang Panginoon ay maghahari magpakailanman, sa makatuwid baga'y ang iyong Dios, Oh Sion, sa lahat ng henerasyon. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 147

1 Purihin ninyo ang Panginoon: sapagka't mabuting umawit ng mga pagpuri sa ating Dios; sapagkat ito ay kaaya-aya; at ang papuri ay maganda.
2 Itinatayo ng Panginoon ang Jerusalem: kaniyang tinitipon ang mga itinakwil sa Israel.
3 Kaniyang pinagagaling ang may bagbag na puso, at tinatalian ang kanilang mga sugat.
4 Kaniyang binabanggit ang bilang ng mga bituin; tinatawag niya silang lahat sa kanilang mga pangalan.
5 Dakila ang ating Panginoon, at may dakilang kapangyarihan: ang kaniyang pagkaunawa ay walang katapusan.
6 Itinataas ng Panginoon ang maamo: kaniyang ibinabagsak sa lupa ang masama.
7 Umawit kayo sa Panginoon na may pasasalamat; umawit ng papuri sa alpa sa ating Dios:
8 Na siyang nagtatakip sa langit ng mga alapaap, na naghahanda ng ulan para sa lupa, na nagpapatubo ng damo sa mga bundok.
9 Siya ay nagbibigay sa hayop ng kaniyang pagkain, at sa mga batang uwak na nagsisisigaw.
10 Hindi siya nalulugod sa lakas ng kabayo: hindi siya nalulugod sa mga binti ng tao.
11 Ang Panginoon ay nalulugod sa kanila na nangatatakot sa kaniya, sa mga umaasa sa kaniyang awa.
12 Purihin ang Panginoon, Oh Jerusalem; purihin ang iyong Diyos, O Sion.

13 Sapagka't kaniyang pinatibay ang mga halang ng iyong mga pintuang-bayan; pinagpala niya ang iyong mga anak sa loob mo.
14 Siya'y gumagawa ng kapayapaan sa iyong mga hangganan, at pinupuno ka ng pinakamainam na trigo.
15 Kaniyang ipinadala ang kaniyang utos sa lupa: ang kaniyang salita ay tumatakbong napakabilis.
16 Siya'y nagbibigay ng niyebe na parang balahibo ng tupa: kaniyang ikinakalat ang hamog na nagyelo na parang abo.
17 Kaniyang inilalabas ang kaniyang yelo na parang mga piraso: sinong makatatayo sa harap ng kaniyang lamig?
18 Kaniyang sinusugo ang kaniyang salita, at tinutunaw sila: kaniyang pinahihip ang kaniyang hangin, at ang tubig ay umaagos.
19 Kaniyang ipinakilala ang kaniyang salita kay Jacob, ang kaniyang mga palatuntunan at ang kaniyang mga kahatulan sa Israel.
20 Hindi siya gumawa ng gayon sa alinmang bansa: at tungkol sa kaniyang mga kahatulan, hindi nila nalalaman. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 148

1 Purihin ninyo ang Panginoon. Purihin ninyo ang Panginoon mula sa mga langit: purihin ninyo siya sa kaitaasan.
2 Purihin ninyo siya, lahat niyang mga anghel: purihin ninyo siya, lahat niyang hukbo.
3 Purihin ninyo siya, araw at buwan: purihin ninyo siya, kayong lahat na bituin ng liwanag.
4 Purihin ninyo siya, kayong mga langit ng mga langit, at kayong mga tubig na nasa itaas ng mga langit.
5 Purihin nila ang pangalan ng Panginoon: sapagka't siya'y nag-utos, at sila'y nalikha.
6 Kaniya rin namang pinatatag sila magpakailanman: siya'y gumawa ng pasiya na hindi lilipas.
7 Purihin ninyo ang Panginoon mula sa lupa, kayong mga dragon, at lahat ng kalaliman:
8 Apoy, at granizo; niyebe, at singaw; mabagyong hangin na tumutupad sa kanyang salita:
9 Mga bundok, at lahat ng burol; mabungang puno, at lahat ng sedro:
10 Mga hayop, at lahat ng baka; mga gumagapang, at lumilipad na ibon:
11 Mga hari sa lupa, at lahat ng mga tao; mga prinsipe, at lahat ng mga hukom sa lupa:
12 Ang mga binata at gayon din ang mga dalaga; matatandang lalaki, at mga bata:
13 Purihin nila ang pangalan ng Panginoon: sapagka't ang kaniyang pangalan lamang ang dakila; ang kanyang kaluwalhatian ay nasa itaas ng lupa at langit.
14 Kaniya ding itinataas ang sungay ng kaniyang bayan, ang kapurihan ng lahat niyang mga banal; sa makatuwid baga'y sa mga anak ni Israel, isang bayang malapit sa kaniya. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 149

1 Purihin ninyo ang Panginoon. Magsiawit kayo sa Panginoon ng bagong awit, at ang kaniyang pagpuri sa kapulungan ng mga banal.
2 Magalak nawa ang Israel sa gumawa sa kaniya: mangagalak nawa ang mga anak ng Sion sa kanilang Hari.
3 Purihin nila ang kaniyang pangalan sa sayaw: magsiawit sila ng mga pagpuri sa kaniya na may pandereta at alpa.
4 Sapagka't ang Panginoon ay nalulugod sa kaniyang bayan: kaniyang papagandahin ang maamo ng kaligtasan.
5 Magalak nawa ang mga banal sa kaluwalhatian: magsiawit sila ng malakas sa kanilang mga higaan.
6 Ang matataas na papuri sa Diyos ay nasa kanilang bibig, at isang tabak na may dalawang talim sa kanilang kamay;
7 Upang magsagawa ng paghihiganti sa mga pagano, at mga parusa sa mga tao;
8 Upang gapusin ang kanilang mga hari ng mga tanikala, at ang kanilang mga marangal na tao ng mga tanikala na bakal;
9 Upang isagawa sa kanila ang hatol na nasusulat: ang karangalang ito ay nasa lahat niyang mga banal. Purihin ninyo ang Panginoon.

KAPITULO 150

1 Purihin ninyo ang Panginoon. Purihin ninyo ang Dios sa kaniyang santuario: purihin ninyo siya sa kalawakan ng kaniyang kapangyarihan.
2 Purihin ninyo siya dahil sa kaniyang makapangyarihang mga gawa: purihin ninyo siya ayon sa kaniyang marilag na kadakilaan.
3 Purihin ninyo siya ng tunog ng trumpeta: purihin ninyo siya ng salterio at alpa.
4 Purihin ninyo siya ng pandereta at sayaw: purihin ninyo siya ng mga panugtog na de-kuwerdas at mga organo.
5 Purihin ninyo siya sa mga matunog na simbalo: purihin ninyo siya sa mga matunog na simbalo.
6 Purihin ng bawa't bagay na may hininga ang Panginoon. Purihin ninyo ang Panginoon.